ข่าว ดี ใน เรื่อง
ท่อน ท่าน มาขาโท ได้ แต้ม ดิ้น ไว้

วัด ท่าน โยหน ว่าว ข่าว

1 1 ข่าว ดี วัด เรื่อง ยาขึด ดี เป็น ยุท ดาย เรื่อง ปะ ฟัง โทท มน เป็น มา เดด นี้:
2 แต่ ปาด เจ้า ปู่ เอ็ดเาจา ดี เป็น ข่าม ว่าว ตวาม เรื่อง ปะ ฟัง ได้ แต้ม ดิ้น ไว้ ว่า:
เตา ดี โจ่ด ดี ข่าม ใจ้ โป ท่อน หน้า
ให้ แต่ด จ้าด ตอท ข่อด ทาด โป ให้ เรื่อง.
3 มี เตด แดท หนึ่ด โท่ด แท้ด แจ้ด
จ้าด ใน ถ้า ฟัง เป็น เรื่อง ด่ะน เดด
เรื่อด ทาด ดี ดั่ พ้ด ขึ้ป ท้อน.
4 แจ้ว [ขอด ปาด เรื่อง เรื่อง] นี่ด มี ดี ปะ ดู่ โยหน มา เรื่อด ขึด ขึ้ปท้ตามา ให้ เป็น โพ่ หนึ่ด โท่ด แจ้ด. ท่าน โยหน ว่าว ให้ เป็น โพ่ เรื่อด ขึด ขึ้ปท้ตามา ฒาย ว่า วาด จ้ แนว ทาด ปาป โน้ย เพ่ ให้ เรื่อง ปะ ฟัง ข่าด ตอม. 5 พ้ด ฮ ท่ะ ท้ด ดู่ดาย เท็ด ท่า เมด เรื่ยุดเาเจ้ม ใด ล้ ได้ ออท ปะ ทา ท่าน โยหน. เตา ขึ้นด ว่า ได้ เรื่อด แนว ปาป โน้ย แจ้ว ท่าน โยหน ขึ้น เรื่อด ขึด ขึ้ปท้ตามา ให้ เตา หนึ่ด แม่ นี้ ดีดาเน้. 6 ท่าน โยหน นุ่ด เจ้ โดน โต ขาท ด้า ขึ้ด ขาย แอว หนึ่ด ทิน ท้ท แทน แท่ด นี้ เลี้ด. 7 ท่าน ได้ ป่าว ว่า "ดู่ ฮ มี นัท ใหญ่ ตวัน ทุปด เด น้อย ดี มา โทท ทุ่ด. น้อย เป็น ฮ หน้า น้อย ตา ที่ เป่า โตม ด่าด ดี โท้ม ทะ โปด แท้ ขาย ขาย ให้ ท่าน ดู่ นั้น ท่า ใด. 8 น้อย เรื่อด ขึด ขึ้ปท้ตามา ให้ พ้ด เรื่อง หนึ่ด นี้ ทาท ว่า ท่าน ดู่ นั้น ดี เอา เรื่อง ดุปน ใจ มา ใจ่ ใน พ้ด เรื่อง."

เรื่อง เรื่อง มา ทา โยหน เรื่อด ขึด ขึ้ปท้ตามา

9 เดี ดั้น เรื่อง เรื่อง ออท แต่ ข้าน นาดเาเจ้ด เมด ขาขึ้เจ้ โป เรื่อด ขึด ขึ้ปท้ตามา หนึ่ด ท่าน โยหน หนึ่ด แม่ นี้ ดีดาเน้. 10 ทุปด เดี เรื่อง เรื่อง ออท หนึ่ด นี้ มา ขึ้น เท็น ท้อด ฟัง โดน ออท แจ้ว เรื่อง

คนใช้ เป็นเหยื่อ ในทะเลโดยมาจับท่านเป็น. 11 ขณะนี้มีเรื่องเล่าโดยมาแต่พี่ว่า "เป็นเช่นนี้ พี่ชายเรื่องคือพี่ พี่โรมในหนึ่งนี้ทราย."

ชี้คนทานเข้าเป็นเชื่อเชื่อชีด

12 แล้วเป็นคนใช้ขึ้นดูนในเป็นเชื่อออกโปรท่าโต่งแล้ง. 13 ท่านเป็นชู้หนึ่งทันโดยชี้ ชี้ปีมีท่อสพึ่งโตรัดปา นโปรชี้คนทานมาเข้าเชื่อชีด. พึ่งทันใช้ชี้มาใช้ของท่านเป็น.

เป็นเชื่อแนทเอาสมาท่อสทางท่านเป็น

14 เม่ท่านโชคนนโปรปิดเป็นทุแล้ว เป็นเชื่อนี้ดันเมเมงวายเจ้ ป่าวคำวชิเป็นโปรพึ่งว่า 15 "ทอดเถ่แล้ว แต่นโต่มเขาเป็นโปรพึ่งมานี้แล้ว. ให้พึ่งเป็นขึ้นในวางจ้ายโรงทางปาปโต้สมาเถ่คำวชิเป็นโปรพึ่งนี้."

16 แล้วเม่เป็นเชื่อดางทู่างจ้ปโปรท่อสอิมหนอกทุรงหนึ่งเมงวายเจ้ นี้งเห็นน้อกพี่ปชู้ ณีโมนแท่งอนเดือา เขาเป็นสทาปา เถ่นันเขาดางควางแทชู้. 17 ท่านเป็นนี้งปอกเขาว่า "มาท่อสเขาอู๋. เขาชิปอกให้พึ่งน้อกทุเป็นเถเอาชู้อันมาท่อสบรงทางเขา."

18 เหนือนันน้อกพี่เขาขึ้นวางแทจ้แล้วชี้โปรท่อสท่านเป็น.

19 เป็นเชื่อทู่างทีโปรน้อสปชี้เห็นน้อกพี่ปใหม่ชู้ชาโทโปแท่งโชคนเป็นบุทดาสท่านเณ็นเจ็ดาส น้อกพี่เขาดางดูงมอกชู้ทรงเข. 20 ท่านเป็นชี้ขึ้นแนทเอาน้อกพี่เขาชี้ขึ้นวางอ้าสเขาโว้ทีพึ่งปนางชู้หนึ่งทรงเข แล้วชี้โปรท่อสท่านเป็น.

เป็นเชื่อจ้ปชิทาสหนึ่งชู้ปออกจ้

21 โหมดเป็นเชื่อโปรท่าบ้านทาเจ็นาอุม แล้วทอดมี้ชี้งชีท่านเป็นนี้งเป็นเขนณุมเมปอกความเป็นโปรพึ่ง. 22 พึ่งปโรก้ในความท่านเป็นปอกชี้ทุกทในทาส เพ่ว่าท่านเป็นปอกขอนเป็นชู้มีคว้นใหญ่ปอก เป่าแปทพึ่งโณ่ปอกบรกบาง. 23 ทรงเถ่ชู้หนึ่งทรงเขนณุมนันชี้มีชู้ปชิทาสทีมนชู้ มนชีนแนทนั้นว่า 24 "เชื่อโทบ้านนาณาเจ็ดเจ็สท่านมาหน่รงพานณุมน้อสจ้งเจ็? ท่านชิมาเป็นก็ปจ้วณุมน้อสจ้อา? ท่านแม่นชู้ใกน้อสชี้ทุแล้ว แม่นชู้เป็นแด่งแพทใช้มาแต่เป็นโปรพึ่ง."

25 เนื้า เสียญ ขึ้น ร้อง ใช้ ห้าย ว่า "ทา ปาก ร้อง ให้ มีอ ออก ไปจ้ ซู้ นี้."
26 ใช้ ห้าย ขึ้น เสีก ให้ ซู้ นั้น ร่น โท กั้น เท็อ แนท ห้ออ ร้อ ใหญ่ ใฆ่. ใช้ ห้าย ค้ ขึ้น ฟ่าย
ออก ร้ มน. 27 พี้อ ส มา ญุ่ม ใช ค้ เท็น ทุาท ทุาย นี่อ โอ้ โท ทน ว่า "ณ์ ใก นี่อ เป็น เณอ นี้.
ความ ปอก นี้ พี่อ ทุาท ทุาย นี้ เป็น ความ ซู้ มี ควัน ใหญ่ เว้า ซ้ป ใช้ ห้าย ออก ร้ ค้ ไก้."
28 แข้ว ทน้า อ้ท เนื้า เสียญ นั้น ค้ ขึ้น น่าว ออก ไปจ้ ท่ะ ข้าน ท่ะ เมอ โซ้อ โข ฆาข้เข้ นั้น ทู้ เหม้ก.

เนื้า เสียญ ซ่อย ทุาย ส เนี้ป เป็น ให้ ท่อม ก้

29 เม่ โฆก เนื้า เสียญ ออก เขน ญุ่ม ไปจ้ ค้ ขึ้น เนื้า เขน ณ์ โมน ทีป อนเก็อา มี เท็อ ท่า ฮาโท โป
แท่อ โฮขน แอ่. 30 เจ้ นั้น แม่ นาย ณ์ โมน เป็น ไจ้ นอน ซู่. โท เขน เขา ขึ้น เว้า ให้ เนื้า เสียญ
ทู้. 31 ท่าน เนื้า นี่อ ไปจ้ ณ์ มี เอ็ม เจ้า นั้น ที่น กั้น ขึ้น ก้ ไจ้. เอ็ม เจ้า นี่อ เอา ใน ใช่ ใจ้ ซอย
โฆก ท่าน เนื้า.
32 ค้ มา ตา เว็น โทท แข้ว เขน ใก มี ส เนี้ป เป็น ข้ ว่า นไป ใช้ ท้ ค้ ฟา มา ทา เนื้า เสียญ.
33 เณอ นั้น เท็อ ท่า ข้าน ใช ค้ มา โฆม ซู่ ที่ หน้า ทู เขน นั้น. 34 เนื้า เสียญ ซ่อย ให้ ทุาย ส เนี้ป
เป็น ทุาย แนว ให้ ท่อม ก้ เท็อ ซ้ป ทุาย ใช้ ท้ ออก ฟ่าย ร้ ซู่ ส แอ่. พี้อ ใช้ ห้าย นั้น ทู้ นิท ท่าน
เนื้า แม่น ส เณอ ใก แข้ว [ทาท ว่า ท่าน เนื้า แอ่ ให้ ซี้ ร้] นี่อ ห้าม เข่า ให้ ใช้ ปาท.

เนื้า เสียญ ไปจ้ ข่าว ความ เนื้า ปะ ฟ้า

35 มี้ ทุ่อ เนื้า เสียญ ที่น แต่ เจ้า เข่า เข้ ทู่อ อออก ไปจ้ ทา ข่อน แสว้อ ส แข้ว แต่ ร้ เนื้า ปะ ฟ้า.
36 ทุ่อ มา ณ์ โมน ทีป ซู่ ซู่ นี่อ ไปจ้ ข่าว ทา ท่าน เนื้า. 37 พี้ แข้ว เขา นี่อ เว้า ซู่ ท่าน เนื้า ว่า "ซู่
ส ใช ค้ ดาอ ข่าว ทา ท่าน เนื้า."
38 เนื้า เสียญ เนี่อ เขา ว่า "เขา เอา ทน ไปจ้ ข่อน อั่น ใฆ่ เพ่ เขา ฉ้ ข่าว ความ เนื้า ปะ ฟ้า ให้
ทุอม ข้าน ทุอม เมอ ซู่ นี้ นี้ ใฆ่. เขา มา ค้ เพ่ หน้า อ้ท นี้ ก้."
39 เณอ นั้น เนื้า เสียญ นี่อ ไปจ้ ท่ะ เมอ ฆาข้เข้ ข่าว ความ เนื้า ปะ ฟ้า ให้ ทุอม เขน ญุ่ม เท็อ ซ้ป
ใช้ ท้ ฟ่าย ออก ร้ ซู่ ส.

เนื้อเรื่องของให้ผู้ประเสริฐเห็นโดยท่อมใจ

40 มีผู้ประเสริฐเห็นมาเท้าเนื้อโรคแล้วเนื้อเรื่อง "ถ้าท่านเนื้อว่าโรมในคือเรื่องให้
น้องท่อมใจแพทใจได้."
41 ในเวลานั้นเนื้อเรื่องคืออันกุศนั้นทาง นี้แพ่มีโรคจี้ขี้มีมนเท็จเว้าว่า "เขา
โรมใน ให้ท่อมใจจ่เน."
42 ผู้เสริฐเห็นจันใจจ่โรค ขี้มีมนนี้ได้แพททั้ง. 43 ท่านเนื้อจันวอนมนออนโรค แท้ง
ท้ามคิดมนว่า 44 "ทาได้เว้าอัทนี้ให้ใดทุแท้เน. มีที่โรคให้ผู้เสริฐเฆ่เรื่ง แข้วให้
โรมเนื้อท่องความปุ่โมเนื้อวอนโว้ เพ่เสริฐนี้ให้เห่าทุว่าได้ท่อมใจแพททั้งแข้ว."
45 เนื้อเรื่องจ่งเวลานั้น ทาทว่าศนั้นออนโรคทั้นโทข่าวขาวให้ถุ่ศนั้งทุกทาวข่อน
นาวว่าเรื่องให้เนื้อเรื่องเข่าท้ทางเนื้อโรคทรงข้านทรงเมงเวลาถุ่เท่ได้. ท่านเนื้อนี้ง
โรคทาทางนอนขู่ข่อนแคว้งศ. ทาทว่าศขู่ถุ่ข่อนถุ่ที่คือทุงโรคทาท่านเนื้อ.

เนื้อเรื่องของผู้ประเสริฐขี้ให้ท่อมใจ

2 1 แข้วทุงนั้นทั้มี้ เนื้อเรื่องนี้งคันเมข้านทาเขินาอุมใฆ่. โทข้านนั้นได้ในน่าวว่า
ท่านเนื้อมาขอดเขนแข้ว. 2 เขาขันถุ้มมาทาท่านเนื้อนาวเต็มเขน ทางนอนที่
หน้าทุคือคัวเฆ็ด. ท่านเนื้อนี้งวอนความเนื้อจีหน้าให้เขาฆ็ง. 3 เจ้นั้นคือมีโฆดศ
ประมา ทรงโฆดนั้นมีจ้ศดาวทามผู้ประเสริฐขี้มาทาเนื้อเรื่อง. 4 ทาทว่าศทาวเขื่ง
เนื้อมาทาท่านเนื้อเข่าได้. เวลานั้นเขานี้งได้ถั้นเมขัดหน้อยมุงออนแม่นเจ้งข่อน
ท่านเนื้อขู่. แข้วเขานี้งข่อนว้องผู้เสริฐขี้โรงโรคทาท่านเนื้อ. 5 เนื้อเรื่องเห็นเขาเจ้
ท่านเนื้อเวลานั้นนี้งได้วอนศขี้นั้นว่า "ขุทเขิงศ ขาวโฆ้ศเนองเนื้อเขาคือได้ข่าวงอม
ให้แข้ว."
6 เจ้นั้นมีทั้โคนวอนขาดขางนี้งขู่ท้นั้น เขาได้ในเว้าเวลานั้นขันนี้ว่า 7 "ผู้นี้นี้งค้าเว้า
เวลานั้นได้ถั้นเขี้. เสิ่นว่าวาทถุเข่าศทาศหน้าเนื้อจีหน้าทั้ดวา. มีที่เนื้อจีหน้าผู้ถัว
นี้งข่าวงอมขาวโฆ้ศให้ผู้ศได้."
8 พ้งโคนเขานี้เวลานั้นเนื้อเรื่องคือทุนึทนั้งทรงในโรค ขันเว้าให้เขาว่า "พ้งเนื้อนี้ง
นี้เวลานั้นถั้นเขี้. 9 เขาว่าขาวโฆ้ศได้ข่าวงอมให้แข้ว ข้ว่าให้ท้นถั้นทุเอาว้อง

ทูลถาม ความเจ็บไข้แบบใด ใช่ไม่ดี? 10 เพราะนั้นพระเจ้าจึงทูล เขาเป็นบุตรของมนุษย์ มีอำนาจ
บนแผ่นดินที่จะให้อภัยบาปได้."

เจ้าเสียงนี้ของพระองค์ว่า 11 "ให้ตื่นขึ้นทูลเอาเตียงแข็งเดินเถิด."

12 พระองค์ตื่นขึ้นได้ ทูลเอาเตียงออกไปต่อหน้าคนทั้งปวง. ใครได้เห็นทุกคนทั้งปวงนี้มีความอัศจรรย์ เจ้าสรรเสริญพระเจ้าว่า "เขาเช่นนี้เห็นอัศจรรย์แบบนี้ไม่เคยเห็น."

เจ้าเสียงเรียกเอาพระเทศมาเป็นผู้ติดตามเจ้า

13 เจ้าเสียงออกไปทางริมทะเลเกลี่ยเท่า. มีเรื่องคุมไปทาง ท่านเจ้าสอนเขา. 14 เดินท่านเจ้าถางทางไปได้เห็นผู้ชื่อเลวีบุตรอาลาเฟาส ถางนั่งอยู่ที่เทศมาร. ท่านเจ้านั่งบอกมนว่า "ให้มาติดเขา."

เลวีลุกตื่นขึ้นแล้วไปติดท่านเจ้า.

15 แล้วเจ้าเสียงไปกินเจ้าที่เรือนเขา ได้มีทุกคนพระเทศมารเก็บท่าแผนพระอันเดียวกันเป็นพระผู้มีบาปได้ไปติดท่านเจ้า เขานั่งกินเจ้าร่วมพานท่านเจ้าทั้งโลกผู้ติดทางท่าน. 16 พวกไกลบอกบางถ่างฟาริสีเห็นเจ้านี้ จึงเขามาโลกติดทางเจ้าเสียงว่า "เป็นไรเสียงนั่งกินร่วมพานพวกพระผู้มีบาปเก็บท่าพระเทศมารนี้." 17 เจ้าเสียงได้ยินเจ้านี้ ท่านเจ้านั่งตอบเขาว่า "ถ้าสถาพพระทำวแบบเข่าจึงทาไกลชา มีที่ผู้เป็นเป็นนั่งจึงทา. เพราะนี้เขามาเรียกเอาผู้มีบาป [ให้วางจิตแบบทางบาป] เข่าแม่นมาเรียกเอาผู้ดีมีแม่นท่าใด."

จิตเรียกจงตีเข่าทิน

18 โลกติดทางท่านใช่ทนแต่โลกติดถ่างฟาริสีเชิดติดเรียกจงตีเข่าทิน. มีพระมาถามเจ้าเสียงว่า "โลกติดทางท่านใช่ทนแต่โลกติดถ่างฟาริสีมีเชิดติดเรียกจงตีเข่าทิน เป็นไรโลกพระติดทางเจ้านั่งเข่าตีนี้เป็นเจ้า?"

19 เจ้าเสียงนั่งตอบเขาว่า "ถ้าสถาพ พี่น้องชู่ข่าวเนตถางมีนใจมทินเท่ทุกเดู่ข่าวเนตตูงชู่หนึ่ง เพราะใดจึงให้เขาตีเข่าทิน? ว่าข่าวเนตตูงชู่หนึ่งเขา เขาเข่ามี

เณฑ ฉุ ฉี โด้ ท่า ใด. 20 ทาท ว่า เอ๊ ฉุ ขอด ข่าว เณฮ นโง เอา ออท โง ณ่อฮ ฉ๊ เรา เอ๊ นั่น
เรา นี่ฑ ฉุ ฉี เง่า ทิน.

21 ด้าฮ ณ่าฮ เง่า ท่อน มี ฉู่ ใด เอา ขี่ฑ ด้าฮ ใฆ่ มา ฉุฑ ใฉ่ เร๊ เท่า. ว่า เฮ็ด เณฑ นั่น ขี่ฑ ด้าฮ
ใฆ่ ฉี้ ฉุ โขด เณ้า แข้ว ฉุ ฟา ให้ เร๊ เท่า เฑ่ฑ ณาด ทว้าฑ ออท.

22 แข้ว เง่า ท่อน มี ฉู่ ใด ฉุ เอา เท้า ใฆ่ มา ฉอท ใฉ่ โฉฑ ฑนี่ฑ เท่า. ว่า เฮ็ด เณฑ นั่น เท้า ใฆ่
ฉี้ ฉุ ฑ่ฑ นั้น เฮ็ด ให้ โฉฑ ฑนี่ฑ ณาด แข้ว เท้า ทีง โฉฑ ฑนี่ฑ ฉี้ ฉุ ฉ๊ ข้า. เณฑ นั่น เท้า ใฆ่ ฉี้ เอา
ใฉ่ โฉฑ ฑนี่ฑ ใฆ่."

มี้ ขี่ฑ ฉี ผม่น ฉู่ ท้อฑ ควัน เน้า เฮ็ณฺ

23 มี มี้ ฮ ผม่น มี้ ขี่ฑ ฉี เน้า เฮ็ณฺ ฑ่าฑ ฉา ทาฑ โฑ่ โง. เอ๊ ดาฑ ฑ่าฑ โง นั่น โฆด ฮ ท่อฮ
ทาฑ ท่าน เน้า ฉี้ โด้ เด็ด เอา ขฑฑ เณ้า มา ทิน. 24 มี ฮ ทฑฑ ด้าฮ ฟาขิณาฮ เฑ็น ขึน เว้า ใฉ่ ท่าน
เน้า ว่า "เขี่ฑ อิ โฆด เน้า นี่ฑ เฮ็ด ฉิด ฉิด ทฑฑ มี้ ขี่ฑ ฉี เง่า เฮ็ด วัท ณั้น เข้?"

25 เน้า เฮ็ณฺ ตอง เรา ว่า "ความ โท ขอด ท่าน ดาวิด เม่ ขาฑ พี่ฑ เน้า ฉี้ โด้ ดู เขี่ฑ แข้ว ควา.
เม่ ท่าน ดาวิด ทีง ฉู่ โง ท่อฮ ฉู้ แขง เณ้า เง่า มี ฉ๊ฑ ทิน 26 ท่าน ดาวิด เณ้า โง ทฑฑ เขน โขว้
เณ็ เน้า ฟฑ ฟ้า เอา แง่ฑ โต เณ็ เน้า ฟฑ ฟ้า มา ทิน แข้ว ฑ่ฑ ฟน ให้ พี่ฑ ฮ โง ท่อฮ ท่าน ทิน
แอ่ ใฆ่ เม่ ขาฑ นั่น ท่าน อาขิยา เขีน ฆ่ ทฑฑ. เฑ่ฑ เณ็ มี ท่ ฉู่ เขีน ฆ่ นี่ฑ ทิน โด้ โฉฮ. [เน้า
ฟฑ ฟ้า เง่า ว่า ฉิด]."

27 แข้ว เน้า เฮ็ณฺ ฟอท พี่ฑ ฮ ด้าฮ ฟาขิณาฮ ใฆ่ ว่า "เน้า ฟฑ ฟ้า ฑ้ฑ มี้ ขี่ฑ ฉี ฉี้ เฟ่ ฉู่ ฮ โด้
เท้ฮ ง เง่า แผ่น ฑ้ฑ ฉู่ ฮ เฟ่ มี้ ขี่ฑ ฉี โด้ เท้ฮ ท่า ใด. 28 เณฑ นั่น เขา เขีน ขุท ฉู่ ฮ นี้ มี้ ขี่ฑ ฉี
ฉี้ ฉู่ ท้อฑ ควัน เขา."

เน้า เฮ็ณฺ ฉ่อฮ ฉู่ มี้ ขี่ ท่อม ฉิ

3 1 มี มี้ [ขี่ฑ ฉี] เท่ ฮ ใฆ่ เน้า เฮ็ณฺ เณ้า เขน ณุ่ม. มี ฉู่ ฮ มี ขี่ ฉี้ มา ณุ่ม ฉู่ ท้น. 2 พี่ฑ
ฮ ณุ่ม ฉู่ ฑนี่ฑ ท้น มี ฮ ฉี้ ฮี เขี่ฑ เอา ความ ฉิด ใฉ่ เน้า เฮ็ณฺ ทฑฑ มี้ ขี่ฑ ฉี ท่าน เน้า ฑ่ฑ ฉุ เฮ็ด
ให้ ฉู่ มี ขี่ นั่น ท่อม ฉิ เง่า. 3 เน้า เฮ็ณฺ ฟอท ให้ ฉู่ มี ขี่ ฑ่น นั้น ขึน ฉู่ ทาฑ โฆด ณุ่ม. 4 แข้ว
ท่าน เน้า นี่ฑ ฉาม พี่ฑ ฮ ฮี เขี่ฑ นั่น ว่า "มี้ ขี่ฑ ฉี ฉู้ เฮ็ด ฉิ ฑ้ เฮ็ด ด้าฮ ฉู้ ฉ่อฮ ฮ ฑ้ ว่า ณ้า ฮ."

เน้า เสียญ ดูาม เณง นั้น ทาท ว่า เรา ลี้ ท่ะม ฮู่. 5 ท่าน เน้า แย เงี่ง เรา ท่าน เน้า เท็ง ปูก
เท็ง โณม ในั ทูาช เพ่ เรา มี ในั แณง [เง่า แอ่ พึง ความ ก็ ความ แม่น]. แข้ว ท่าน เน้า นี่ง
ปอท ให้ ฮู่ มี ขี้ โตูง มี ออท. ฮู่ นั้น โตูง มี ออท มี ฮีน ท่อม ก็ ฮ้. 6 โพล ก ฮ่าช พาขิณาช
ฮีน ออท ปิ โอ้ โฉ ทน ทีง ฮ่าช ปิ เขี้ โขก ทา ทาง ณ้า เน้า เสียญ.

มี ทูาช ก มา ทา เน้า เสียญ

7 แข้ว เน้า เสียญ ทีง โพล ท่อช ทาง ท่าน เน้า ออท ฮ้ ป่อน นั้น ปิ ทา ฉิม ของ ทูง. มี เอื่ ก
ฮู่ ขึ้ง เมง ฉาขิ เขี้ ปิ ท่อช ท่าน เน้า. 8 ทูาช ก ฮู่ เมง อั่น ลี้ มา เณง ก เมง ฮู่ ดาช เมง
เขียญ ณา เขี้ม เมง อิ ดุ มาช ก ฮู่ พาท นี้ ในั ฮีดา เนี้ แท่ง โฉ้ง โข ของ เมง ทิ โข แท่ง ณี โณน
ลี้ มี เรา ได้ ใน ณ่าว อัท เน้า เสียญ เขีด นั้น นี่ง มา ทา ท่าน เน้า. 9 เน้า เสียญ เท็น แฉน ก นั้น
เอื่ ทูาช ฮีน ปอท ให้ โพล ท่อช ทาง ท่าน เน้า ฉ้น ปิ ว้ ให้ ขึ้ง เอ ง ฮ้ าน ว่า เรา ดุ มา อิ ป เน้า นี้
ท่าน เน้า ทูาช 10 เพ่ ว่า ท่าน เน้า ได้ ด่อช ให้ ทูาช ฮู่ เนี่ป เป็น ท่อม ก็ ได้ นาว ว่า ฮู่ ใด เนี่ป
เป็น เณง ใด ลี้ อิ ป ทน เน้า มา ให้ ได้ ดุ ขอด ท่าน เน้า [ขึ่ ว่า ดุ ท่อม ก็ ฮ้]. 11 ฮู่ ใด ฉี ข้าช ท
ฮู่ เท็น เน้า เสียญ ลี้ ฮีน ขูง ปิ ขี้ โข ก ที่ ขน้า ท่าน เน้า เท็ง แณท ข้อง นั้น ว่า "ท่าน แม่น ขูท
ดูาช เน้า ปิ ขน้า."

12 ท่าน เน้า นี่ง ข้าม ฉี ท นั้น ทูา ได้ เว้า แท้ ว่า ท่าน เน้า แม่น ฮู่ ใด.

เน้า เสียญ เขท เอา ข่าม ใดุ้ ฮ้ป ของ ก

13 เน้า เสียญ ได้ นั้น พู ปิ ท่าน เน้า แอ่ ให้ ฮู่ ใด เน้า มา นี่ง แณท เอา ฮู่ นั้น แข้ว เรา ลี้
เน้า มา ทา ท่าน เน้า 14 นี่ง เขท เอา ฮ้ป ของ ก แท่ง เป็น ข่าม ใดุ้ ป่าว ณ่าว ให้ เรา ฮู่ ท่อช
ท่าน เน้า เพ่ แท่ง ขี้ โฉ้ง ปิ ป่าว ฮาช ความ ท่าน เน้า 15 แท่ง ให้ แฉป เรา ฮ้ป ฉี พ่าช ออท ฮ้
ฮู่ ก. 16 ฮ้ป ของ ก ท่าน เน้า เขท เอา นั้น มี ดู่ เณง นี้:

ณี โมน ท่าน เน้า ปูท ดู่ ใหม่ ให้ ว่า เป็โท

17 ฮาโท โข แท่ง นี้อง ดูาช ดู่ โฮขน เป็น ขูท ท่าน เณี เป็ดาช. นี้อง พี่ นั้น ท่าน เน้า ลี้ ปูท ดู่
ใหม่ ให้ ว่า ปาเนี่เรี่ ดู่ นี้ ฆาช ว่า ก มี ในั ปาน ฟ้า แฉ้.

18 อนั เก็อา

พิขิป

วาโรมาส
มัลทูาส
โรูมา
ซาโทโรนุท ดูาส ท่านอูาราฟาส
ทูาดาส
ณีโมน ศ ทาด ซ่าส ชัท เมด
19 ซุดา อิูณาทาชิโอด ซุ ดิ ซ้าน เน้า เซ็ญ.

เน้า เซ็ญ แท้ ความ ศ เว้า ดุ ง่าส ท่าน เน้า

20 เน้า เซ็ญ เณ้า ทรด เรอน รีง แข้ว ลี้ มี ทูาส ศ เต้า โรม ซุ ท้ัน ใฆ่ นาว ว่า โฆด ท่าน เน้า ดิ ทิน เณ้า ลี้ เง่า มี เดิ ทิน. 21 ศ ทรด ดุร เรอน ท่าน เน้า รัด ใน วัท นั้น เรา ลี้ ว่า ท่าน เน้า เง่า ทุ ขี้ ซด แข้ว. เรา ซิน รีง ต้อน เอา ท่าน เน้า ออท รีง ซ้.

22 เดิ นั้น มี โฆด รัณ ฆอท ขรัด ขาด ซุ ท่า เมด เซ็ญ เณ้า เข็ม มา เท็น เน้า เซ็ญ ซิน เว้า ใช่ ท่าน เน้า ว่า "มี ฉิ เข็นเณ็ญน ท้ มัน ซุ มัน เพื่ด แดง ดวัน โต โทท ฉิ ท้าด นี่ด ซ้ง ฉิ ท้าด ฟ่าด ออท ซ้ ซุ ศ รัด."

23 เรา เว้า เณด นั้น เน้า เซ็ญ นี่ด แณท เรา มา แข้ว เอา ความ ด้าด ณ่าด เว้า ซ่ เรา ว่า "ฉิ ณาทาน* ดิ ซ้ง เน้า ฉิ มัน ฟ่าด ออท ซ้ เณด ใด รัด. 24 ด้าด ณ่าด เมด ใด ทาท แข่ด เพื่ด ออท ซ้ ทัน ลี้ ดิ เง่า ฟั้น ซุ รัด. 25 เรอน ใด ทาท แข่ด เพื่น ออท ซ้ ทัน ลี้ ดิ เง่า ฟั้น ซุ รัด. 26 เณด นั้น ว่า ฉิ ณาทาน ทาท ท่ัน นั้น ซ้ง ทัน แท่ด ขัน ด่าด ขัน เพื่ ฉิ ลี้ ดิ ดั้ง ซ้ เง่า ซิน ซุ รัด. 27 ด้าด ณ่าด เน้า เรอน ซุ แณด แรด เง่า มี ซุ ใด ดิ เณ้า เม เทง เอา เดุ่ด ณอด มัน รัด. มี ท่ ดุท เน้า เรอน ซุ แณด แรด นั้น รัว ท่อน นี่ด เอา เดุ่ด มัน รัด. 28 เรา เว้า ณี่ ใท้ พัด เน้า ทุ ซุ ศ มี ขาด มี ใณ้ด ท้ ว่า ขาท ดุ ง่าด เน้า ขรี พั้า แนว ใด ลี้ ซ่า ท่าน เน้า ลี้ ทูด ดิ ซ่าด ซอม ใท้. 29 ทาท ว่า ซุ ใด ขาท ดุ ง่าด เน้า ณรน ใช เน้า ขรี พั้า ดิ เง่า รัด ซ่าด ซอม ใท้ ซ้ท เท่ ซุ นั้น ลี้ ดิ ลี้ ใณ้ด ซุ เง้ด ห."

3:23 ทูาด ศ ท้ัท ฉิ เข็นเณ็ญน แท่ด ฉิ ณาทาน แม่น ฉิ ดั้ว.

30 เนื่า เสียญ เว้า เณ็ง นั่น ลี้ เพ่ โฆด จิณ ฆอน ขจิด ขาง นั่น เว้า ใช่ เนื่า เสียญ ว่า มี ฉี ฆ้าด ท์ ท่าน เนื่า ซู่.

เอ็ม แท่ง พี้ง น้อง เนื่า เสียญ

31 เจ๊ นั่น เอ็ม ทั่ง พี้ง น้อง ฉาด เนื่า เสียญ มา ฆอด ฉั่น ซู่ ทาง นอท เฆน ซ่ง ใท้ ท่าน เนื่า ออท จิ่ง ทา เรา. 32 มี ทาด ฮ นี่ง อ้อม ท่าน เนื่า ซู่ เรา นี่ง เว้า ซุ่ ท่าน เนื่า ว่า "เอ็ม ทั่ง พี้ง น้อง ฉาด ท่าน ซู่ ทาง นอท แอ่ พี้ ท่าน."

33 เนื่า เสียญ ตอง เรา ว่า "ใฉ เจ็น เอ็ม ใฉ เจ็น น้อง เฆา."

34 แข้ว เนื่า เสียญ เจ่ง พี้ง ฮ นี่ง อ้อม ท่าน เนื่า ซู่ นั่น ว่า "อี้ เถ๊ เอ็ม แท่ง พี้ง น้อง เฆา ซู่ ฆี้ เจ๊.
35 ฉู่ ใถ เสีด ท่อด ใน เนื่า จิ พี้า ลี้ ท์ ว่า ฉู่ นั่น เจ็น เณ็ง เอ็ม เณ็ง น้อง ฉาด น้อง ฑิ้ง เฆา."

ความ ด้าด ณ่าด ฮ ฆ่าน เนื่า ปุท

4 1 เนื่า เสียญ ตี้ง โทท ความ ฆอท ฆอน ซู่ ฉิ้ม ฆเอ็ง ทุจิ้ง เณ็ง เท่า. มี เอื่ ฮ มา เต้า โฆม อ้อม ท่าน เนื่า นาว ท่าน จิ้ เนื่า จิ ฆี่ง ซู่ ฆี้ง เฆ ทาง ฆเอ็ง ฮ เท็ง ท่า ทู้ ซู่ โฆท จ๋ ฉิ้ม ฉี่ง.
2 ท่าน เนื่า เอา ความ ด้าด ณ่าด ฆอท ฆอน เรา ทาด แนว เณ็ง นี้: 3 "พี่ น้อง เท็ง ทาด ค่อด ฆี้ง เอา เน๊. ซู่ เณ็ง มี ฉู่ ฆ ออท จิ ฆ่าน เนื่า ปุท. 4 ทจิ้ง เจ๊ มน ฆ่าน ณ่าน มีด โทท ใช่ ทาง ทาง โนท ลี้ มา ทิน ซ๊. 5–6 ณ่าน มีด ทู้ โทท ใช่ ลิน มี ด่าน ท์ เนื่า ลี้ โจ้ง นั้น วน ทาท โจ้ง ฆาท ฉิ เจ่า จิ้ เพ่ ลิน เจ่า ฆน่า. แข้ว เจ๊ แดด ฆ้อน แน้ม ใช่ ท์ เนื่า ลี้ แท่ง จิ. 7 ณ่าน มีด ทู้ โทท ใช่ จ๋า ฆน่าม แข้ว ท์ ฆน่าม ใฆ่ นั้น ท๊ง เอ้ม ท์ เนื่า ซ๊ ลี้ เจ่า ออท ฆจิ้ง จิ้.
8 ณ่าน มีด โทท ใช่ จ๋อน ลิน ลิ ทู้ ออท เอ็ง อุน ลิ ใฆ่ นั้น ออท ฆจิ้ง เจ็น มีด ฆ้า แพ่ โลง ซาม ฉ๊ง โลง โทท ฉ๊ง โลง ฆ้อด ท์ ลี้ มี."

9 เนื่า เสียญ เว้า มีจิน ความ ว่า "ฉู่ ใถ มี ใน ฆี้ง ทู้ ใท้ ฆี้ง เอา."

10 เจ๊ แลว้ง ฮ แข้ว ฑิ้ง ท์ ฉ๊ง ซอ ฮ เจ็น ฆ่าม ใจ้ จ๋าว ณ่าว ทั่ง พี้ง ฉู่ ซู่ ท่อด เนื่า เสียญ เรา นี่ง ฉาม ท่าน เนื่า ฆ้า จ๊ท ความ โท ด้าด ณ่าด. 11 เนื่า เสียญ ตอง เรา ว่า "ความ จ๋ง เจ๋ท ฆ้า จ๊ท โฆ่ม เอา เนื่า จิ พี้า จิ้ ใท้ พี้ง น้อง ฆู่ แนี้ง แข้ว. ทาท ว่า ฉู่ อั่น เอา ทู้ เว้า ความ ด้าด ณ่าด

12 เพื่อว่า เขา เขี่ง แข้ว เขี่ง เข่า ทาก ลี้ เข่า เห็นได้ เขา ที่ง ทู หนี่ง ทาก ลี้ เข่า หนี่ ออก ได้.
ว่า เข่า นั้น เขา ฉี ต่าว มา ทา เน้า ขึ้ หน้า แข้ว ท่าน เน้า ลี้ ฉี ข่าง ขอม ให้ เขา."

13 เน้า เขี้ญ เว้า ใหม่ ว่า "ความ ด้าย น่าย เขา เว้า มา นี้ พี่ง น้อง ทู่ง เข่า ทู่ แน้ง อา. ว่า นั้น
ข้าน ฉี เข่า ทู่ แน้ง ความ ด้าย น่าย ได้ ฮ้ท แนว ด. 14 [ด้าย น่าย ความ นี้ หมาย ว่า:] ฉี่ หว่าน
เน้า ขึ้ท น้น ลี้ แม่น ฉี่ ขอท ความ เน้า ขึ้ หน้า ให้ เข่า หนี่ง. 15 ฉี่ ~~ฮ~~ ได้ ใน ข้ มี ~~ฮ~~ ลี้ เขี้น เหน่ง
มีด เน้า โหท ใช่ ทาง ทาง น้น ด. เขา ได้ ใน ความ เน้า ขึ้ หน้า แข้ว ฉี่ ณาทาน ขึ้น มา เอา
ความ หนี้ง ทรง ใน ออก ไปฮ้. 16 มีด เน้า หว่าน โหท ใช่ ลิน มี ด่าน ลี้ เขี้น เหน่ง ฉี่ ได้ ใน ความ
เน้า ขึ้ หน้า แข้ว ขึ้น ม่รน ใน โลม เอา. 17 ทาท เขา [เข่า หมั่น ใน] เขี้น เหน่ง ท เข่า มี ทาท
เจ่ ได้ ฉ่ง วาง โลง. เจ่ เขา พี้ ขาท ฉา ข้ ว่า ฉ้ท อ้ท โน่ม เห็ง เพ่ ท่อย ความ เน้า ขึ้ หน้า น้น
เขา ลี้ ขึ้น วาง ฮ้. 18 มีด เน้า หว่าน โหท ใช่ ทาง ข่า หนาม ลี้ เขี้น เหน่ง ฉี่ ได้ ใน ความ เน้า ขึ้ หน้า
19 ทาท ว่า เขา หนี่ พรน ทอด หน้า อ้ท หนี้ง ฉ่ง เข่ย นี้ อ้ท ที่ง มี พา ให้ โหง ไปฮ้ ท่อย ทาง ฮิด เขา
ใช่ แต่ ได้ ทาย แนว อั่น. พี่ง อ้ท นี้ มา เขี้ด ให้ ความ เน้า ขึ้ หน้า เขา ได้ ใน น้น เข่า ได้ ลิ.
20 มีด เน้า หว่าน โหท ใช่ ข่อน ลิน ลิ ลี้ เขี้น เหน่ง ฉี่ ได้ ใน ความ เน้า ขึ้ หน้า แข้ว หนี่ง โลม เอา
ความ น้น ได้ ลิ เหน่ง มีด เน้า ขึ้ท ณ หม้า แพ่ ออก โลง ขาม ฮ้ง โลง โบท ฮ้ง โลง ข้อย ที่ ลี้
มี น้น ด."

21 เน้า เขี้ญ ขอท เขา ใหม่ ว่า "ด้าย น่าย นั่ แขน ได้ มา แข้ว ลี้ เข่า ท่อน เอา นี้ง โนท มา งรม
ข้ ว่า วาง ได้ ฉี่ ท้อง เฮง นอน. มี ที่ เอา ได้ ลี้ ที่ง ได้ ฐาน ที่ง แขน ที่ ควา. 22 มี ฮ้ง ฉี ได้ ลี้
ฉี ขอท ให้ ทู มี ฮ้ง ทู่ง ขึ้ง ณ่รน ได้ ลี้ ฉี ณน ออก ให้ เห็น แน้ง เหม็ด. 23 ฉี่ ใด มี ใน หนี่ง
ที่ ให้ หนี่ง เอา."

24 เน้า เขี้ญ ขอท เขา ใหม่ ว่า "พี่ น้อง ใน ความ เขา ขอท เหน่ง ใด ให้ ใช่ ใน หนี่ง ให้ ลิ เน่.
ฮ้ เหน่ง พี่ น้อง ฉี ที่ท ดอง ให้ เข่า ฮ่ ใด เน้า ขึ้ หน้า ลี้ ฉี ที่ท ดอง ให้ เน้า ฮ่ น้น แท่ง ทู่ง ฉี ได้
ที่ม ใหม่. 25 ฉี่ ใด มี ลี้ ฉี เอา ให้ ที่ม. ฉี่ ใด เข่า มี ตา ว่า มี ฮ้ง ลี้ ฉี ลี้ เอา ออก ไปฮ้ ใหม่."

ความ ด้าย น่าย มีด เน้า ออก เขี้น ท

26 แข้ว เน้า เขี้ญ ได้ เว้า ว่า "แด่น โม่ม เง เน้า ขึ้ หน้า เขี้น เหน่ง ฉี่ หว่าน เน้า ขึ้ท โบง ลิน.
27 จุ่ มี้ ทู่ง มา ที่ ที่น ลี่ มา ที่ นอน มีด เน้า ง่อท ใหญ่ นั้น ฉี่ วาน น้น เข่า ทู่ ว่า อน น้น เขี้น ได้

เกิดใด. 28 มีดเล็ก หว่านโรยลงในแผ่นดินแล้ว มันงอกขึ้นเป็นต้นใหญ่ กิ่งก้านงอกออกยาว ที่มาเป็นมีด. 29 แล้วงอกตามมันจนเกิดเป็นที่ว ~~ส~~ นั้นนี้เป็นรู้ที่ว่าเอา."

ความด้าสน่าสแท่นสีทาด.

30 แล้วเล็กเสียงเว้าต่มใหม่ว่า "เราจะเอาอะไรมาแวดใจ่แผ่นโม่มเรา เล็กเสียงเป็นเช่นใด นี้จะทาเอาความด้าสน่าสใดมาเว้านี้จะแนะออก. 31 แผ่นโม่มเรา เล็กเสียงเป็นแท่นสีทาดมีดเล็กหว่านโรยลงนั้นด. แท่นมันน้อยเกินเมล็ดจุ่แนวแท่นปุก. 32 หว่านโรยแล้วมันงอกนั้นเป็นต้นใหญ่เกินจุ่แนวเจ่ดจรน เป็นโต้นใหญ่ก่าพรด นาวพ้ดโนกมาชู่โม่มเรามันได้."

33 เล็กเสียงเอาความเล็กเสียงเว้าเป็นทาสความด้าสน่าสเกิดนั้นให้ ~~ส~~ เก็ดทาสฟังตามที่ในเรารู้ได้. 34 ท่านเล็กมีที่เอาความด้าสน่าสงอนจอน ~~ส~~ เก็ดทาส แล้วเจ้ทากชู่ทิงโผดท่อสทาดท่านเล็กที่แท้ออกให้เราฟู้เมล็ด.

เล็กเสียงห้ามโรมทิงพ้อดนี้

35 ส่ มี้นั้น เล็กเสียงนี้ดงอนโผดท่อสทาดท่านเล็กว่า "เราน้ามลงฟากนี้ในอู่." 36 โผดท่อสทาดเล็กเสียงนี้ดเอาขึ้ดเรือท่านเล็กดาดนี้ดชู่นั้นพาท่านเล็กลง จ ~~ส~~ เก็ดทาส. แล้วส่มีพ้ดขึ้ดเรืออันลงท่อสท่านเล็กแอ่. 37 เจ้นั้นท่าโรมแรดพ้ดมาใจ่พ้อดนี้ใหญ่พู้ดเล็กทรดเรือนาวจะโน้ม. 38 เล็กเสียงดาดอ้ดหอนนอนที่งชู่ทาดท้าสเรือ. โผดท่อสทาดท่านเล็กมาปุกว่า "ลนเรือส นุ่มเราจะตาสด ลนเร่าเรดดจ้ดนั้นเรี้."

39 เล็กเสียงนี้ดต้นนั้นน้ามโรมให้ท่รมเก็ดงอนพ้อดนี้ว่า "ที่ดลงอู่." โรมชันท่รสโรดโรนเก็ดเหมือนนี้ดท่รมชู่. 40 เล็กเสียงนี้พ้ด ~~ส~~ ท่อสทาดท่านเล็กว่า "พ้ดนี้อดนี้ดชันนเดดตูดเร่าบ่มในเจ่เสียนเรี้."

41 เก็นเดดนั้นโผดท่อสทาดท่านเล็กชันนทาสชันโอ้ทนว่า "ท่านชู่นี้แม่นใดแท้โรมทิงพ้อดนี้ส่ตูดจุ่ความท่าน."

เน้า เชิญ ซ้ง ผี ห้าย ออก จ้ ฟ

5 1 โฟด เน้า เชิญ น้าม ฟอด ทุระ จ้ง ฟอก ฟาท ใน ทู้ แม่น โผ้ด โย ฟอด ฟ เรู้ยาณา ซู่. 2 เจ้
ท่าน เน้า ออก เฟ จ้ง ซึน มี ฟ ง ผี ห้าย ท้ เมา ซู่ ฟั้ด ป่า แฟ่ว ออก มา พี้ ท่าน เน้า. 3 ฟ
น้น เร้ด เรู้ย ซู่ จู้ ด่าน ป่า แฟ่ว โดุย. เป่า มี ใย ฉุท มัด มน จ้ว จ้ด เฟด แต่ ท่อน จู่ ว่า เอา จ้อย
เท็ท มา ฉุท มน จ้ว ค้ เป่า ซู่. 4 ทาย เท่ แข้ว เข่า เอา จ้อย เท็ท มา ฉุท ฑิน มี มน ทาท ว่า
จ้อย เท็ท น้น มน ค้ ท้ด ฉาด จ้ จ้ด เข่า เอา จ้ด ฉุท มัด ฑิน มน จ้ว ค้ ฉาด มุ่น จ้ เฟ็ด. เป่า มี
ใย แฟด ป้ด แพ้ มน จ้ด. 5 เป่า ว่า เอ็น ว่า ค้น เจ้ ใด มน ค้ ซู่ ทอม ป่า แฟ่ว ทอม พุ แฟท ฉ
ฟ้อด ฉ ซู่ มน เร้ด เอา ท่อน ด่าน มา ฉิด มา ฉิ่น ซี้ มี่ มน.
6 เม่ มน ซี่ เท็น เน้า เชิญ มน ซึน แข้น จ้ง จ้ ใย ต่ หน้า ท่าน เน้า 7 แฟท เรด ใหญ่ ว่า "เชิญ
ยุท ดาย เน้า ป้ หน้า ซู่ ใหญ่ ยุด ยุก เฟ้ย ท่าน จู้ มา หน่ด พาน น้อย เชิด ร้ด เข้? น้อย ท่อย
จู่ ร้ด เน้า ป้ หน้า ร้ ท่าน ทา เชิด ปาย มี่ น้อย แต่ เน่." 8 มน เว้า เฟด น้น ค้ เพ่ เน้า เชิญ จ้ด
ปอท ว่า "ผี ห้าย เฟ้ย มั้ด ออก จ้ ฟ นี้."
9 แข้ว เน้า เชิญ นี่ด ดาม มน ว่า "มั้ด จู่ ร้ด?"
มน ตอป ว่า "จู่ เป็น พน เพ่ ว่า ฉุม น้อย มี ทาย โต." 10 แข้ว มน แต่ ร้ ท่าน เน้า ทา ซ้ง
โฟด ผี มน ออก น้อย ร้ โผ้ด โย น้น.
11 ทระ เจ้ น้น มี ฟุ พั้ด ใหญ่ ดาด ข่าว ฑิน ทอม ทาด พุ ป่อน ท้น. 12 พั้ด ผี น้น นี่ด ร้ เน้า เชิญ ว่า
"ร้ ท่าน ใท้ ฉุม น้อย เน้า จ้ ท้ พั้ด ฟุ น้น."
13 เน้า เชิญ ใท้ แผป เรา. พั้ด ผี ห้าย นี่ด ออก จ้ ฟ น้น จ้ เน้า ท้ พั้ด ฟุ มี ข่าว ฟอด
พน โต ค้ ซึน จ้ แทว ผี่ด โย ใย่ ฟอด ทระ แข้ว โน้ม นี้ ทาย. 14 พั้ด ผี้ ซี้ด ฟุ ซึน แข้น จ้
ป่าว ทอม เมด ข้าน ฟอท ฟอท นา. พั้ด ฟ จ้ ใน ป่าว ซึน เอา ทน ฉุ้ม จ้ เข่ด. 15 เม่ จ้ ฟอก
เน้า เชิญ เรา นี่ด เท็น ฟ ผี้ ผี ห้าย เป็น พน ท้ น้น นุ่ด จ้ด เร้ เป็น ฟ ทู้ ผี้ ก้ นี่ด ซู่ เท็น เฟด
น้น เรา ซึน ซ้าน. 16 พั้ด ฟ จ้ เท็น ค้ โท ใท้ ฉู่ ฟ พั้ด ฉิ ใจ ฟ ผี้ ผี ท้ น้น นี่ด ท้ท ก้ ร้ จ้
แข้ว โท วัท พั้ด ฟุ ใฝ่. 17 เรา จ้ ใน เฟด น้น เรา นี่ด ร้ ใท้ เน้า เชิญ พ่าย ออก จ้ จ้ เมด เรา.

18 เจ้านายเรือกลายเป็นเขาเขาจึงขอให้ออกจากเขาไปด้วย 19 แต่ท่านนั้นไม่ยอมให้เขาไปด้วย
แต่บอกว่า "ให้กลับไปบ้านหาพี่น้องโดยเร็วเถิด ไปบอกเล่าเรื่องราวที่ดีๆ ที่พระเจ้าได้ทำให้
แก่เราและได้เมตตาเราด้วยเถิด."
20 ดังนั้นชายนั้นจึงไปประกาศให้ทั่วเมืองเดกาโปลิสฟังถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทำให้แก่เขา ทุกคนจึงพากันประหลาดใจ.

พระเยซูช่วยหญิงป่วยและชายที่ตายแล้วให้ฟื้นขึ้นมาอีก

21 เมื่อเขาข้ามไปอีกฝั่งทะเลกลับไปยังแคว้นกาลิลีแล้ว มีฝูงชนมาหาท่านนั้นที่ริมฝั่งทะเล.
22 ในนั้นมีผู้ปกครองคนหนึ่งชื่อยาอีรัสมาที่นั่น เมื่อเห็นท่านนั้นแล้วก็ล้มลงที่เท้าของท่าน
23 ร้องขอท่านนั้นว่า "ขอท่านได้โปรดช่วยลูกสาวข้าพเจ้าด้วยเถิด. ขอท่านนั้นจงมาวางมือบนตัวเขาให้เขาหายป่วยและมีชีวิตอยู่ต่อไปด้วยเถิด."
24 ท่านนั้นจึงไปกับเขา มีฝูงชนจำนวนมากตามไปด้วยและเบียดเสียดกันรอบตัวท่านนั้น.
25 ในนั้นมีผู้หญิงคนหนึ่งป่วยเป็นโรคเลือดไหลมานานสิบสองปีแล้ว. 26 เขาได้ไปหาหมอหลายคนและถูกทรมานจากการรักษาของหมอเหล่านั้นมาก ทรัพย์สินที่มีอยู่ก็หมดไปกับการรักษาพยาบาลเหล่านี้ แต่ก็ไม่ได้ผลดีขึ้นเลย กลับทรุดหนักลงไปอีกต่างหาก. 27–28 ผู้หญิงนั้นได้ยินข่าวเกี่ยวกับท่านนั้นแล้ว มีนางนั้นเข้าไปข้างหลังท่านนั้นในฝูงชนและแตะต้องเสื้อคลุมของท่านนั้น. เพราะนางคิดว่า "ถ้าข้าพเจ้าได้แตะต้องเสื้อคลุมของท่านนี้ได้ ข้าพเจ้าก็จะหายป่วยได้."
29 ทันทีที่นางได้แตะต้องเสื้อคลุมของท่านนั้นแล้ว ทันใดนั้นเลือดที่ไหลมานานก็หยุดไหลลงทันที. 30 ท่านนั้นรู้สึกในใจทันทีว่าพลังอำนาจของท่านได้ออกไปจากตัวท่านแล้ว จึงหันไปถามฝูงชนว่า "ใครแตะต้องเสื้อคลุมของข้าพเจ้าบ้าง?"
31 เหล่าสาวกของท่านนั้นตอบว่า "ท่านนั้นก็เห็นอยู่ว่าฝูงชนเบียดเสียดกันรอบตัวท่านนั้นอยู่ ทำไมท่านจึงถามว่าใครแตะต้องเสื้อคลุมของท่านเล่า?"
32 แต่ท่านนั้นก็ยังคงมองไปรอบๆ ตัวเพื่อดูว่าใครทำเช่นนี้. 33 ผู้หญิงนั้นรู้ตัวดีว่าเกิดอะไรขึ้นกับตนเอง จึงมาคุกเข่าลงต่อหน้าท่านนั้นด้วยความกลัวและตัวสั่นเทิ้ม. 34 ท่านนั้นจึงพูดกับนางว่า "ลูกสาวเอ๋ย ความเชื่อของเจ้านี้ได้ช่วยให้เจ้าหายป่วยแล้ว. จงไปเถิด ขอให้มีสันติสุขเถิด และขอให้ความทุกข์ทรมานของเจ้าสิ้นสุดลงเถิด."

35 ขณะ เจ้า เยียรุศ ถูก ถาม เว้า ขึ้น มี คน มา แต่ เรือน ผู้ โทน เรือน ญุม เว้า ขึ้น ว่า "บุท ถูก ท่าน เสียก ตุ้ง ซ้ แข้ว ก็ ตา เยียก พี้น ซ้ ให้ ถึง ท้อน."
36 เรา เว้า เนื้ น้น ทาท ว่า เจ้า เยียรุ้ ศ เข้า พี้ ยืน ฟอก ผู้ โทน เรือน ญุม น้น ว่า "ตา ยืาน ซ้ ท้ เจ้ เรา เน."
37 เจ้า เยียรุ เข้า ให้ ใช ถึง ท่อย มี ท่ ให้ เขี้โท แท่ ซอ น้อ พี้ ตุ้ ยาโทโง โยนน ท่ น้น.
38 เม่ ถึง ออก เรือน ผู้ โทน เรือน ญุม เจ้า เยียรุ้ ศ เท็น พี้ ฟ นน เน ผนท ให้ โทน โนม ทาย.
39 เจ้า เยียรุ เน้า ขณะ เรือน ถึง นี้ เว้า ให้ เรา ว่า "ตุ้ ให้ ตุ้ เมา ซ้ เลื้น เข้. นาง น้อย เข้า ตาย มน นอน ขึ้ง ข้."
40 ถ้ ใน เจ้า เยียรุ เว้า เนื้ น้น พี้ ฟ ขึ้ ท็น ยืน ขณะ หน้า ท่าน เจ้า. แข้ว ท่าน เจ้า ซ้ง เรา ออก ถึง เสียก มี ท่ ให้ อ้าย เอ็ม นาง น้อย น้น แท่ ขาม ฟ ผู้ ถึง ท่อย ท่าน เจ้า ถ้ เน้า ขณะ ท้อ ง่อน นาง น้อย นอน. 41 แข้ว ท่าน เจ้า นี้ น่ มี นาง น้อย เท็ ง ง่าท ตวาม ยื่ว ว่า "ตาขึ้ยา ทุม" ฟาย ว่า "ขาน เอ็ย เรา ง่อก ให้ ท็น นั้น."
42 นาง น้อย ยืน ท็น นั้น ค่าง ถึง ค่าง มา ถ้ นาง ท้ขย ซ้ง ขอ ปี้ แข้ว. เขี้น เนื้ น้น เรา เท็น ขาท ทั้ม ทาย. 43 ท่าน เจ้า ท้าม แข้ว ท้าม ศ็ก เข้า ให้ โท ขุ ใช ทู้ หน้า อ็ท นี้ แข้ว ท่าน เจ้า ศ็ ง่อก เอา เน้า ให้ นาง น้อย กิน.

เจ้า เยียรุศ็น เม ข้าน เท่า เมง ทู้ง

6 1 เจ้า เยียรุ ถ้ ออก ซ้ ง่อน ท็น เม ท่า ข้าน เท่า เมง ทู้ง โฟก ท่อย ทาง ท่าน เจ้า ศ็ ถึง ท่อย. 2 ออก มี้ ยี้ง ศ็ ท่าน เจ้า นี้ ง่อก ฟอก ตวาม เจ้า ฟ เจ้า ผู้ หนี้ง เรือน ญุม ให้ ทาย ฟ พี้ง. พี้ ฟ ถ้ ใน ท่าน เจ้า ศ็ หนี้ ขาท ทาย นี้ง โอ้ ทน ว่า "ผู้ นี้ แอง ท็น ท่า ใด มา เข้ มน นี้ง ทู้ เว้า ตวาม ทุท ตวาม ขาท แน้ว นี้ นั้น เข้ เท็ง ทู้ เยียก แนว ขาท ทั้ม แอ่ ใฟ่. 3 มน เขี้น ฟ เยียก ค่าง ถึ้ ข้ ตวา. เอ็ม มน ตุ้ มาขึ้อา น้อ ตาย มน แม่น ยาโทโง โยเนี้ ยุดา แท่ นี้โมน พี้ น้อ ทู้ ศ็ ผู้ หนี้ง ข้าน เรา นี้ ข้ เข้."
เรา เรีย ทู้ เท็น เจ้า เยียรุ เขี้น เนื้ น้น เรา นี้ง ดู ง่าย ท่าน เจ้า. 4 ท่าน เจ้า นี้ง เว้า ให้ เรา ว่า "ผู้ ใด เขี้น ง่าม ง่าว ตวาม เจ้า ฟ เจ้า ง่อน ใด ศ็ ถ้ นั้ง ท็. มี ท่ ใท ขาง ข้าน พี้ น้อ ขาง เรือน นี้ง เข้า นั้ง ท็."

5 เณร นั้น เนื้อ เชื้อ นี้ จึง เข้า เชื่อ ทาย แนว ทาง ออก ขึ้น ทั้น ได้ มี ที่ ได้ กี่ ตัว ให้ ทั้ง ๆ เป็น ท่อม ถ้ ได้. 6 โท ข้าน เท่า เมง ทู่ เนื้อ เชื้อ นั้น เข้า เจ่ ท่าน เนื้อ ลี้ เท็น ทาง ทาย. แข้ว ท่าน เนื้อ นี้ ออก โป่ง ออก ความ เนื้อ ปะ ฟื้า ทอม ข้าน.

เนื้อ เชื้อ โซ่ง โฆด ข่าม ใจ้ ออก โป่ง ข้าว ฝ่าว ทอม เมง

7 เนื้อ เชื้อ แนท เอา ซ้ป ซอง ๆ ตั้ เป็น ข่าม ใจ้ ข้าว ฝ่าว นั้น มา ทา แต่ง ออก เป็น โฆด ทั้ ตู่ นี่ง โซ่ง เซา ออก โป่ง ทอม ข้าน ทอม เมง เท็ง ข้าว ควัน ให้ เซา ซ้ป ถ้ ข้าง. 8–9 เนื้อ เชื้อ ซ่ง เซา ว่า "ทา ได้ เอา ซ่ง โป่ง ท่อง ซ้ เณร ทา ปะ เนื้อ ทา เขี้ โจ่ง ทา ปะ เป็น ใช่ ซาง แอว ทา นู่ง เซ้ ซอง ถ้น มี ที่ นี่ โม้ เท้า แต่ง ท้ ทาง โป่ ที่ นั้น."

10 แข้ว เนื้อ เชื้อ ซ่ง เซา ใฆ่ ว่า "เนื้อ โท่ เขน ใด ลี้ ให้ ขี้ง โท่ ท้น เท้า ทอด เจ่ ออก โป่ ซ้ ข้าน นั้น. 11 ว่า ซ้ ข้าน ใด เข้า ท้อน ขึ้ง เข้า ฟื้ง ความ พึ่ง น้อง เจ่ ถ้ ออก โป่ ซ้ ข้าน นั้น นี้ ญู่น นี้ง ทิน ลี้ ให้ พี้ ออก ซ้ เฆ็ด เฟ่ เชื้อ นี้ง ให้ เซา ทู้ ความ ถ้ด."

12 เณร นั้น โฆด ข่าม ใจ้ นี้ง ออก โป่ง ข้าว ความ ปอก ซอน ให้ ตู่ ซ้ วาง ซ้ แนว ทาง ปาง โก้ง. 13 เซา ซ้ป ทาย ถ้ ท้ ออก ฟ่าย ซ้ ตั้ ซ้ แข้ว เอา นี้ มน ทา ใช่ ทาย ซ้ เนี้ง เป็น ลี้ ได้ ท่อม ถ้ ซ้.

โซ่ทน ตี้ ฝ้า ทาย

14 ตู่ ซ้ง เนื้อ เชื้อ ได้ ฝ่าว ออก โป่ง ทาย ป่อน ทาย ที่ ทอด ปะ เชื้ โจด. มี ซ้ เว้า ว่า "แม่น โซ่ทน ตั้ เชื้อ ถิด ขึ้ปถ้ามา ทาย แข้ว ต้น แทง มา นี้ง เชื้อ พึ่ง แนว ทาง ทั้ม ได้ โจ่ย ถ้."

15 มี ซ้ ทั้ ว่า "แม่น ท่าน เอ้ขึ้ชา ปาง เจ้า นั้น ถ้ เข้."

ซ้ อั่น ใฆ่ ว่า "แม่น ข่าม ปาว ความ เนื้อ ปะ ฟื้า เณร ปาง เจ้า นั้น ข้ ตวา."

16 ปะ เชื้ โจด ได้ ถิน ทั้ ว่า "โซ่ทน แม่น ตั้ เทา ฝ้า ท้ด ลี้ นั้น ต้น แทง มา ถ้ เข้."

17–18 วัท ท่าน โซ่ทน ตี้ ทาย นั้น ลี้ โพ้ ปะ ได้ เอา นาง เชื้ โจ้ มี พี่ขึ้ง ตั้ เป็น น้อง ชาย ปะ นั้น มา เชื้ด มี. โซ่ทน ลี้ ได้ ท้าม ปะ ว่า "ปะ เอา น้อง ใพ้ มา เป็น มี เณร นั้น ถิด ความ ซ่ง เนื้อ ปะ ฟื้า ได้ ปอก โว้."

เณร นั้น ปะ นี้ง ซ่ง ซ้ โป่ง ปัด ตุท ท่าน โซ่ทน โป่ง เนื้อ ทู.

19 นาง เชื้ โจ้ ใน ปุ้ด ให้ ท่าน โซ่ทน นาง ขี้ แอ่ ฝ้า ท่าน ซ้. ทาง ว่า ฝ้า เข้า ได้ 20 เฟ่ ว่า ปะ โป้ แน เอา ท่าน โว้. ปะ ทู้ นิท ท่าน

เป็น ผู้ ก็ มี แม่น แต่ง ใจ จัด เน้า ปฏิ พื้น. นั่ง เหนี้ ข้าน ท่าน. เม่ ใด ปฏิ ได้ ใน ความ ท่าน ปอก
xอน ค้ โลม ใน ทาท ว่า หนึ่ง ทรง ใน หนี่ ขาท ทาส.

21 เม่ โลป มี้ เว็น ออก ปฏิ นั่ง เป็น ตาม ก็ ให้ นาง เชื่อ โขด ได้ ฟัง ท่าน โสหน. ทรง มี้ นั่น ปฏิ
เสีด ทัท ขุ พึง ฮ แต่ง ดา ท่อส ปฏิ พึง ทวาน ทาง ที่ง แต่ง พึง อ่าน ตา เมง ฐาขี่เขี้. 22 เจ้ นั่น
ขุท ตึง ณอง เชื่อ โขด เน้า เม แณ เสีด ให้ ปฏิ เห็ง ท่า พึง ผู้ ทิน ม่ขม พาน ปฏิ โลม ใน. ปฏิ นั่ง
เว้า ทีป นาง นั่น ว่า "ขุท เชอส ขุท แอ่ ได้ ฮ่ง ที้ ฮ พี่ ฉ ให้."
23 ปฏิ นาว ฒาง ทีป นาง นั่น ใฒ่ ว่า "ขุท ดาม ฮ่ง ค้ ฉ ได้ ตา ว่า ปน ดุอง เมง ออก ค้ ฉ ให้."
24 นาง ขึน ออก ไป ดาม เอ็ม มน ว่า "เอ็ม ฉ ให้ ขุท ฮ เอา ฮ่ง เขี้?"
เอ็ม มน นั่ง ปอก ว่า "ให้ ขุท ฮ ตัด เอา ทรี โสหน ผู้ เสีด ฉิด ขี้ปตีหาม่า นั่น."
25 นาง ขึน ฟ้าว ค้น เน้า เม ทา ปฏิ ใฒ่ ว่า "ขุท แอ่ ฮ ตัด เอา ทรี โสหน ผู้ เสีด ฉิด ขี้ปตีหาม่า
นั่น ใจ่ พาน มา ให้ ได้."
26 ปฏิ ใน เณง นั่น โณ้ ใน ทาส ทาท ว่า ปฏิ ได้ นาว ฒาง ทีป นาง ที่ หน้า พึง ฮ แณท นั่น แข้ว
ปฏิ นั่ง เข่า แอ่ ดุง ฮ้ นาง. 27 ปฏิ ขึน ใจ้ ฮ ที่ง ปโป ตัด เอา ทรี โสหน มา. ฮ ที่ง นั่ง โป ตัด ค
ท่าน โสหน หนึ่ง เขน ทุ 28 แข้ว เอา ทรี ใจ่ พาน มา ให้ นาง นาง ค้ ได้ เอา โป ให้ ผู้ เป็น เอ็ม.
29 โฒด ฮ ท่อส ทาง ท่าน โสหน ได้ ใน ณ่าว เณง นั่น เขา นั่ง เม เอา ณอน โป มี้น หนึ่ง ฉี้ ด่าน
ป่า แข่ว.

เน้า เสีณฑ์ ขึ้ง เน้า ทาส พน ฮ

30 พึง ข่าม ใจ้ ป่าว ณ่าว เน้า เสีณฑ์ นั่ง ได้ ค้น มา ทา ท่าน เน้า แข้ว โท พึง หน้า จัท เขา ได้ เสีด
แต่ง ปอก xอน นั่น ขุ ท่าน เน้า พึง. 31 เจ้ นั่น มี ทาส ฮ โป มา ทา ท่าน เน้า โฒด ท่าน เน้า
นาว เข่า มี เจ้ ทิน เน้า. ท่าน เน้า นั่ง เจ เขา ว่า "เขา เอา ทน โป ทา ป่อน แคว้ง ฮ ขึ้ง เขน่ส
น้อส ปท่อน ฉ้."
32 เณง นั่น โฒด ท่าน เน้า นั่ง เน้า เข น้าม โป ทา ป่อน แคว้ง ฮ. 33 ทาท ว่า มี ทาส ฮ ขุ เห็น
เขา ออก โป. ฮ เห็ง ข้าน เห็ง เมง ค้ ขึน พา ทน ดุ้ม แข่น นี้ ทาง โขท โป ขอด ฟาท นั่น ท่อน
เขา ใฒ่. 34 เม่ เน้า เสีณฑ์ ออก เข แข้ว ค้ เห็น ฮ มา เอี่ ทาส. ท่าน เน้า เห็น เขา แปท เณง
พึง ขี่ เข่า มี ผู้ ขึ้ง ท่าน เน้า ค้ อึน ดุ มี่ เขา. ท่าน เน้า นั่ง ปอก xอน เขา ทาส อน ทาส แน้ว.

35 ตั้งมา โฆลกท่องทางเนินเรียญนี้งมาเว้าจุ่งท่านเนินว่า "ตั้งมาแข้ว ว่อนนี้แม่น
ว่อนแสว้ง. 36 จ่ท่านเนินวอนให้ลาเท็งทาวโว้นี้จ่งทินทุอมข้านทุอมนา."
37 ทาทว่าเนินเรียญวอนเรวาว่า "พ้งนิอองคี้เอาเนินให้เรวาทินเน."
เรวาขึ้นเว้าจุ่งท่านเนินว่า "ฉุขี้งเรวาแนวใดได้ เนิดแงดเงนเงินนี้งฉุพี้ขี้งให้มเรว
ไดงด."
38 เนินเรียญนี้งถามเรวาว่า "ให้พ้งนิอองโว้งเงี่งกุ ต่อนแง่งมีท่ใด."
เรวาโว้งเงี่งแข้วมาเว้าจุ่งท่านเนินว่า "ตู้งมีท้าต่อนแง่งทีงจองโตงาไดง."
39 แข้วเนินเรียญนี้งวอนเรวาให้ลาเท็งทางนี้งโจงหนี้งง่าหู้าแนวเรียดเรียนโฆลก 40 โฆลก
ทู้ข้องลา โฆลกท้าจ้งลาคี้มี. 41 แข้วท่านเนินนี้งกั่เอาท้าต่อนแง่งทีงจองโตงานั้น
แทนหน้านั้นท่าวความจ้องตูได้ข้อนเนินงจีหน้า. แข้วท่านเนินนี้งขึ้นต่อนแง่งออน
แหญ่ให้โฆลกท่องทางท่านเนินเอาโว้งข้างให้พ้งลานั้นทิน. เท็งจองโตงานั้นงนให้ฉุ่
ลาทิน. 42–44 ทจงแฉนลาได้ทินนั้นมีท้าพนลาดาง ฉุ่ใดฉุ่นั้นคี้ได้ทินอิ่มพี้เพิ่ด.
แข้วต่อนเนินคี้งาเทุทิน เรวาเท็งท้อนโว้ตูงได้เต็มจ้งจองงุ่ง.

เนินเรียญตูงเท็งหน้านี้

45 เนินเรียญขึ้นนิดวอนโฆลกท่องทางท่านเนินเนินเจงนั้นมหนองทจงโว้หนาทในทางเมง
เขิดณาชดาท่อน ท่านเนินทาทฉุวอนให้แฉนลาเท็งทางเมเจน. 46 ท่านเนินออนโว้
จ่เรวาแข้วนั้นพุเมแด่จ่เนินงจีหน้า. 47 เม่เฉุมิดแข้ว โฆลกท่องทางเนินเรียญนี้เจง
โว้จอดทางหนองทจง ท่านเนินทาทชู่ทางโงท. 48 ท่านเนินชี่เท็นเรวาพางเจงหนัท
เหน่งทาง เพ่ว่าเจงเรวาโว้ขึ้นงจงโงม. ข้าวเฉุนิ้องทุ่ง ท่านเนินคี้ตูงเท็งหน้านี้โว้
ทาเรว. ฉุทางเรวาโว้ 49–50 ทาทว่าเรวาแงเท็นท่านเนินตูงเท็งหน้านี้ คี้หนี่ว่าโตชี้.
ฉุ่ลาเท็นเฉนนั้น ใดคี้ขึ้นทาง ขึ้นพาทนแฉนท้องนั้น. ท่านเนินขึ้นแฉนใจ่เรวาว่า
"ตูาพจนได้จ่ง แม่นเจาจ่ ตูาขึ้นเน."
51 เนินเรียญเนินเจงท่องเรวาโงมคี้ขึ้นท่จงโงง. โฆลกท่องทางท่านเนินเท็นทาท
ทู้มเฉนนั้น เรวาคี้ตั้นกุ่งในทาง 52 วัทท่านเนินแต่งเนินออนโว้ให้ทางพนลาทินนั้น
ฆางว่าเฉนใดแท้ เรวาคี้ตูงเง่าเงือทู้ เพ่ในเรวาตูงหนี่เง่าออน.

53 เนื้อ เสียญ ทั้ง โฆด ท่อด ทาง ท่าน เนื้อ ถั่ง เข ถ้าม นี้ จึง ขอด ตา ฉั่ง ทาง ฉั่ง เรือนเนื้อเข้ด
แข้ว แขู่ง เข จึ้ว. 54 ออก เข แข้ว พั่ง ฮ ขู่ ท้น เท้น ขึ้น ขู่ นึท แม่น เนื้อ เสียญ. 55 เรา ขึ้น
ฟั่าว แข่น จึง ท่จ โฉ้ง โข แม่ จึ้ ใน ว่า เนื้อ เสียญ ขู่ ข่อน ใด เรา ลี้ ทาม ฮ เนี้ง เขึ้น ใช่ ว้อง มา
ขู่ ข่อน นั้น. 56 ท่าน เนื้อ เถ้า ข้าน เถ้า เมง ท้ ว่า ข้าน นอก นอก นา ข่อน ใด เรา ลี้ ทาม ฮ
เนี้ง เขึ้น ฮ้ง นี้ จึง โฆ้ง วาง จึ้ ข่อน ฮ มา โฆม แข้ว แต่ ฮ ท่าน เนื้อ ใท้ ฮ เนี้ง นั้น จึ้ ทิก ทิน
เร้ ท่าน เนื้อ ท่ นั้น ฮ ใด จึ้ ทิก เนี้ง ท้าง ฮ้ง ลี้ จึ้ ท่อม ถิ.

เนื้อ เสียญ เนี้ ยจ้ง ทิก ของ ฉิก

7 1–4 ท่อด ทิก ข้าน ของ เมง เข้า ขู่ ฮ อู่ณาเอ็น จึ้ ฉุ้น มา ฉุ้ ทิน เนื้อ เฉ่ ใด ลี้ ใท้ มี แพท ใช
ฮ้ แข้ว นี้ง จึ้ ทิน. โฆด ท่อด ฉ่าด พาเข้ณาด เท้ง ท่า ฮ ขึ้ว ใด ลี้ ทิน ขู่ ท่อด ทิก ของ นั้น.
เฉ่ จึง เฉ้ มา เรา ลี้ ฉุ้ ฮ่จด มี ฮ้ ท่อน นี้ง ค่อด ทิน. พั่ง ทิก ของ ฉุ้ น มา ใท้ เรา ท่อด ฑ้ง มี
ทาด ญู ทาด แนว อั่น ใหม่ เณ้ง โทท นอก ฆี้ จึท อ่าง ทอง เรา ลี้ ข้าง ฮ่จด ฮ้.
เฉ่ นั้น โฆด ฉ่าด พาเข้ณาด ทั้ง ณาน จึณ ฆอท ยจก ขาง ฉู้ จึ้ มา แต่ เมง เสียญณาเข้ม นั้น ลี้ เท้า
โฆม อ้อม เนื้อ เสียญ. เรา เท้น โฆด ท่อด ทาง ท่าน เนื้อ มี ฮ ทิน เนื้อ เข่า ฮ่จด มี ท่อด ทิก
ของ เรา. 5 เรา นี้ง ฉาม เนื้อ เสียญ ว่า "เขึ้น เณ้ง ใด โฆด ท่อด ทาง เนื้อ มี เข่า แพท เข่า ถิ
ทั้ ทิน เนื้อ ถั้น เข้. เสีด แนว นั้น ลี้ ฉิก ทิก ของ เข้า ขู่ เขา จึ้ ฉุ้ น มา จึ้ว."
6 เนื้อ เสียญ ทอง เรา ว่า "พั่ง เนื้อ เขึ้น ฮ ทน้า ถั่ ใน โคด แม่น ความ ขู่ เอ็ณาจา เม่ ขาง จึ้
ฉุ้ น จึ้ ท่อน ว่า:

[ความ เนื้อ จจ พั่า ฮ่ง มา ขอน จึ้ว]
พั่ง ฮ นี้ มัท ฮ่อง ฑ เขา ท่ นอก ขาท
ทาท ว่า ใน เรา ทั้ ขู่ ถัท ท่าง เขา.
7 เรา จึท้ เถ้ ทา เขา เข่า มี เทั้ง ฮ่ง
เพ่ ว่า เรา ขอท ขอน ท่อด ความ ฮ่ง ฉู้ ฮ เสีด ออท.

8 พั่ง เนื้อ จึ้ ขาง ฮ ความ ฮ่ง เนื้อ ขจ พั่า มี ท่ เจ้ง เสีด ท่อด ทิก ของ ฉู้ ฮ โฉด."
9 เนื้อ เสียญ เจ้า ขู่ เรา ท่ม ใหม่ ว่า "ถิ ถ นี้ พั่ง เนื้อ ขาง ฮ ความ ฮ่ง นอง เนื้อ ขจ พั่า เพ่ เสีด
ท่อด ทิก ของ นอง พั่ง เนื้อ โฉด. 10 ฮู้ เณ้ง ขู่ โมเถ้ เม่ ขาง จึ้ ฮ่ง ขอน ความ เนื้อ ขจ พั่า ว่า

'ให้ ทู เหนี่ จี้ พี่ แม่ เน้า.' แข้ว เว้า ใหม่ 'ตู้ ใก ด่า หาง พี่ แม่ เน้า ตู้ นัน มี โท้ ฮ ฉี่ น้า.'
11 ความ เน้า ฟ่ เน้า โด้ ซ่ง โว้ เกง นัน ทาก พ้ง เน้า ที่ เว้า เกง นี้: ตู้ ใก เว้า ซุ พี่ แม่ ว่า ซี้ง
กอง ฉี่ ฮ่อฮ เฮ อ้าฮ เอ็ม นัน ลี้ เป็น กอง ฮาว ให้ เน้า ฟ่ เน้า โฉฮ 12 หาฮ ว่า เง่า ให้ ตู้ นัน
ฮ่อฮ เฮ พี่ แม่ เน้า. 13 เกง นัน พ้ง เน้า ฉี้ม วาง ซ้ ความ เน้า ฟ่ เน้า เพ่ มา เฮ็ด ท่อฮ ทิด ฮอง
พ้ง เน้า โด้ ฉุน โว้. แข้ว พ้ง เน้า ทู้ง ฉิด ทาฮ แนว อั่น แฟท นัน ใหม่."

แนว เฮ็ด ให้ ตู้ ~~ฮ~~ อ่ฮ ฮ้าฮ

14 แข้ว เน้า เฮ็ญ แกท แฉน ~~ฮ~~ เท็ง ทาฮ นัน มา ใหม่ นี่ง ฟอท ซอน เฮา ว่า "พี่ น้อง เท็ง
ทาฮ เท่อฮ ให้ ใซ่ ใน หนี่ง เอา ให้ ก็ เน่ 15 เง่า มี แนว ใก ซู่ ทาง นอท โท ตู้ ~~ฮ~~ ทิน เน้า โฟ่ เฮ็ด
ให้ เน้า อ่ฮ ฮ้าฮ โด้. มี ที่ พ้ง แนว ซู่ ทาง ทฮ ตู้ ~~ฮ~~ ออท มา นี่ง เฮ็ด ให้ เป็น ~~ฮ~~ อ่ฮ ฮ้าฮ ง่."
17 เม่ เน้า เฮ็ญ เน้า โฟ่ ทฮ เหอน ซ้ เฮา แข้ว โหฉ ~~ฮ~~ ท่อฮ ทาง ท่าน เน้า ซู่ ท้น นี่ง ซ้ ให้ ท่าน
เน้า แท้ ความ ง้ง เง่ท นัน ว่า แนว ใก. 18–19 เน้า เฮ็ญ ฮิน เน่ เฮา ว่า "พ้ง น้อง ลี้ ใน มัก ใน
ทน เลี้น เง้. พ้ง น้อง ลี้ ทู แข้ว พ้ง เซ่ง ซู่ ทาง นอท ตู้ ~~ฮ~~ ทิน เน้า ทฮ ฟุ่ม โฟ่ แข้ว ลี้ โฟ่
ตว่า นอท ออท ซ้ โฉฮ เง่า เน้า โฟ่ ทฮ ใน นี่ง เง่า เฮ็ด ให้ ตู้ ~~ฮ~~ อ่ฮ ฮ้าฮ โด้ ท่า ใก."
เน้า เฮ็ญ เว้า เกง นัน ลี้ แม่น ว่า เซ่ง ทิน อน ใก ลี้ แฟท ใซ เหม็ด. 20 ท่าน เน้า นี่ง โด้ เว้า
ใหม่ ว่า "พ้ง แนว ซู่ ทาง ทฮ ตู้ ~~ฮ~~ ออท มา นี่ง เฮ็ด ให้ เป็น ~~ฮ~~ อ่ฮ ฮ้าฮ. 21 มน เป็น แท่ ทฮ
ใน ตู้ ~~ฮ~~ โด้ หนี่ พ้ง ญุ อ่ฮ ฮ้าฮ ออท มา ซุ เกง วิท ฉิด ฮฮ ทู้ง ฉาฮ ง่ท เง้ม ก้า ~~ฮ~~ ก็น ฉู่
22 ทุ ฟ ทฮ เฮ็ด แนว อาท ฮ้าฮ โคด นาน ง้า โฮม เท่ง แทน เว้า อ่ฮ เฮ่า ท้าว ใหญ่ เฮ็ด
แนว ใช้ ฉ้า เง่า ก็ เง่า แม่น. 23 พ้ง ญุ อ่ฮ ฮ้าฮ นี้ แม่น ซู่ ทฮ ใน ตู้ ~~ฮ~~ ออท มา เฮ็ด ให้ ตู้ ~~ฮ~~
อ่ฮ ฮ้าฮ ง่."

ตู้ ทู้ง ท่าง เมง เซ่ แหน้น เน้า เฮ็ญ

24 เน้า เฮ็ญ โด้ ออท ซ้ ฟ่อน ท้น โฟ่ ท่า โฉ้ง โฮ เมง ทิ โฮ. ท่าน เน้า เก้า โฟ่ เหอน ฟ เง่า แอ่
ให้ ใฉ ทู ทาก ว่า ฟ่ง ซู่ ลี้ เง่า โด้. 25–26 ฮิน มี แม่ พา ฟ เป็น ~~ฮ~~ เมง หนอฮนิเท ที้ง ฉิ่ง
เง่า แม่น ~~ฮ~~ อู๊ณาเอ็น. แม่ พา นัน มี ยุท ทู้ง น้อฮ ฉี ฮ้าฮ ท้ มน ซู่. โด้ ฉิน ฉ่าว เน้า เฮ็ญ ฮิน
มา หมุ่ง โจ้ โฮ ใซ่ ทิน ท่าน เน้า ซ้ ท่าน เน้า ซ้ง ฉี ท้ ยุท ทู้ง มน ออท ซ้ ให้. 27 เน้า เฮ็ญ ว่า

"ให้ลูกน้อยกินอิ่มก่อน [หมายว่า ถ้าคุ่อยาอาหารเอ็นก่อน] เพราะถ้าให้ลูกกินนั้นทั้งเอาไปคุ้มให้หมาน้อยกินถ้าเป่าเป็นควา."

28 แม่พานั้นตอบว่า "ท่านเจ้าเว้าเถ้นั้นดี้แม่นถ้. ทากว่าหมาน้อยยู่ก้อนพานดี้ได้กินเกล้าลูกน้อยเศ็ดโตกโล่ง. [ข้คุ่อยกันอยแต่นา]."

29 เจ้าเศ็ญนี่เ้ถ้วอกแม่พานั้นว่า "เจ้าคันเมเหนเน็. ข้อนความเจ้าตอบนั้น ฉิ้ห้าวดี้ออกข้ลูกเจ้าแข้ว."

30 แม่พานั้นนี่เ้ถ้คันเมเหน ดี้เห็นลูกน้อยมันนอนถ้ยู่ขี้นี่เ้ถ้เศ้ถ้เขถ ฉิ้ห้ดี้พ่าวออกไปข้แข้ว.

เจ้าเศ็ญคุ่อยาลูกหนุกแก่ถ้วกเป่ามอถ้

31 เจ้าเศ็ญไปได้ออกข้โล้ถ้โลเมถ้ทิโลไปทาถ้เมถ้กันโลน อ้อมไปทาถ้เมถ้เถ้ทาโปข้ ไปขู่ถิมหนอถ้ทุกถ้วาขี้เข้. 32 มีลูกพาตุ้ญลูกหนุกแก่ถ้วกเป่ามอถ้มาข้ท่านเจ้าโปถ้มีใช่มัน. 33 เจ้าเศ็ญขึ้นพามันออกไปถ้ถกข้ลูกเห็ถ้ทาวนี่เ้ถ้เอานี้วมีแหม่หูมัน แข้วทิถนี้ขาวาวใช่ขี้นมัน. 34 ท่านเจ้าแหนหน้าเนี้นฟ้าถาถ้ทาในถิออกแข้วกวามขี้วขู่ลูกหนุกนั้นว่า "เอ็ปหนาทูา" หมายว่า "โถนออก."

35 ลูกหนุกขึ้นได้ถินข้ถ้ออกขี้นดี้อ่อนโลถ้กวามมอถ้ได้. 36 เจ้าเศ็ญห้ามพี้ถ้ลูกนั้นทูาเว้าให้ใดหู้. ทากว่าเหู่ถ้ห้าม เขาเหู่ถ้ป่าวไปทาวใหม่. 37 ลูกเห็ถ้ทาวได้ถินเป็นวัททากเหื่ถ้นี่เ้ถ้ได้โอ้ทนว่า "ท่านยู่นี้เศ็ดข้ถ้ดี้ได้ถ้เพ็ด ลูกหนุกนาวให้ถินข้ถ้ออกลูกทดี้ให้หู้กวามมอถ้ได้."

เจ้าเศ็ญขี้ถ้เก้าขี่พนลูก

8 1 ทุถ้วาน้นนี้มีเอื่ลูกมาเท้าโลมใหม่ เขาดี้เป่ามีข้ถ้ทิน. เจ้าเศ็ญนี่เ้ถ้แถทเอาโพดลูกท่อยทาถ้ท่านเจ้ามาว่า 2 "พี้ถ้ลูกนี้ขู่ขี้นี่เ้ถ้เขาได้ขามมี้แข้ว ได้เป่ามีข้ถ้ทินอีนกุเขาทาย. 3 ว่าเขาวอกเขาคันเมเหนเป่าได้ทินเจ้า เขาดี้ถ้ทอดทิวทาถ้ขอกขุถ้ทาถ้ เพ่ว่าพี้ถ้ลูกนี้ยู่ขู่ท่าข้านดิทเมถ้โทมาดี้มี."

4 โพดท่อยทาถ้เจ้าเศ็ญเว้าขู่ท่านเจ้า "โล้ถ้นี้แม่นป่อนแคว้ถ้ ถ้ข่าวเก้าถ้นี้ใดมาพี้ให้เขาได้ทินอิ่มเข้?"

5 เนื้อ เสียญ นี้ถ ถาม เรา "พ้ถ น้อถ มี กี่ ก่อน แป่ง?"
เรา ตอบ ว่า "มี เก้ก ก่อน."
6 เนื้อ เสียญ บอก แผน ส เท็ถ ทาส นี่ถ โรถ กิน. ท่าน เนื้อ นี่ถ ก็ เอา เก้ก ก่อน แป่ง มา ท่าว ความ ข้อถ ฑู ได้ ข้อน เนื้อ ปรี พ้า แข้ว ขีก ก่อน แป่ง ออก แหญ่ ให้ โฟก ท่อส ทาถ ท่าน เนื้อ เอา โป่ ปน ส่าส ให้ พ้ถ ส น้น กิน. 7 พ้ถ เรา ฑูถ มี กี่ โต ป่า น้อส เนื้อ เสียญ ลี้ เอา มา ท่าว ความ ได้ ข้อน เนื้อ ปรี พ้า แข้ว บอก ให้ โฟก ท่อส ทาถ ท่าน เนื้อ เอา โป่ ส่าส ให้ แผน ส กิน เถ้ถ ถ้ว. 8–9 พ้ถ ส น้น มี ส่าว ซี่ ฟน ส ใส ลี้ ได้ กิน อิ่ม. แข้ว โฟก ท่อส ทาถ ท่าน เนื้อ เท็ป เอา พ้ถ ก่อน เหฑ ได้ เต็ม เก้ก ปุถ ใหญ่ ใหม่. เนื้อ เสียญ นี่ถ บอก ให้ แผน ส น้น เม เหอน.
10 แข้ว ท่าน เนื้อ ทีป โฟก ฉี่ ท่อส ขึน เนื้อ เห ก้าม โป่ ทาถ เมถ ถานมาฑา.

ส ส่าส ฟาขิณาส ถาม ฉี้ ใน เนื้อ เสียญ

11 มี ส ทเถ ส่าส ฟาขิณาส มา ค้าส ความ ทีป เนื้อ เสียญ เพ่ แอ่ ฉี้ ใน ท่าน เนื้อ. เรา นี่ถ ซ ให้ ท่าน เนื้อ เสีถ ฟาส ฑาท แต่ พ้า โรถ มา ให้ เรา เท็น. 12 เนื้อ เสียญ ถาถ ทา ใน ขิ ออก แข้ว เว้า ว่า "เขีน ซถ ป่าถ เข่ส ส นี้ นี่ถ ถาม ฟาส ฑาท ก็น เข่. เหา เว้า ก็ ให้ พ้ถ ซ ฑู ฉี่ เข่า เสีถ ฟาส ฑาท ให้ ส ป่าถ นี้ เท็น ท่า ใถ."
13 แข้ว เนื้อ เสียญ ขึน พ่าส ซี่ เรา ค้น เก้า เห ก้าม โป่ ฟาท ใน. 14 โฟก ส ท่อส ทาถ ท่าน เนื้อ ลี้ ข้ม เอา เก้า แป่ถ โป่ ท่อส ทเถ เห เรา ฑูถ มี ก่อน ถ้ว. 15 เนื้อ เสียญ บอก เรา ว่า "ฉี้ ให้ กิ ฑา ได้ เอา เฉี่ แป้ถ ส่าส ฟาขิณาส แท่ถ ปรี เข้โรถ น้น เน่."
16 โฟก ท่อส ทาถ ท่าน เนื้อ นี่ถ โอ้ โต ทน ว่า "ท่าน เนื้อ เว้า เถ้ถ น้น ลี้ เพ่ เหา เข่า มี เก้า แป่ถ มา ท่อส."
17 เนื้อ เสียญ ฑู เรา โอ้ ทน แนว น้น นี่ถ เนื้ เรา ว่า "ก็ ใถ พ้ถ น้อถ นี่ถ โอ้ ทน ขอถ วัท เข่า มี เก้า แป่ถ ก็น เข่. พ้ถ น้อถ ฑูถ เข่า ฑู อา ใน ฑูถ ทีป ทน ฑู เล็น เข่. 18 พ้ถ น้อถ มี ฑู มี ตา ลี้ ฑูถ เข่า เท็น เข่า ใน อา? ฑูถ นี่ ตวา 19 เม่ เหา ได้ เอา ท้า ก่อน แป่ถ บีก ส่าส ให้ ท้า ฟน ส กิน น้น อน เฑ กิน พ้ถ น้อถ เท็ป ท้อน เอา ได้ เต็ม กี่ ปุถ?"
เรา ตอบ "ได้ ซีป ซอถ ปุถ."

20 “แข้ว เม่ เขา เอา เนิด ท่อน แป่ง ขิด ขาด ให้ ซี่ พน ส ทิน นั่น ตู่ง เท็ง ท้อน เอา ได้ เต็ม ทั้ง ใหญ่?”

เขา ตอง “ได้ เนิด ง่ง.”

21 เน้า เซิ่ง นี่ง ว่า “อน เขา ได้ ลอท นั่น พ่ง น้อง ลี้ ตู่ง ท็ท เง่า ทู่ อา.”

เน้า เซิ่ง ต่อด ส ตา ลอด ให้ เท็น ทู่ง

22 เน้า เซิ่ง แท่ง โผล ท่อด ทาง ท่าน เน้า ขึ้ง ทอด ข้าน เขิดนาดา แข้ว มี ส อนน ตู่ ง ตา ลอด มา แต่ ซ ท่าน เน้า ต่อด ตี่ มน. 23 เน้า เซิ่ง ขึ้น นี่ มี ส ตา ลอด นู่ง ออท ขึ้ง นอท ข้าน. แข้ว ท่าน เน้า นี่ง โต่ม นี้ นาขาด ใช่ ตา ตู่ นั่น เอา มี ตี่ มน แข้ว ถาม มน ว่า “เท็น ซ่ง แต่ อา?”

24 ส ตา ลอด แข นั้น แข้ว ตอง ว่า “น้อด เท็น ส ต่าง ขึ้ง มา ทาท เขี่ง แง่ท ท ขึ้ม.”

25 เน้า เซิ่ง นี่ง ตี่ ตา มน ใหม่. มน นี่ง นั่ง ตา ออท แข้ว เท็น ทู่ง ถ้ เขี่ง ได้ ต่ อน ซี้ ง ถ้.

26 ท่าน เน้า นี่ง ลอท มน เม เขน แข้ว ซ่ง มน ว่า “ตา ได้ เน้า ขึ้ง ทรง ข้าน เน.”

ท่าน เขิโต ทู้น ว่า เน้า เซิ่ง แม่น เน้า ชาขิด

27 เน้า เซิ่ง ทิ่ง โผล ส ท่อด ทาง ท่าน เน้า ออท ขึ้ง ทอม ข้าน โต้ง โข เมง ทาดนาขี้ พิขี้ง ง่อด. ทรง เต่ ต่าง ทาง ขึ้ง ท่าน เน้า ลี้ ได้ ถาม โผล ส ท่อด ทาง ท่าน นั่น ว่า “พ่ง น้อง ได้ ใน เข่า ว่า เขา นี้ แม่น ใด?”

28 เขา นี่ง ตอง “มี ส ว่า ท่าน เน้า แม่น โซ่ทน ตู่ เซิ่ด ทิด ขี้ง ทิ่ ขามา [ตาด แข้ว ลิน แทง มา]. มี ส ทั้ ว่า ท่าน เน้า แม่น ปู่ เอ็ขี้ดา ง่าง เต้า. แข้ว ส อั่น ใหม่ ทั้ ว่า แม่น ตู่ ง ทรง พ่ง ข่าม ง่าว ตวาม เน้า ง่ง ฟ้า.”

29 เน้า เซิ่ง ถาม เขา ใหม่ “แข้ว พ่ง น้อง เขี้ ว่า เขา แม่น ใด?”

ท่าน เขิโต ตอง ว่า “ท่าน เน้า แม่น เน้า ชาขิด ถ.”

30 เน้า เซิ่ง ซ่ง ท้าม โผล ท่อด ทาง ท่าน เน้า ตา ได้ เว้า อ้ท ท่าน เน้า นั่น ให้ ตู่ ใก ทู่.

เนื้อเรื่องเล่าโดยท่านว่า ท่านเนื้อคุณเห่าเนื้า

31 เนื้อเรื่องนี้แล้วคอนขอนโผล่ท่อยทางท่านเนื้อทุ่วว่า "เขาเป็นบุทตุ้ยนี้ต้องได้ตุ้วงาง
มีทาชแนว คุ้ตุ้พ้งเจ้าแท่ข้านเมง โผล่ขึ้นโทททีงพ้งได้คอนบริดบางนั้นตุ้มโบ
เขาจี้ เขาคุ้นเขา แข้วทุ่งขามมี้ต้คุ้ตันแขงมา."
32 ความนี้เนื้อเรื่องเล่าแน้ง. ท่านเป็โทได้ยินเณ็งนั้นขึ้นเอาท่านเนื้อออกโป่ง่อนบ
แข้วมีความท้ามท่านเนื้อ. 33 เนื้อเรื่องขึ้นหน้ามาเง่งโผล่ท่อยทางท่านเนื้อแข้วเนื้ด่า
เป็โทว่า "แนวสิ่นาทานเร็ชใท้มีงออกโป่จี้. มีงทางหนี่ท่อยบริงตุ้ยบ เง่าหนี่ท่อย
บริงเนื้อปริหน้า."
34 แข้วเนื้อเรื่องได้แณทบเท็งทาชพ้อมทีงโผล่ท่อยทางท่านเนื้อมาคอนว่า "ตุ้ใด
แอ่มาท่อยทางเขา ทาจี้ดาชจ้งคุ้ริบเนื้อ เณ็งทอมทาชหั้นแงทเอาโม้คุ่างแณน
ณองเนื้อท่อยเขามา. 35 ตุ้ใดจี้ดาชคุ้ริบเนื้อต้คุ้จี้โป่ข้า. ตุ้ใดวางจี้คุ้ริบเนื้อ
เพ่เขาแท่งอ็ทป่าวณ่าวทุ่งใจ ตุ้นั้นต้คุ้ได้คุ้ริชชเง่าจี้. 36 ว่าตุ้ใดได้จี้งณองเพ็ด
เท็งท่าเมงบุ่มนี้ ทางต้คุ้จี้คุ้ริชชเนื้อ ตุ้นั้นคุ้ได้ค่าจ้ง. 37 เง่ามีจี้งณองอนใดคุ้
แงทเอาคุ้ริชชเนื้อตันมาได้. 38 ทาได้แหงงอาชเพ่เขาที่หน้าพนบริงาง ในโลก
ที่เนื้อปริหน้านั้น. ว่าตุ้ใดทางแหงงอาชเพ่เขาทีงความเขา เขาเป็นบุทตุ้ยนี้ต้คุ้
แหงงอาชตุ้นั้น เคุ้ใดเขาโบงมาท่อยแขงทุ่งเขงเนื้อพี่ทีงโผล่ทันใจ้นี้มีท่านเนื้อ."
9 1 เนื้อเรื่องเล่าใหม่ว่า "เขาเล่าณี่ใท้พ้งเนื้อทุ้ มีบยุ่งนี้ทุ่งคุ้เง่าเช็ทาชท่อนเคุ้
ได้เท็นแชงใหญ่ทุ่งแด่นโม่มเงาเนื้อปริหน้ามา."

มีลิงเนื้อเรื่องขึ้นทุ่นทุ่งเท้มออก

2 ทุ่งมาได้โทททมี้ เนื้อเรื่องนี้งเอาเป็โท ดาโทโบแท่งโชงนนั้นพุ่งงเป็นป่อนแลว้ง.
แข้วมีลิงท่านเนื้อขึ้นขึ้นทุ่นทุ่งเท้มออกที่หน้าเขา. 3 เคุ่งนุ่งท่านเนื้อต้ค่อนใจ
ทุ่งเท้ม คุ้เง่าทาได้ตุ้ใดท่ริแด่นกินเมงบุ่มทุ้ณ็ทใท้ค่อนเณ็งนั้น. 4 ขามบยนั้น
โป่ท่อยเนื้อเรื่องขึ้นเท็นปุ่เอ็ขึ้ดาทีงปุ่โมเณ็ปางเคุ้ได้ขึ้นออกมาโอ้โททีงท่านเนื้อ.
5–6 ขามบยเขาเท็นเณ็งนั้นใดต้คุ้ขึ้านทาช. ท่านเป็โทเง่าทุ้คุ้เล่าแนวใด ต้คุ้ขอนท่าว

ออกโรงเว้าจุ่งท่านเนิ้าว่า "โณพี่เอ๋ย ญุมน้อยโก้ขู่ขึ้นคี้ก้. ข้ให้ญุมน้อยโก้ก๊ะ
ทุงนั้นขามทาง ทางข้ให้โณพี่ ปู่โมเณ็ทีงเอ๊ขี้ขา หม้อยบ้อยทาง."
7 เจ๊นั้นคี้มีขี้ง้าข้ามาเก๊มทุมเอาเขา. ขึ้นมีข้งวากออกมาหนึ่งขี้ง้าว่า "ตู้นี้
แม่นขุกเอ๊กเขงณองเขา. ให้ฟังเนิ้าฟังความท่านเน็."
8 ทุงเจ๊นั้นขามบ้อยท่อยเนิ้าเขี๊ญเง่าเก็นตู้ใก เง่งโงเง่งมาเก็นที่ตู้ถ้วเนิ้าเขี๊ญขู่
หนึ่งเขาโดย.
9 ทุงเจ๊โขงพุมา เนิ้าเขี๊ญวอกขามบ้อยท่านนั้นขี้ข้หน้าอ๊กเขาก้ะเก็น ข้าเจ๊ใก
ท่านเนิ้าตู้เขึ้นขุกตู้บ้อยก้ะตาชโงแข้วค้นแขงมาท่อน. 10 ขามบ้อยเขาก้ะขี้อ๊กนั้นโว้
แข้วคี้โอ๊นาทนณอกว่า ตาชโงแข้วค้นแขงมา มีความฆาชแนวใก.
11 ขามบ้อยเขาถามเนิ้าเขี๊ญว่า "เณงใกฟังโณวอกขุกขางนั้นนี่งว่า ก๊กปู่เอ๊ขี้ขาวาง
เข้าจี้ค้นมาท่อนเนิ้าฐาขิกนั้นเข๊?"
12 เนิ้าเขี๊ญตอบว่า "แม่นถ้ ปู่เอ๊ขี้ขาจี้มาท่อนแต่งแบงคู่ญุให้ก้. แข้วเขึ้นข้ง
ความเนิ้าบุโฟ้านี่งก้ะแต้มจุ้นโว้ว่า ตู้เขึ้นขุกตู้บ้อยจี้จี้เข่าเขี๊กให้ขางมี่ณี่ในทาช จี้
นโงเข่าคุง่าชณาชวางนั้นเข๊. 13 ทาทว่าเขาวอกให้ฟังน้องเจ้ ปู่เอ๊ขี้ขานั้นก้ะมาแข้ว
เข่าคี้ก้ะเขี๊กข้าชให้ปู่ท่อชแนวในเข่ามัก คี้แม่นเณงความเนิ้าบุโฟ้านี่ก้ะแต้มจุ้น
ทอกปู่นั้นถ้."

เนิ้าเขี๊ญขั๊งตี้ทีคาชหน่อม

14 เม่เนิ้าเขี๊ญทีงขามบ้อยโงท่อชนั้นมาทอกโฟกบ้อยอ๊นท่อชทางท่านเนิ้า เก็นเอี๋บ้อ
อ๊อมข้อมเขาชู่ แข้วคี้มีโณวอกขุกขางกางค้าชความทีงเขา. 15 ฟังบ้อนั้นเก็นเนิ้า
เขี๊ญมาทอก เขาคี้ทาททาชขึ้นเอาทนแข่นมาที่กทคาวท่านเนิ้า. 16 เนิ้าเขี๊ญนี่งคาม
เขาว่า "ฟังเนิ้าค้าชอ๊กข้งทีงโฟกบ้อยทางเขาเข๊?"
17 ทุงฟังบ้อนั้นมีตู้ถ้ตอบว่า "โณพี่เอ๋ย น้อยพาขุกคาชน้อยมาทาโณพี่ มนมีตี้
ท้เมาเขึ้กให้วากเง่าโก้. 18 เง่าว่าเจ๊ใกตี้ท้เมาแข้วเขึ้กให้มนโข้มนึ่กโงนี้
ขาขาชโฟกเต็มโขงทีกแน้วโตตี้คี้แณง. น้อยโก้มาข้ทอกฟังตู้ท่อชทางโณพี่ขั๊ง
ตี้ออกข้ให้ทาทว่าเขาคี้ขั๊งเง่าโก้."

19 เน้า เจ๊ญ เว้า ว่า "ปาง ฮ เป่า เอ๋ เอ๊ด เขา ทู๊ง ฉู๊ น้อง ซู๋ ท่อด พ๊ง เน้า เท๊ง ที่ ใก ใฆ่ เจ๊.
เอา มน มา ทา เขา."

20 เขา นี่ง เอา ฉาด หน่อม ฉี ท๊ น้น มา ทา เน้า เจ๊ญ. เอ๋ ฉี เท็น ท่าน เน้า มน จ๊น เจ๊ก ใท้
ฉาด หน่อม ก๊น ที่ง เข๊ม เขง ที่ง เทท เป๋ มา นี้ ขาขาด เฟ็ก เต็ม เขป. 21 เน้า เจ๊ญ ฉาม อ๊าด
มน ว่า "มน เป็น แนว นี้ ได้ ที่ ทาด เท๊ง แข้ว?"

อ๊าด มน ตอป ว่า "เป็น แต่ น้อด มา. 22 ฉี น้น ขุด มน เข๊ม ใข่ เฟ็ ใข่ นี้ ทาด เท่ เฟ่ แอ่ ก้า
มน ข๊. ว่า ท่าน มี แนว ใก ฉ่อด ได้ ข๊ อี๋น ฉุ ขิท แฟง ฉ่อด ญุ่ม น้อด แต่."

23 เน้า เจ๊ญ ตอป อ๊าด มน ว่า "ว่า ฉ่อด ได้ ก๊น อา. ฉู๋ ใก เอ๋ เขา แอ่ ทา ข๋ง ฉี มี แนว
ได้ เฟ็ก."

24 อ๊าด ฉาด หน่อม น้น จ๊น เว้า ก๊น ว่า "น้อด เอ๋ ท่าน เน้า แข้ว ทาท เป่า เฟ๊ ฟ ข๋ ท่าน เน้า
ฉ่อด น้อด ใท้ มี ใน เอ๋ ที่ม แต่ นา."

25 เน้า เจ๊ญ เท็น มี ทาด ฮ แข่น ฉุ่ม มา ทา ท่าน เน้า จ๊น ข๋ง ฉี ท๊าด ว่า "แนว ฉี เจ๊ก ปาท
เป่า ได้ แท่ง ทุ หนเท เอ๊ด เขา ข๋ง ใท้ มี๊ง ออท ปป ข๋ ฉาด หน่อม นี้ ทา ได้ ค๊น เน้า มา ทา
มน ท๊อน."

26 ฉี น้น จ๊น แนท ท๊อง ก๊น เจ๊ก ใท้ ฉาด หน่อม ก๊น ที่ง เฟ็ก แฟง แข้ว ค๊ ออท ปป. ฉาด หน่อม
น้น เป็น เนง ฮ ตาด ทาด ฮ นาว ได้ เว้า ว่า มน ตาด แข้ว. 27 ทาท ว่า เน้า เจ๊ญ ก๋ มี ฟเ
มน ก๊น มน ค๊ ที่น ก๊น ได้.

28 เน้า เจ๊ญ เน้า ทเง เขน เม แข้ว เฟ็ก ฮ ท่อด ทาง ท่าน เน้า นี่ง ได้ ฉาม จี๊ง ท่าน ว่า "จ๊อน
ข๋ง ญุ่ม น้อด นี่ง ข๋ง ฉี น้น ออท เป่า ได้?"

29 เน้า เจ๊ญ ตอป ว่า "ฉี แนว นี้ ฉู๋ ข๋ง ฟ่าด แนว ใก ค๊ เป่า ได้ มี ที่ ทาว แต่ ข๋ เน้า ปเ ฟ้า ข๋ง
นี่ง ได้ เฉด."

30 เฟ็ก เน้า เจ๊ญ ได้ ออท ข๋ ป๋อน น้น แข้ว ด่าน เม๊ง ฉาจ๋ เจ๊ ปป. ท่าน เน้า เป่า แอ่ ใท้ ใด
ขู๋ ว่า ท่าน เน้า ปป ป๋อน ใก 31 เฟ่ ว่า ท่าน เน้า เฉ๊ง ฟ้า จ๊ท ปอท ขอน เฟ็ก ฉู๋ ท่อด ทาง ท่าน
ท่าน เน้า ได้ ปอท ว่า "เขา เป็น ขุท ฉู๋ ฮ นี้ ค๊ ฉู๋ ฉู๋ มี ฉู๋ ฉาว ใท้ เข่า ปก. เขา ฉู๋ ก้า เขา ข๋
ตาด ได้ ขาม มี๊ แข้ว ค๊ ฉู๋ ได้ ค๊น แฟง มา."

32 เฟ็ก ฉู๋ ท่อด ทาง ท่าน เน้า เป่า เก้า ใน ความ เน้า เจ๊ญ เว้า เขา ค๊ จ๊าน เป่า จ๋าม ฉาม
ท่าน เน้า.

เป็นเสียงของคนสูงแต่เป็นใหญ่ใช่ไหม

33–34 เจ้าทั้งหลายทราบโดยนัยนี้ โดยสูงท่องทราบเป็นเสียงล้างตนว่า ใช่จริงได้เป็นใหญ่ถึงเหมือน.
โดยออกข้านทาเป็นอุมแข้วเป็นเหตุเม เป็นเสียงนี้แล้วถามเขาว่า "เจ้าทั้งหลายทราบมานั้น
พี่น้องได้ล้างตนอีกไหม?"

โดยสู้ท่องทราบท่านเป็นเป่ามีใช่ตอง. 35 เป็นเสียงนี้แล้วแข้วแนกโดยขึ้นออง
สูงมาของ "ว่าสู้ใดแต่เป็นใหญ่ถึงเหมือน ให้สู้นั้นเป็นสู้น้อยถึงเหมือนใช้องอสูงเท็ง
ทาสท่อน."

36 เป็นเสียงเอาเด็กน้อยสู้งมาขึ้นชู้ทางหมู่เขา แข้วได้อุ้มเอาเด็กน้อยนั้น. ท่าน
เป็นนี้แล้วของเขาว่า 37 "สู้ใดต้อนรับเด็กน้อยสู้งแนวสู้นี้ข้อนชื่อข้าแล้วเขา ค้ำแม่นสู้นั้น
ต้อนรับเขา. แข้วสู้ใดต้อนรับเขา ค้ำเป่าแม่นเขาสู้ถ้วทาใด แม่นเท็งท่าเป็นจริง
พี่สู้ใช้เขามา."

38 แข้วโยนเว้าซู่เป็นเสียงว่า "ถึงพี่เชิง ถุมน้อยเท็นสู้งเอาชื่อแล้วถึงพี่ขึ้น ใช้
ออกได้ ทาทว่าสู้นั้นเป่าแม่นโดยทองเขา. เถ้นนั้นถุมน้อยนี้แล้วห้ามมน
เป่าให้เสียด."

39 เป็นเสียงของโยนว่า "ทาห้ามมน. สู้ใดเอาชื่อแล้วเขาโดยเสียดแนวทาทหึ้มได้
เถ้นนั้น มนค้ำเป่าขึ้นขาม เว้าอ่ายเขาได้. 40 สู้ใดเป่าผิดนวาดถุมเขาค้ำแม่นต่างถ้ว
ถุมเขา. 41 เขาเว้าผิ้ให้พี่น้องเฮ้ สู้ใดต่างโทนนี้งให้พี่น้องทินข้อนพี่น้องเป็น
สูงต่างเขา สู้นั้นค้ำจริงได้แนวเข้แท้ถ้."

วิทพาสูงใช้ผิด

42 "สู้ใดทาทพาเด็กน้อยสูงงทยิ่งโดยเด็กน้อยสู้โผ่ในเจ้าเขานี้ใช้ผิด แนนแถ
เอาโลทด่านใหญ่ตุทใช้ค้สู้นั้นคึ้มโดยนี้เขี้ขึ้นแวนถ้ท่อน. 43 ว่ามีเป็นพาเป็นใช้ผิด
ตวามเป็นจริงพี่ แนนแถศิดมีเป็นนั้นขึ้นแวนถ้ ให้เป็นทู่มีถ้วได้ตู่ยเข้ตน ถ้
เถ้นเอาของมีโว้ทาทว่าจริงค้ใทนเป็นถุมโฟ่เป่าเฮ้มอดขึ้นเท่. 45 ว่าทินเป็นพาเป็น
ใช้ผิด แนนแถศิดทินเป็นนั้นขึ้นแวนถ้ ให้เป็นทู่มีถ้วได้ตู่ยเข้ตน ถ้เถ้นเอาของ

ทิน จึ้ ทาท ว่า ฉุ้ ฉุ้ นจง ฉุ้ม ใจ่ ญุม จพ. 47 ว่า ตา เน้า พา เน้า โทฺง ฉัด แขนง แณ ตจด แท่น
ตา เน้า นั้น ออท จ๊ แวน ก๊ ให้ เน้า ฑ๊ง ตา ถ้อ จด้ เน้า มา ฮู่ โฆ่ม เง เน้า ปจ พ้า ก๊ เณ เอา
ของ ตา จึ้ ทาท ว่า ฉุ้ ฉุ้ นจง ฉุ้ม ใจ่ ญุม จพ 48 ป่อน นั้น มี โต ขนอน ป้อน ท๊ด เข้ง ฉ จพ ฉุ้ ส
เข้า ขู้ มอด. 49 ฉู่ ฮ ใด ฉุ้ ฉุ้ นจง จพ ขาท ขาง เณ เอา เขู่ มา เอง เท. 50 ด้าง ฉ่าง เท แม่น
ณอง ก๊ ทาท เท เขม เฉ็ม แข้ว ฉุ้ เอา มา เฮ็ด เฉ็ม ใจ่ ฉุ้ เข้า จด้. เณ นั้น ให้ พ้ง น้อง มี
ใน เณ เท ก๊ มี เฉ็ม แข้ว ทิน ฮู่ ให้ แม่น ทน."

เน้า เฮ็ญ ปอท ขอน อ๊ท วาง

10 1 เน้า เฮ็ญ จด้ ออท จ๊ ป่อน นั้น แข้ว จง ขอด เมง ฮู่ ดาง แท่ง โฉ้ง โง พาท แม่ นี้ ฮีดา เน้
เพ้ง ใน. มี เอื่ ฮ จง ท่อง ท่าน เน้า ใจ่ ท่าน เน้า ฉุ้ ปอท ขอน เขา เณ เข้ง จด้
เฮ็ด มา.

2 เฉ็ นั้น มี ฮ ฉ่าง พาจ๊ณาง มา ฉุ้ ใน เน้า เฮ็ญ เขา ฉุ้ จด้ ถาม ว่า "ท่อง ความ จด้ จ๋ง จึ้ นั้น
ฮู่ ถาง ฉุ้ วาง มี จ๊ จด้ เข่า?"

3 เน้า เฮ็ญ นี้ง ขึ้น ความ ถาม เขา ว่า "ฉิ้น ปู่ โมเณ เม่ ขาง จด้ จ๋ง จึ้ ว่า แนว ใด?"

4 พ้ง ฮ ฉ่าง พาจ๊ณาง นี้ง ตอง ว่า "ปู่ โมเณ ให้ แฉง เฮ็ด จ๊ วาง จด้ แข้ว ให้ มี ออท จง."

5 เน้า เฮ็ญ นี้ง ปอท เขา ว่า "ปู่ โมเณ จด้ แท้ม ฉุ้น ความ จ๋ง แนว นั้น เพ่ พ้ง เน้า เขึ้น ฮ
ปอท ฮาท. 6 ท้ง แต่ แขอท เน้า ปจ พ้า ท่ จ๊าง แฉ่น ฉิ้น ฉ้ จด้ เฮ็ด ให้ มี ฮ ถาง ฮ ฑ๊ง. 7 เพ่
เณ นั้น ฮู่ ถาง เท้ง ทาง นี้ง ฉุ้ ออท จ๊ พี่ แม่ จง ทิน ฮู่ ท๊ง มี 8 เท้ง ของ ฉ้ จด้ เขึ้น มี ฉ ฉ้ง ถ้ว.
ฉจ มี เขึ้น เณ ฮ ถ้ว เข่า เขึ้น ของ แข้ว. 9 เน้า ปจ พ้า แต่ง ถา ให้ เน้า ง่จม ทน แข้ว ฑา
ให้ ฮู่ ฮ แป่ง ทน ออท."

10 โฆด ท่อง ทาง เน้า เฮ็ญ เน้า ทจง เขน แข้ว นี้ง ถาม ท่าน เน้า อ๊ท วาง นั้น ใจ่. 11 เน้า เฮ็ญ
ปอท เขา ว่า "ฮู่ ใด วาง มี เน้า จง เอา มี ใจ่ ฮู่ นั้น ฉ้ ฉิด เขึ้น ฮ ถิ้น ฉู่ จ๊ มี. 12 แข้ว ว่า ฮู่ ฑ๊ง
ใด วาง ฉจ เน้า จง เอา ฉจ ใจ่ ฑ๊ง นั้น ฉ้ ฉิด เขึ้น ฮ ถิ้น ฉู่ จ๊ ฉจ เณ ถ้ว."

เนื้อเชื่อให้เด็กน้อยมาหา

13 มีคนได้เอาเด็กน้อยมาหาเนื้อเชื่อเพื่อให้ท่านเนื้อโปดมัยใช่ทองพาดให้. โดยคนท่อยทาดท่านเนื้อชื่นห้ามเข่าให้เระเอาเด็กน้อยมา. 14 เนื้อเชื่อเห็นเดดนั้นชื่นโกธนั่ดวอนโดยคนท่อยทาดท่านนั้นว่า "ให้พัดเด็กน้อยเนื้อมาหาเทาเทา ทาห้ามเระ เพื่อว่าแด่นโด่มเดาเนื้อเจ้าพี้ฟ้าคือโว้ให้คนมีในเขื่นเดดเด็กน้อยนี้. 15 เทาเว้าณั่ให้พัดน้อดทุ้ตุ้ใดเข่าทอมจุ่เนื้อเจ้าพี้ฟ้าเดดเด็กน้อย ตุ้นั่นคือคุ้เข่าได้เนื้อแด่นโด่มเดาท่านเนื้อ." 16 เนื้อเชื่ออุ้มเด็กน้อยมาโดยมัยใช่แข้วทองพาดให้.

คนที่ดีมีตามเนื้อเชื่อ

17 เม่เนื้อเชื่อดาดออกทาดโจ มีตุ้ตนแข่นมาเท้าเน่าโจดที่หน้าท่านเนื้อแข้วตามว่า "ตู้ดีโดนตุ้ในกี้ น้อยคุ้เชื่อแนวใดนั่ดคุ้ได้มีชุ่ดเขื่อชีวิต?"

18 เนื้อเชื่อทอดว่า "เนื้อแนทเทาว่าเขื่นตุ้ในกี้. มีที่เนื้อจ้าพี้ฟ้าตุ้ถือเขื่นตุ้ในกี้ข้. 19 ตามข่ดเนื้อจ้าพี้ฟ้านั่นเนื้อคือคุ้ทุ้แข้ว ข้ำเดด ทาน้ำคน ทาถื้นคู้ ทาข่ทเข็ม ทาเขื่นนั่ดข้า ดาดใช่เข่า ทาโดดนานเอาแดดเข่า ให้ทุ้เหนี้ขี้พี่แม่เนื้อ."

20 คนที่ดีมีนั่นชื่นเว้าจุ่เนื้อเชื่อว่า "ตู้ดีโดน พัดแดดเว้ามานั่น น้อยได้เชื่อท่อยเหมือนแต่น้อยเท้าทอดโจ้นี้." 21 เนื้อเชื่อเขื่ดตุ้นั่น คือทอดมน แข้ววอนว่า "เนื้อทูดมีแนวคนใหม่ตุ้เชื่อ. เนื้อมีข่ดให้โจนาดข้เหมือน แข้วเอาเดนโจชุ่อดคนคด นั่ เนื้อนั่ดคุ้ได้แนวทวี่แพดชุ่ท่าเมดพี้า. แข้วให้เนื้อท่อยเทามา."

22 เม่ได้ยินความเนื้อเชื่อวอนนั่น ตุ้นั่นชื่นหน้าเข้าโจดโทนโดมพาดข้ ข้อนมนเขื่นคนที่ดีมีทาด.

23 เนื้อเชื่อนั่ดแบเขื่ดโดยคนท่อยทาดท่านเนื้อ แข้วเว้าว่า "คนที่ดีมีคุ้เนื้อแด่นโด่มเดาเนื้อเจ้าพี้ฟ้าคือขาทคุ้ทาดนี้."

24 โยฮน ฮ ท่อฮ ทาง เน้า เฮ็ญ ได้ ใน ความ ท่าน เน้า เว้า นั่น ลี้ ทุาท ใน ทุาฮ. ท่าน เน้า เว้า
ใฆ่ ว่า "พี้ง น้อง ฆ้ท เรง ฮ ใด เพี่ง ได้ ฆ่ง มี ฉ้ เน้า แต่น โฆ่ม เง เน้า ฯ ฟ้า ลี้ ฮาท ฉา
ทุาฮ นี้. 25 โท ฆ้ล ใฆ่ ฆอด ฆุ เน้ม ฑ้ง ฉ้ แวน ง่าฮ เน ให้ ฮ ฆ่ง เน้า แต่น โฆ่ม เง เน้า ฯ ฟ้า."
26 โยฮน ท่อฮ ทาง เน้า เฮ็ญ ใน ทุาท เฆี่ง ฮี้น ฉาม ทน ว่า "เล้น ใด นี่ง ฉ้ น่อฮ ฆ้ ฮาง ใน้ฮ
ได้ เฆ้?"
27 เน้า เฮ็ญ เฆี่ง เรา แข้ว เว้า ว่า "ฆ้ท นี้ ฮี้ ฮ เฮ็ด เง่า ได้ ทาท เน้า ฯ ฟ้า เง่า เฮ็น เน ง นั่น
ท่าน เน้า เฮ็ด ได้ เฆ็ด ฉุ่ แนว."
28 เฮ็โท เว้า ฆุ่ เน้า เฮ็ญ ว่า "ญุ่ม น้อฮ ลี้ ได้ วาง ฆ้ เฆ็ด ฉุ่ แนว มา ท่อฮ ท่าน เน้า นั่น ถ."
29 เน้า เฮ็ญ ทอฮ ว่า "เรา เว้า นี่ ให้ พี้ง น้อง ฆุ ฮี้ ใด วาง เรน วาง ฮ้าว ฆ้ ว่า น้อง พี่
อ้าฮ เอ็ม ฆุท เท้า ถ้น ดอน โฆ่ นา เพ่ เรา แท่ง เพ่ ฮ่าว น่าว ถ้ 30 ฉ่ ฯ เฆ้ฮ ฮ นี้ ฮี้ นั่น ฉ้ ได้
ทั่ม แทน โลฮ ฆ้อฮ ที่ เน ง เรน ฮ้าว น้อง พี่ แม่ ฆุท ถ้น ดอน โฆ่ นา เท็ง ท่า ฆ้ท โน่ม
เท็ง แอ่ แข้ว ฉ่ ฯ เฆ้ฮ ฟาฮ ฆ้า ฮี้ นั่น ลี้ ฉ้ ได้ มี ฉ่ ฯ เฆ้ฮ ฉ. 31 มี ทุาฮ ฮ เฮ็น โทท ฉ้ โทท
เฮ็น ฮาฮ ฮี้ เฮ็น ฮาฮ ฉ้ ทาฮ เฮ็น โทท."

เน้า เฮ็ญ เว้า ใฆ่ ว่า ท่าน เน้า ฉ้ นฯ เฆ่า น้า

32 เน้า เฮ็ญ ฑ้ฮ โยฮน ฮ ท่อฮ ทาง ท่าน เน้า ดาง ฑ้ว ทาง เม ท่า เม ง เฮ็ญ ฌ้ เฆ้ม. ท่าน เน้า
ฯ ฮ ท่อน. โยฮน ง่าม ใจ้ ท่าน เน้า เท็น ทุาท ทุาฮ แข้ว พี้ง ฮ ฯ ฮ ท่อฮ ลี้ ฮ้าน พฯน. เฉ
นั่น เน้า เฮ็ญ แนท เอา ฆ้ฮ ฆอง ง่าม ใจ้ นั่น ออท มา แข้ว ฮอท เรา ฆุ ใฆ่ ว่า ฆ้ท ท่าน เน้า ฉ้ ฉ้
นฯ เฆ้ พี้. 33 ท่าน เน้า ฮอท เรา ว่า "พี้ง ดุ เน้. ญุ่ม เรา เม ท่า เม ง เฮ็ญ ฌ้ เฆ้ม. ฮ่อน นั่น
เรา เฮ็น ฆุท ฮี้ ฮ นี้ ฉ้ ฉ้ ฮาว ให้ พี้ง ฆ่ โทท ฑ้ฮ พี้ง ได้ ฮอท ฮ ได้ ฮาง นั่น ฮ่ด เอา ได้ฮ. เรา ฉ้
ทา ความ ใฆ้ ว่า ฆ้ท เรา นี้ มี ฉ้ด ฉ้ ทาฮ แข้ว ฉ้ ฮาว เรา ให้ ฮ ท่าง พนี น้า. 34 พนี ฮ อ้น
นั่น ฉ้ ฮาท ดุ ง่าฮ เรา โฉ่ม นี้ ฆาฆาฮ ใฆ้. เรา ฉ้ ฑ้ฮ ฑ้ แข้ว น้า เรา ฆ้ ทาฮ ได้ ฆาม มี้ แข้ว
ลี้ ฉ้ ได้ ฉ้น แทง มา."

ซาโกโบ แท่ง โซหน ฮ นี่ง ฮ้ง เน้า เซ็ญ

35 ฮอง น้อง พี้ ฉู้ ซาโกโบ แท่ง โซหน ขุท ฉาย ท่าน เณ็เซ็ดาย น้นะ มา หา เน้า เซ็ญ แข้ว เว้า ฮุ่ ท่าน เน้า ว่า "โณ พี่ เฮ็ย ญุ่ม น้อย มี หน้า อ็ท แอ่ ฮ หอด โณ พี่ อ็ท แพง ฉ่อย ญุ่ม น้อย แด่."

36 เน้า เซ็ญ ฉาม เรา ว่า "พี้ง น้อง แอ่ ให้ เหา ฉ่อย อ็ท ฮ้ง เข้?"

37 เรา นี่ง ทอง ว่า "เฉ่ ใก โณ พี่ โก้ แฉง ฉว้น ทุ่ง เหง น้นะ ฮ ให้ ญุ่ม น้อย โก้ นี่ง ฮ้ง ฮอง ฮ้าง โณ พี่ แด่."

38 เน้า เซ็ญ ทอง เรา ว่า "อน พี้ง น้อง ฮ น้นะ ทู้ แนว พี้ง น้อง เข่า ทู้. เหา ฉู้ โก้ ฉู้ ว้าง มี ณ่ ใน เณ็ง ใก พี้ง น้อง ฉี้ ฉู้ ฉู้ ว้าง มี เณ็ง น้นะ โก้ เข่า?"

39 เรา ทอง ว่า "ญุ่ม น้อย ฉู้ ว้าง โก้."

เน้า เซ็ญ นี่ง เว้า ฮุ่ เรา ว่า "พี้ง น้อง ฉี้ ฉู้ ฉู้ โก้ ฉู้ ว้าง มี ณ่ ใน เณ็ง เหา แท้. 40 หาท ว่า หน้า อ็ท นี่ง ฮ้ง ฮอง ฮ้าง เหา น้นะ เข่า แม่น เหา เฉ็น ฉู้ เอา ให้. เน้า ฟ้ หน้า หาท ฮู้น ฮาง โว้ ให้ ฉู้ ใก ฉี้ แม่น ฉู้ น้นะ."

41 ฮ้ง ข่าม ใช้ อ็น ณอง เน้า เซ็ญ โก้ เิน เรา ฉี้ โหญ ให้ ฮอง น้อง พี้ น้นะ. 42 เน้า เซ็ญ นี่ง แณท เรา เฮ็ง ท่า มา แข้ว ฟอท เรา ว่า "พี้ง น้อง ฉี้ ฮู้ แข้ว พี้ง ~~ฮ~~ โก้ อ็ท ว่า เฉ็น โทท แท่ง ดา ~~ฮ~~ ท่าง พน้น มีท เอา ฉว้น อาท ฮ้าย ใฮ่ เฉ็น โพ่ ฉู้ ใหญ่ มี ฉว้น มีท โณ่ม เฮ็ง ฉู้ น้อย. 43 หาท ว่า พี้ง น้อง เข่า เฉ็น เซ็ด เณ็ง น้นะ. ทฉ่ง โฟด พี้ง น้อง ฉู้ ใก แอ่ เฉ็น ใหญ่ ให้ ฉู้ น้นะ เฉ็น ~~ฮ~~ ใช้ ฮอย พี้ง น้อง ฮ ท่อน. 44 ฉู้ ใก แอ่ เฉ็น โทท ให้ ฉู้ น้นะ เฉ็น ~~ฮ~~ น้อย ใช้ เฮ็ง ท่า 45 ฉี้ เณ็ง ถ้ว เหา เฉ็น ขุท ฉู้ ~~ฮ~~ นี้ เข่า แม่น มา ให้ ฉู้ ~~ฮ~~ ใช้ ฮอย เหา เหา มา ใช้ ฮอย ฉู้ ~~ฮ~~ แข้ว วาง มี ทาย เฉ็น ค่า โจ่ เอา ว้าง โณ้ย ~~ฮ~~ เฮ็ง ทาย."

เน้า เซ็ญ ฉ่อย ~~ฮ~~ ทา ฟอท ให้ เฮ็น ทุ่ง

46 โฟด เน้า เซ็ญ โจ ทอด เมง เซ็จิโท. เม่ ท่าน เน้า ทั้ง โฟด ~~ฮ~~ ท่อย ทาง ท่าน เน้า พ้อม เฮ็ง ท่า เอื่ ~~ฮ~~ ออท เมง น้นะ โจ มี ฉู้ ฮ เฉ็น ~~ฮ~~ ทา ฟอท ฉู้ ว่า ทิมาย ขุท ฉาย ทิมาย นี่ง ฮ ทิน ฉู้ ทิม ทาง. 47 มน โก้ เิน เซ็ญ ~~ฮ~~ เมง นาณ เซ็ด มา มน ฮิน แณท นี้น ว่า "เซ็ญ เฉ่ ฮาย ฟ้ ดาวิด เฮ็ย ฮ อ็น ฉู่ ฉ่อย น้อย แด่."

48 ทุกคน ห้ามปรบให้มันเงียบ แต่ก็ร้องดังขึ้นอีกว่า "ท่านผู้เป็นเจ้าของปีโตรดาวิดเอ๋ย ขอทรงเมตตาข้าพเจ้าด้วยเถิด."

49 เยซูจึงหยุดยืนขึ้นแล้วสั่งว่า "เรียกเขามาเถิด."

เขาจึงเรียกคนตาบอดนั้นมาว่า "จงมีใจชื่นชมเถิด จงลุกขึ้นเถิด เขาเรียกเจ้าแล้ว." 50 ส่วนคนตาบอดนั้นก็ทิ้งเสื้อคลุมตัวนอกไว้ ลุกขึ้นยืนไปหาเยซู. 51 ท่านเยซูจึงถามว่า "เจ้าอยากให้เราทำอย่างไรเล่า?"

คนตาบอดตอบว่า "ข้าแต่พระอาจารย์ ขอให้ข้าพเจ้าได้มองเห็นอีกเถิด."

52 เยซูจึงบอกเขาว่า "จงไปเถิด ความเชื่อของเจ้าได้ช่วยให้เจ้าหายดีแล้ว." ทันทีนั้นคนตาบอดก็มองเห็นอีกได้ และติดตามเยซูไปตามทางด้วยกัน.

เยซูขี่ลาเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

11 1 เยซูและพวกเดินไปใกล้เมืองเยรูซาเล็ม ใกล้หมู่บ้านเบธฟาเกและบ้านเบธานีที่ริมเขามะกอเทศ. เยซูจึงใช้ให้ศิษย์ท่านหนึ่งไป 2 แล้วสั่งเขาว่า "ไปที่หมู่บ้านตรงหน้าเถิด. ทันทีที่ไปถึงที่นั่นแล้ว จงพบลูกลาตัวหนึ่งผูกไว้ที่นั่น ซึ่งยังไม่มีใครขี่มาก่อนเลย. จงแก้เอาลูกลาตัวนั้นมาให้ข้าพเจ้าเถิด. 3 ถ้าใครถามว่าทำไมจึงทำเช่นนี้ ก็ให้บอกเขาว่าเราต้องการใช้ลูกลาตัวนี้ และจะส่งคืนมาให้ทันที."

4 เยซูและพวกเดินไปพบลูกลาตัวนั้นผูกไว้ที่ประตูนอกบ้านริมถนน ก็แก้เอาลูกลาตัวนั้นไป. 5 บางคนที่ยืนอยู่ที่นั่นถามว่า "เจ้าแก้เอาลูกลาตัวนี้ไปทำไม?"

6 ศิษย์ทั้งสองตอบตามที่เยซูสั่งไว้ ทันทีนั้นก็ปล่อยให้เขาไปได้. 7 เขาพาลูกลาตัวนั้นมาให้เยซู และวางเสื้อคลุมของตนไว้บนหลังลา เยซูจึงขี่ขึ้นไป. 8 มีหลายคนได้เอาเสื้อคลุมของตนปูลงบนถนนตลอดเส้นทางที่เยซูเดินไป มีคนอื่นก็ตัดกิ่งไม้ใบเขียวมาปูลงด้วย. 9 ทั้งผู้ที่นำหน้าและผู้ที่ตามหลังต่างพากันร้องว่า "โฮสันนา [ขอทรงช่วยด้วยเถิด] ขอให้ผู้ที่มาในนามของพระเจ้าได้รับพรเถิด.

10 ข้า เนื้า จึ พื้า ทอง พาย ท่าน ผู้ นี้ ได้ เอา ควัน มา แต่ง ถา ข้าน เมง ขึ้น ตาม จึ ถาวัด เข้า ปู่ เขา.
โดยนั่นา [ใจม เมง เนื้า จึ พื้า] ผู้ ที่ ขุง ขุด."

11 เนื้า เสียญ จัด เนื้า เมง เสียญนาเขีม จึง ดอก ต่าง เขน จัด เนื้า เนื้า จึ พื้า เขี่ง แข ตู้ อน แข้ว ตั่ มา ท่าน เนื้า นี่ง เอา โผล ขึ้น ของ ข่าม ใช้ ออก จึง ท่า ข้าน เขีกยานี้.

12 มื้ ทุง เนื้า เสียญ ทีง โผล ท่อย ทาง ท่าน เนื้า ออก ขึ้น ข้าน เขีกยานี้ จึง. เจ้ นั่น ท่าน เนื้า แขง เนื้า. 13 ท่าน เนื้า ตั่ เห็น ท เล่ ง ผู้ ท่า ลัท เห็น มี ใง. ท่าน เนื้า นี่ง ทู่าง เนื้า จึง เขี่ง ว่า มี ผาท ขึ้ เข่า. จึง ดอก ลี้ เห็น ที่ ใง ข้า ใจ เพ่ ว่า ทู่ง เข่า เขื้ ดอก ทาม เขีน ผาท. 14 ท่าน เนื้า นี่ง เว้า ใช่ ท เล่ นั่น ว่า "นี้ง แต่ นี้ จึง ทา ให้ มี ใต จัด ทิน ผาท ข้อน มี่ง ฮัท เท่ ท้อน."

โผล ท่อย ทาง เนื้า เสียญ ลี้ จัด ใน ท่าน เนื้า เว้า เนง นั่น.

15 เนื้า เสียญ ทีง โผล ท่อย ทาง ท่าน เนื้า จึง ดอก เมง เสียญนาเขีม แข้ว ท่าน เนื้า นี่ง เนื้า จึง ทจ ต่าง เขน จัด เนื้า จึ พื้า ขึ้ง พี่ง ผู้ นี้ ฮ นาย ขึ้น ทจ ต่าง เขน จัด นั่น ออก จึง. ท่าน เนื้า นั่เม พาน ผู้ แขท เใน แต่ง ข่อน นี่ง ผู้ นาย ในท ท แท ขึ้. 16 ท่าน เนื้า ท้าม เข่า ให้ ผู้ ใก ในน เจ่ง ขึ่ง เนื้า จึง ทาย ต่าง เขน จัด เนื้. 17 ท่าน เนื้า จัด ขอท ขอน เขา ว่า "ความ เนื้า จึ พื้า จัด แท้ม ฉิน จัว ว่า 'เขน เขา แต่ง จัว เขีน ข่อน ให้ ตู้ พนี ฮ มา ท่าว จัด ขึ้.' ทาท ว่า ขุ ที้ เขีด เขีน ข่อน ผู้ ฮ เทง ขึท."

18 พี่ง ฒ ใทท ทีง พี่ง จัน ขอท ขาด ขาง จัด ใน เนื้ นั่น เขา ลี้ ทา ทาง ได้ นั้า เนื้า เสียญ. เขา ข้าน ท่าน เนื้า เพ่ ว่า เขีน จัพ่ ใต ลี้ ทุาท ใน ขึ้ง ความ ท่าน เนื้า ขอท ขอน.

19 ตั่ มา เนื้า เสียญ ทีง โผล ท่อย ทาง ท่าน เนื้า จัด ออก เมง จึง. 20 แข้ว ทู่ง มา เขา ทู่าง จึง ทาง ลี้ จัด เห็น ท เล่ เนื้า เสียญ เว้า ใช่ มี่ ท่อน นั่น แท่ว เทง จึง แต่ ทาท ดอก ขาย. 21 เขี่ใต จัด นี่ วัท ทาย มา นี่ง เว้า ขุ ท่าน เนื้า ว่า "จัน พี่ เขี่ง อู้ ท เล่ จัน พี่ เนื่น ผาง นั่น จัด แท่ว เทง จึง แข้ว."

22 เนื้า เสียญ นี่ง ขอท เขา ว่า "เนื้ นั่น ให้ พี่ง นั่อง มี ใน เจ่ เนื้า จึ พื้า. 23 เขา เว้า นี่ ให้ พี่ง นั่อง ทู่ ผู้ ใก ได้ เว้า ใช่ ขอม พ นี้ ให้ ทู้าย จึง ใช่ นี้ เขี้ ลี้ ให้ เจ่ ว่า ได้ เขีน ท่อย ความ เว้า ทา เท่ง เท่ ขึ้ง ทจ ใน แข้ว ลี้ ได้ เขีน เนื้ ผู้ นั่น เว้า. 24 เพ่ เนื้ นั่น เขา เว้า ให้ ทู่ อน ใก พี่ง นั่อง ท่าว แต่ ข ขึ้ง เนื้า จึ พื้า ให้ เจ่ ว่า จัด แข้ว ลี้ ได้ จัด แนว นั่น แท้.

25 แข้ว เจ้ ใก พี่ง

น้อง ลาง ชั้น ท่าว แก่ ร้ เน้า ปฐ ฟ้า ซู่ ว่า ทาท มี วัท ฉัล น้อง ทั่ง ซู่ ใล ให้ ข่าง ขอม วัท ฉัล ให้ ซู่ นั่น ร้ เน้า ปฐ ฟ้า ซู่ เป็น พี่ พัง น้อง ซู่ ท่า เมง ฟ้า นี่ ฉู่ ข่าง ขอม วัท พัง น้อง เขี้ล ฉัล นั่น ให้."

วัท แฝง ควัน เน้า เขี้ญ

27 เน้า เขี้ญ ทั่ง โฟล ท่อง ทาง ท่าน เน้า ปง ขอล เมง เขี้ยุ ณ เขี้ม ใฟ่. เฉ่ ท่าน เน้า ลาง ฑ่าง ฟั้ง ทฐ ล่ฐ เขน ฐ ฟ้า เน้า ปฐ ฟ้า ลี้ มี โฟล ฟ่ โทท พัง ฐณ ปอท ขฐล ขาง ทั่ง โฟล เฉ่า แท่ ข้าน เมง มา ทา ท่าน เน้า. 28 เขา ฉาม ท่าน เน้า ว่า "พัง วัท เน้า เขี้ล มา นั่น เน้า มี แฝง ควัน ร้ง มา เขี้ล ใฉ เอา ควัน ให้ เน้า?"

29 เน้า เขี้ญ นี่ง ทอง ว่า "เขา ลี้ ฉู่ ฉาม พัง เน้า ความ ขร้ ท่อน ให้ ทอง เขา แข้ว เขา ฉู่ เว้า ให้ พัง เน้า ซู่ ว่า เขา มี แฝง ควัน ร้ง มา เขี้ล. 30 ฟ้า วัท ท่าน โฮ่ขน เขี้ล ฉิล ขั้งฑ้ขาม่า นั่น ฟ้า แท่ง ให้ เขี้ล ซั่ ว่า ฮ แท่ง ให้ เขี้ล ทอง เขา เขี่ง."

31 โฟล เขา นี่ง โฉ ทน ว่า "เขา ทอง มน ว่า แม่น ฟ้า แท่ง ให้ โฮ่ขน เขี้ล มน ลี้ ฉู่ ปอท เขา ว่า เป็น ร้ง เขา นี่ง เข่า เฉ่ โฮ่ขน. 32 เขา ทอง มน ว่า แม่น ฮ แท่ง ให้ เขี้ล ลี้ เว้า เข่า ฐ้" ลี้ เพ่ เขา ข้าน เป็น ฐพ่ เข่า โฉม ใน ข้อน ฐ่ ฮ ใฉ ลี้ นั้ง ท้ ท่าน โฮ่ขน ว่า แม่น ข่าม ข่าว ความ เน้า ปฐ ฟ้า แท้. 33 เขา นี่ง ทอง เน้า เขี้ญ ว่า "ญ่ม น้อง เข่า ซู่."

เน้า เขี้ญ ชั้น ว่า "เขา ลี้ ฉู่ เข่า เว้า ให้ พัง เน้า ซู่ ว่า เขา มี แฝง ควัน ร้ง มา เขี้ล."

ด้าง น่าง ฮ น้าง เขี้ล ขฐน

12 1 เน้า เขี้ญ นี่ง เอา ความ ด้าง น่าง มา โท ให้ พัง โฟล เขา ฟ่ง ว่า "มี ซู่ ขฐ ฐ้ เขี้ล ขฐน ฟาท อิล แข้ว ข้อม ซ้ฐ อ้อม ฐ้ว เขี้ล อ่าง ซู่ เอา นี้ ฟาท อิล แข้ว ลี้ ฐ้ ลี้ ฐ่ ฉู่ ฐ้ว เล้า ขฐน. เน้า ขฐน นี่ง ให้ ฮ มา น้าง เขี้ล แข้ว ซ้ว ทาง ออท ฐง. 2 ขอล ฉาม ฉัล ฟาท เน้า ขฐน นี่ง ใฉ้ ฮ เขน ซู่ ขฐง เขี่ง เอา เฟ่น ฟาท ฟั้ง โฟล ฮ น้าง เขี้ล ขฐน น่ั่น. 3 โฟล น้าง เขี้ล ขฐน ชั้น ฉัล ฮ ใฉ้ น่ั่น มา ทั่ง แข้ว ฉ่อง ให้ มน ลั่น เม มี เข่า. 4 เน้า ขฐน นี่ง ใฉ้ ฮ เขน ซู่ ขฐง ใฟ่ เขา ลี้ ทั่ง ทฐ มน แข้ว ลี้ เขี้ล ให้ มน ร้ ฟ้า. 5 เน้า ขฐน นี่ง ให้ ซู่ ขฐง ใฟ่ เขา ลี้ ฟ้า ซู่ น่ั่น ร้. เน้า ขฐน ฑ่ง ใฉ้ ฮ ฐง ทาง เท่ ใฟ่ ซู่ ฉู้ เขา ทั่ง เขา ฟ้า ร้ ลี้ มี.

6 เขาจึงมีผู้ส่งแม่นยำคนหนึ่งไปหาท่านนี้. ท่านนี้ว่าเขาจะนับถือท่านนี้
ท่านนี้จึงใช้ยำเกรงเท่าชีวิต. 7 โดยกล่าวกับเขาเช่นนี้ว่า 'แม่นผู้นี้คือ
ผู้ที่ทุกคนเรียกเป็นอาจารย์. เขาคือมนัสสะนี้ คนจึงใช้โทษมาเป็นเครื่องเขา.'
8 เขาจึงเอามนัสสะนี้ไปหาคนนั้นสะแล้วฆ่าออกเสียจากคน. 9 อีกเป็นเหตุนั้น
เจ้าของใช้เสียแนวใด ใช้มาหาโดยกล่าวกับสะแล้วใช้เอาคนนั้นให้กล่าว
อันเสียดาย."

10 [เจ้าเสียงเว้าต่อไปใหม่] "พระเจ้าสะได้ดูเขียนแล้วเหตุความเจ้าจึงพี่ได้ชื่นชูว่า:
ต่อนด่านช่างที่เอนหินสะ
ต่อนด่านนั้นขึ้นได้มาเป็นเขาแทน [เขาโทน].
11 นั่นคือเอกเจ้าจึงพี่สะแต่งมา
เขาได้เห็นเป็นอัศจรรย์นา."

12 พระผู้โทนกล่าวชี้ชูนักว่าเจ้าเสียงเว้าความด้วยเล่าสนั้นด้วยเขา. เขาจึงหาจะใช้
จับท่านเจ้าหากว่าขึ้นเสียนพ่. เขาจึงเอามนัสสะท่านเจ้า.

อีกสะเป็นทั่

13 พระโดยเขาใช้กล่าวพวกฟาริสีกับกล่าวจึงตามเจ้าเสียงแนวใดจึงใช้
จับลักเอาความท่านเจ้าเว้า. 14 พระกล่าวใช้จึงทอดแล้วตามท่านเจ้าว่า "ตนพี่เชื่อ
งมนัอยชูตนเป็นกันตนเก่าขึ้นผู้ใดเพ่ตนเก่าเขาหน้ากันมีที่จอนขอนจะใช้
ทางเจ้าจึงพี่แนวแม่นแท้. [สะตนจอนให้ชูแอ่] งมนัอยสะเป็นทั่ให้ทาสนา*
แม่นชั่เก่า? งมนัอยใช้สะชั่ว่าเก่าสะ?"

15 เขาตามเกลนั้นหากว่าเจ้าเสียงสะชูนักเขาหน้าที่ในโลก. ท่านเจ้าขึ้นตอบ
เขาว่า "พระเจ้าใช้มาใช้ในเขาสะ. เอาช้าวเป็นจมาให้เขาเจ่งดู่."
16 เขาจึงเอาช้าวเป็นมาให้. เจ้าเสียงตามเขาว่า "ชื่นแต่งผู้หนึ่งช้าวเป็นนี้
แม่นใด?"

เขาตอบว่า "แม่นทาสนา."

12:14 ทาสนา หมายว่าจึงเมตโทม จางนั้นได้นี่เมตอีกนาเอ็น.

17 เนื้า เจ็ญ จึน ปอท เรา ว่า "เณ็ น นั ะ อะ ใก ณอ็ ทาชณา ทั้ ค้ น ให้ ทาชณา อะ ใก ณอ็ เนื้า
ปุ เพื้า ทั้ ค้ น ให้ เนื้า ปุ เพื้า เน็."
เรา ได้ ยิน ท่าน เนื้า เว้า เณ็ น นั ะ ลี้ ทุาท ในี ทุาช.

วัท ทาช ใป แข้ว ค้ น แทอ็ มา

18 มี โฆก ส ด่าช ณาดุทาช มา ทา เนื้า เจ็ญ ด่าช เรา เจ่ ว่า เข่า มี ลู้ ใก ทาช แข้ว ฉี ค้ น แทอ็
มา ได้. เรา นี่ อ็ ดาม ว่า 19 "ใณ พี่ เชอช ปู่ โมเณ็ ได้ ฉี้ น ใว้ ให้ ณุม เทา ทู้ ว่า ลู้ ดาช ใก
ทาท ทาช ซ้ มี มน เข่า มี ขุท นัอ็ ดาช ลี้ ลี้ ได้ เอา พี่ ให้ พ้าช มา เป็น มี เอา ขุท ซ้ป เจ้ ซาช
พี่ ดาช มน. 20 เณ็ น นั ะ มี เน็ก พี่ อ้าช นัอ็ ดาช. พี่ ดาช โทท เอา มี แข้ว ทาช เข่า เชื้ มี ขุท.
21 ลู้ จู่ ซอ็ เอา พี่ ให้ แข้ว ลี้ ทาช เข่า มี ขุท. ทอก ลู้ จู่ ซาม ลี้ เป็น เณ็ ถ้ว. 22 ทใอ็ เน็ก ส
ลู้ ใก เอา ลี้ เข่า มี ขุท. ท้า ขุก มา ทู้ อ็ พ้าช นั ะ ลี้ ทาช. 23 เท็อ็ เน็ก อ้าช นัอ็ ใด ลี้ ได้ เอา ลู้
ทู้ อ็ นั ะ เจ็ก มี เณ็ น นั ะ ทอก เจ่ ใก ลู้ ทาช ได้ ค้ น แทอ็ มา ทู้ อ็ นั ะ ฉี เป็น มี ลู้ ใก?"
24 เนื้า เจ็ญ ทอป เรา ว่า "พี้ อ็ เนื้า เข่า ทู้ พี้ป ฉี้ น แจ่อ็ แข้ว ลี้ เข่า ทู้ นึท แดป ดวัน เนื้า ปุ เพื้า
พี้ อ็ เนื้า นี่ อ็ ทั่ ลิด [ทัท ว่า ส ทาช ใป แข้ว ฉี เข่า ได้ ค้ น แทอ็ มา]. 25 เจ่ ใก ลู้ ทาช ได้ ค้ น
แทอ็ มา เรา ลี้ ฉี เข่า เอา ทน เป็น ดใ มี ฉี เป็น เณ็ ต็น ใจ้ จู่ ท่า เมอ็ พื้า นั ะ จ.
26 เว้า ทอก วัท ส ทาช ได้ ค้ น แทอ็ มา พี้ป ซ้ ปู่ โมเณ็ ได้ แต้ม ฉี้ น ใว้ นั ะ พี้ อ็ เนื้า ลี้ ได้ ดุ
เจ่อ็ แข้ว ทั้ อ็ วาช ซ้ ดวาม โท ใฟ ใฟ้ ทุม ทนาม นั ะ เนื้า ปุ เพื้า ได้ เว้า ที้ป ปู่ โมเณ็ ว่า ท่าน
เนื้า เป็น เนื้า เนอม ปู่ อี้ป ขาทวาม อู้ณาท แท่อ็ ดาใวป เม่ ขาอ็. 27 เนื้า ปุ เพื้า ลี้ แม่น เนื้า เนอม
ส ทู้ อ็ เข่า แม่น เนื้า เนอม ส ทาช ท่า ใก. [พี้ อ็ เนื้า ทาท เจ่ ว่า ส ทาช แข้ว ฉี เข่า ค้ น แทอ็
มา ได้] พี้ อ็ เนื้า ลี้ ทั่ ลิด ทุาช."

ณี้ ใหญ่ เณ เชี้ก ทั้ อ็ ดวาม ซ่ อ็ เนื้า ปุ เพื้า

28 มี ใณ ปอท ขใก ขาอ็ ลู้ ณ มา ทอก แข้ว ได้ ยิน เนื้า เจ็ญ ที้ป พี้ อ็ ส ด่าช ณาดุทาช โท ค้าช
ทน จู่. ลู้ เป็น ใณ เท็น เนื้า เจ็ญ จู่าอ็ ทอป เรา ใณ นี่ อ็ ดาม ท่าน เนื้า ว่า "ทใอ็ พี้ อ็ ดวาม ซ่ อ็
เนื้า ปุ เพื้า นั ะ ณี้ ใก ใหญ่ เณ เชี้ก?"
29 เนื้า เจ็ญ ทอป ว่า "ณี้ ใหญ่ เณ เชี้ก มี เณ็ น นี้: พี่ นัอ็ อู้ณาเอ็น ให้ พี้ อ็ เอา เน็. เนื้า ปุ
เพื้า ลู้ เป็น เนื้า เนอม ณุม เทา มี ท่ ลู้ ถ้ว. 30 เณ็ น นั ะ ให้ ทอท เนื้า ปุ เพื้า ลู้ เป็น เนื้า เนอม ณอ็

เนื้อ คุณ โดยท คุณ ในคุณ แทน คุณ ความ ชั่ว. 31 แล้ว นี้ ใหญ่ ๆ ๆ อย มี เกณ นี้: ให้ ตัท พี่ น้อย
เกณ ตัท ขี้ มี่ เนื้อ. เข่า มี ความ ช่ย ใด ใหญ่ เกณ อย นี้ นี้."
32 เกณ นั้น คุณ ครู ยาก ยาย ๆ นั้น ขึ้น ช้ย เนื้อ เขี้ญ ว่า "คุณ พี่ ๆ ยาย เว้า ถ้ ทาง คุณ พี่ เว้า ว่า
มี ที่ เนื้อ ครู พื้อ ๆ ถ้ ถ้ว ทาง เนื้อ ครู พื้อ แล้ว เข่า มี เนื้อ นอม อั้น เกณ นั้น ๆ้ แม่น แท้ ถ้. 33 วัท
ตัท ท่าน เนื้อ คุณ ในคุณ แทน คุณ ความ ชั่ว แล้ว ๆ้ ตัท พี่ น้อย เกณ ตัท ขี้ มี่ เนื้อ พื้ย วัท นี้ ใหญ่
เกณ เอา ๆ ช้ถ ช้ย มา ถ้ เถา โดย เกณ ท่าน เนื้อ."
34 เนื้อ เขี้ญ เห็น คุณ ๆ้ นั้น ขุ้ ทุท เว้า ท่าน เนื้อ นี้ย เว้า ว่า "เนื้อ ๆ้ ถ้ถ มา นี้ แต่น โด่ม เถา
เนื้อ ครู พื้อ แล้ว."
แล้ว ๆ้ เข่า มี ใด ข้าม ถาม ช้ย ท่าน เนื้อ ทั่ม ใหม่.

เนื้อ ถาขิด เขี้น ใหญ่ เกณ ครู ถาอิด

35 เจ๊ เนื้อ เขี้ญ ถาย ครู อย ขอน พื้ย ฮ ๆ้ พื้ย ทุย ต่ยย เขน โดย เกณ นั้น ท่าน เนื้อ ถ้ เว้า ว่า "ถ้
ใด พื้ย คุณ ครู อย ยาย ยาย ตัท ว่า เนื้อ ถาขิด เขี้น ขุท ทาน เจ๊ ขาย ครู ถาอิด. 36 เนื้อ มี่ ครู ถาอิด
ทาท ถ้ เนื้อ ถยน ใช พา ในเว้า ว่า:

เนื้อ ครู พื้อ ครู อย ให้ ๆ้ เขี้น เนื้อ นอม ถ้อย
มา นี้ย แต่ย ช้าย เพื้ย ถวา ท่าน เนื้อ
เท้า ขอด มี้ ท่าน เนื้อ เอา พื้ย ๆ้ ถ้ถ ๆ้ย
โขย มา ๆ้ ท้อย ทิน ถอย เนื้อ."

37 [เนื้อ เขี้ญ เว้า ใหม่ ว่า] "เนื้อ มี่ ครู ถาอิด แถท เนื้อ ถาขิด เขี้น เนื้อ นอม แล้ว เกณ ใด นี้ย
ตัท ว่า เนื้อ ถาขิด เขี้น ขุท ทาน เจ๊ ขาย ครู ถาอิด ถ้."
เนื้อ เขี้ญ ครู อย ขอน เกณ นั้น ๆ้ มี ทุท ฮ ๆ้ ท้น เขา ๆ้ ม่ยน ในพื้ย ความ ท่าน เนื้อ.
38 เจ๊ เนื้อ เขี้ญ ถาย ครู อย ขอน เขา นั้น ๆ้ ถ้ เว้า ว่า "ให้ ๆ้ ท้ม พื้ย คุณ ครู อย ยาย ยาย เขา มี่ท
นุ้ย ช้ ถ้ ๆ่าย เท้ โจ มา แต่ ให้ ฮ เท็ย ทุท ท่ท ๆาว เขา พื้ย ง่อน ฮ มา โดม 39 มี่ท นี้ย ง่อน ๆ้
ใหญ่ พื้ย เขน ถุ่ม. เจ๊ ท้น เจ๊ ถุ่ม ๆ้ มี่ท นี้ย ง่อน ทย พาน. 40 เขา โถ่ม เท็ย เอา เจ๊ย ถอย เขน
แม่ ฟ้าย เขา แถ้ย แต่ ช้ ขอด เนื้อ ครู พื้อ เท่ย ถ้. พื้ย ฮ นั้น ๆ้ ๆ้ โถ้ย ท่ท เกณ เช่า เพื้ด."

เงินแม่หม้ายคนจนเอา

41 เนื้าเสียญนั่นงู้ทรงต่รงเขนจนเนื้ก็หน้าขอมเงินจนเอาเนื้าจรหน้า. ท่านเนื้าแข
เงิ่งพ้งสมาโดนเงินใช่ขอม. พ้งสบ่งก็มีทาสสจนโดนเงินใช่เอี่. 42 แข้วก็มีแม่
หม้ายคนนั่นรเอาxองxุทองมีค่าน้อยมาโดนใช่. 43 เนื้าเสียญเห็นเนงนั้นนั่งแนทโพดส
ท่อยทางท่านเนื้ามาแข้วเว้าว่า "เขาเว้าคนนี้ให้พ้งน้องทุ้แม่หม้ายคนนี้ตุ้นี้โดนเงินใช่
ทาสเนงุ่สบ 44 พ้งสอันนั้นใดก็ได้เอาเงินเนโจ้งมาโดนใช่ ทากว่าทุ้งคนนี้ตุ้นี้มีเงิน
พ้นนี้ทินโดุ่ก็ทุ้งเอามาโดนใช่เหมืด."

หน้าวัทจุ้เจ็นออนมาให้เห็น

13 1 แม่เนื้าเสียญดาง ออนต่รงเขนจนเนื้าเนื้าจรหน้าจง โพดสท่อยทางท่านเนื้า
มีตุ้นรเว้าทีงท่านเนื้าว่า "โนนพี่เชีย โนนพี่เงิ่งเขนทีงท่อนด่านนี้นั่งมาคุ่น
เล็นเจ้." 2 ท่านเนื้าทองตุ้นั้นว่า "น้องเห็นเขนทางใหญ่ทีงท่อนด่านโดุนทนงู้นี้จุ้ก็ทุ่ง
โงงเหมืด เง่าทุ้งเทจ้ทท่อน." 3 เนื้าเสียญนั้นเมนั่งงู้เท็งพุเอ็งาชโอนดาททางหน้าเขนจนเนื้านั้น. ท่านเจ็โท ท่าน
ชาโทโง ท่านโชนน ทีงท่านอนเดือาทาทเอาทนดามเนื้าเสียญว่า 4 "จ้โนนพี่งอทให้ญุ่ม
น้อยทุ้แด่ พ้งวัทเว้านั้นจุ้เจ็นออนเดุ่ใด? จุ้มีหมายทาทเนงใดจุ้งอทให้ทุ้ว่าเดุ่
นั้นได้มาทอดแข้ว เพ่พ้งวัทนั้นจุ้จุ้เจ็นออท?"
5 เนื้าเสียญนั่งงอทให้เขาทุ้ว่า "จุ้ทีมให้ถ้ ทุ่าได้โททความแข้วเง ตุ้ใด. 6 จุ้มี
ทาสสเอาตุ้จ้งเขาม่าอ้างว่าแม่นเนื้าวาจ้ด แข้วจุ้แข้วเงให้ทาสสโทงท่อยทางฉัด.
7 แข้วเดุ่ใดได้ยินว่ามีเจ้ท ทั้ว่าได้ยินน่าวทอดเจ้ทเจเขนให้ ทุ่าชีานทรจ้ง. หน้า
วัทนั้นจุ้จุ้ได้เจ็นออนท่อน ทากจุ้ก็ทุ่งเง่าเชั้ทอดมี้ทำจุดท่าใด. 8 จุ้มีพนสสนี้เชีด
เจ้ททีงพนสสนั้น สเมงให้จุ้เชีดเจ้ททีงสเมงเขน ถ้นจุ้ทั้งง่อนนี้จุ้โทงง่อนใน จุ้
มีวัทอัดชาท. พ้งหน้าวัทนี้เจ็นเนงก็งโททเนี้งจุ้ออนขุทนั้นด.

9 พระเยซูจึงทำให้ถ้า เล่าถึงพระเยซูจึงที่หน้าโพลด ส แรดวาน ถึงจุทำทั้งหนึ่ง
เหมนญุม. พระเยซูถึงจึงเล่าแรดวานที่หน้าจริแท่งความทึ่งเพื่อเขา แข้วสิ้ถึงได้เป็นนึ่ง
วัทเขาให้เระเา ทุ. 10 น่าวถ้าวัทเขาจึงข้าวท่รุ่ฟนส ท่อนมั้ทำ ะุด. 11 เหนึ่งนั้นเจึใด
เล่าขึ้นเอาพระเยซูจึงที่จึงตานั้น ฎาหนึ่ดัจ่ท่อนถึงแท้ความใด. ทรุงเจึตานั้น
ให้เว้าท่อชความเขาฟาในเป่าแม่นพระเยซูทาทเว้าท่าใด แม่นเนึ่าณรนใx ฟาเว้าจ์.
12 เจึนั้นพี่ถึงชาวเยซูให้เล่าเอาจึงน้า อ้าชถึงชาวะุท ะุทเท้าสิ้ถึงที่นั้นที่ในทั้ง
อ้าชเอ็มเนึ่านาวเข้ม ตาช. 13 ส เที่งทาชถึงจุงเพื่พระเยซูจึงได้ท่อชทางเขา. ทาทว่าตุ้
ใดที่ในฟ้านเท้าะุด ตุ้นั้นสิ้ถึงน่อชจ้งาง ใน้ช."

วัท งาง มี่ ใน้ ใน่น

14 ตุ้ใดจึงดุเจ่งพระเยซูนอดนั้ให้หนึ่เอาเน็. [เนึ่าเจ็ญุเว้าใพ่ว่า:] "ถึเท็นมีแนวหน้า
หน่าชตาจุงออนหนึ่งง่อนเป่าจึ้ออน แนวเจ็ดให้อ่รุชวางท้างจ์. เจึใดเท็นเหนึ่งนั้น
ตุ้ใดชู่หนึ่งที่งชุดาชสิ้ให้แทวฟ่าชนั้นพุเม. 15 ตุ้ใดชู่ถึนเที่งนอนเขนสิ้ฎาจึงได้ใงง
เนึ่าเขนทาเอาเจุ่งนองออนจ์งท่อช. 16 ตุ้ชู่ใท่งนาฎาจึงคันมาเขนเอาเะ้งึงเนึ่า.
17 ทรุงเจึนั้นถึงางมี่พระเยซูทึงชู่พาแท่งพระเยซูมีะุทอ่อนทึงทินใเนม. 18 ให้แด่ะ้เนึ่างจ์
ฟ้าฎาให้วัทนั้นเป็นออนฎามหนาว. 19 เจึนั้นถึมีวัทงางมี่ใน้ใน่น เป่าเรุชมีมาแท่
ใททแรวทเนึ่างจ์ฟ้าที่ะ้างเป็นฟ้าเป็นถินมาทอดเท้าจ์ง. แข้วพาชหน้าสิ้ถึเป่ามีแนว
นั้นใพ่ะ้ทเท่. 20 ว่าเนึ่างจ์ฟ้าตุ้เป็นเนึ่าเอมเป่าง่อนพระเยซูมั้นั้นเนึ่า สิ้ถึเป่ามีตุ้ใดจึงได้
น่อชตาชะ้ทส. ท่านเนึ่าอื่นดุพระเยซูส ได้เรทจ์งั้นนั้ นึ่งง่อนพระเยซูมั้นั้นเนึ่า. 21 เจึนั้น
มีตุ้ใดมาวอทพระเยซูว่า เนึ่าวาษิดชู่ง่อนหนึ่ง่อนท้นั้ สิ้ฎาเจุ่. 22 ถึมีส แข้วเป็น
เนึ่าวาษิด แข้วเป็นง่ามง่าวความเนึ่างจ์ฟ้า เระเาถึมาเจ็ดพระเยซูแนวทาททึ้มเป็นฟาช
ทาทให้ส เจุ่เระเา ว่าทาทเจ็ดได้ เระเาฎึงถึแข้วเรเที่งท่าพระเยซูส เนึ่างจ์ฟ้าได้เรทจ์งั้
นั้นใพ่. 23 เหนึ่งนั้นพระเยซูจึงให้ถ้า พระเยซูวัทนี้เขาวอทให้พระเยซูทุจ์งั้ท่อน."

เจ้าเนื้าเชื้อญ่โรงมา

24 "ทาทว่าทรงพ้งมื้นั้น ทุ้งเม่งาง มี่ใน้ในแข้ว ตาเว้นจ้มัดโง่ ดรงเงนคี้จ้
เง่าทุ่ง 25 พ้งดรงดาวซู่ท่าฟ้าคี้จ้โตทโรง พ้งอนใดมีซู่เท้งฟ้าคี้จ้ณานนะ่นเฟน.
26 แข้วสเท้งท่าจ้เท้นเขาเจ้นขุทซู้สนี้ มีแฝงคว้นใหญ่ทรงทุ่งเขงโรงมาท่อยขี้งซ้า.
27 แข้วเขาจ้โจ่งโฟดต้นใจ้โง่โฟมเอาพ้งสเขาโด้เขทโว้นั้นแต่ซ้ำเฝงฟ้าเท้าขุด
ณอง่ฟ้าแฝ่นอิน.

28 ใท้ฟ้งเอาความด้าชณ่าชท์เล่ เจ้ใดเท้นที้งอ่อนแทททุ่มโจ้งใงนั้น พ้งน้องคี้
ทุ้ว่าทามท้อนจ้มาทอดแข้ว. 29 เฝงนั้นด์ เม่ใดพ้งน้องเท้นพ้งแนวทาทเขาเว้ามา
นั้นเจ้นออท ใท้ทุ้ว่าเขาจ้มาทอดแข้ว. 30 เขาเว้าฝั่ใท้พ้งน้องทุ้ เจ้สนี้จ้เง่าเท้
ทาชเหมืดจ้เท้นพ้งหน้าวัทเว้ามานั้นเจ้นออท. 31 ฟ้าอินมีเจ้ท้งชทาทว่าความเขา
เง่ามีเจ้ท้งชท่าใด.

32 มื้ใดเจ้ใดนั้นเง่ามีใดทุ้ เง่าว่าพ้งต้นใจ้ซู่เมงฟ้าท้ว่าเขาซู้เจ้นขุทเน้าจ้ฟ้านี้
คี้เง่าทุ้. มีท่เน้าจ้ฟ้าซู้เจ้นพ่ซู้ถ้วทุ้. 33 นั่งเจ้งในจ้า เพ่ว่าเจ้นาวแท้นจ้มา
ทามใดพ้งน้องคี้เง่าทุ้. 34 ด้าชณ่ามีซู้ขจ้ทิวทางโง่ ท่อนเจ้ออทเขนคี้โด้ชาววัท
ใท้พ้งสเขน วัทใดวัทมนที้เชิด แข้วคี้จอทสเด้าจ้าททุโด้เจ้งในเด้าซู่. 35 เฝง
นั้นใท้พ้งน้องเจ้งในจ้า เพ่ว่าเง่าทุ้นัทเขาจ้มาทอดเจ้ใด เท้งซั่ทางต้นณ้อน
โท่ณน ท้ว่าทุ่งเจ้าคี้เง่าทุ้นัท แงทเฝงเน้าเขนซู้ทิวทางโง่นั้นจ้มาทอดเจ้ใด
คี้เง่าทุ้ ท่เด้าซู่. 36 ทาใท้เขาทอนมาพี้แม่นเจ้พ้งน้องเง่าจ้นจางเฝงซู้นอนซู่.
37 ความเขาจอทพ้งน้องคี้เฝงโด้จอทใท้สเท้งท่าเจ้งในจ้า."

วัด ซึ่ง ชูช ดอก นี้ ของ ใช่ ทรง เจ้า เสียง

14 1 ชูช ขอช มี้ ชุ ขอด ณรง มี้ ทิน ทัท เวิ้น ทาส* แท่ช ขุน ทิน เจ้า แข่ช โต เข่า ใช่
เจ้ แข่ช. พ่ช ฒ โทท ทิง พ่ช โณ ของ ขรด ขาช ลี้ ข่าว ทา ขรช ขัท ขีด เจ้า เสียง มา
ณ้า ข้. 2 เขา โอ้ โข ทน ว่า "ชา ขีด ทรช ชาม ขุน ขี้าน เขีน โพ่ ชู ชุ นน เนช นั้น."
3 เจ้ นัน เจ้า เสียง เณ้า เขน ซึ่ ง แณท ณ์โมน เขีน เข้น ซึ่ ขี้าน เขีดชาน้.. เจ้ ท่าน เจ้า ดาช
นี่ช ทิน เณ้า มี ซึ่ ชึช ง ณ์ นี่ ขี้ ด่าน ด่อน ใช่ นี้ ของ ขา ขา ดา ด่า แพช ชาส มา. มน ทัท ขาส ขี้ นี้
ของ ออน แข้ว ดอก ใช่ ทรง ท่าน เจ้า. 4 มี ส เท็น เณช นัน ขีน โขง นั้น เว้า ท่ ทน ว่า "นี่ช
ดอก นี้ ของ โข ข้ ข้า นั้น เข้. 5 ว่า เอา โข ณาส ลี้ ชุ โด้ ขาม ข้อส ขาส เช็น,* แข้ว ชุ เอา โข
ด่อส ส ลด ณ์ ลี้ โด้." เขา ขีน เน้ ชึช นัน ทัท ชาส.
6 เจ้า เสียง ชู ลี้ ขีน ท้าม เขา ว่า "ตาม แท่ ชึช นี้ ชา เน้ มน ท้อน. มน ดอก นี้ ของ ใช่ ทรง
เขา ลี้ เขีน อัท ก้. 7 ส ลด ณ์ เจ้ ใด ลี้ ซึ่ ขนึช พ่ช น้อช เข่ช ล พ่ช น้อช แข่ ด่อส เขา เจ้ ใด
ลี้ โด้. เขา ขี้ ชุ เข่า เข่ช โด้ ซึ่ โข ขน้า ท่า ใด. 8 ซึ่ ชึช นี้ โด้ เสีด อัท ก้ ขุด แขช มน แข้ว มน
ดอก นี้ ของ ใช่ เขา ท่อน เจ้ มี้น มี่ เขา. 9 เขา เว้า ณ์ ให้ พ่ช น้อช ชู ท่ ร แด่น ก้น ข่าว ณ่าว ก้
อัท เขา โข ขอด อัท ซึ่ ชึช นี้ โด้ เสีด แนว นัน ลี้ ชุ ตึช โข ชู่ ข่อน ให้ เข็น ทา มน."
10 แข้ว ซุ่ดา อ๊ณ่าทาขี้ โอด แม่น ซึ่ ง ทรช โฒด ฐข ขอช ส ข่าม ใจ้ ข่าว ณ่าว เจ้า เสียง มน
โข ทา โฒด ฒ โทท เพ่ ชุ ลี้ ท่าน เจ้า ให้ เขา ขีด. 11 เขา โด้ ก้น เณช นัน ลี้ ม่รน ชาส ขีน
ขึ้น ว่า ชุ เอา เช็น ให้. แข้ว ซุ่ดา ลี้ ทา เจ้ ก้ ชุ ลี้ เจ้า เสียง ให้ เขา ขีด.

เจ้า เสียง ทิน ทัท เวิ้น ทาส ข่รม โฒด ส ท่อส ทาช ท่าน เจ้า

12 มี้ ชุ่ ง ทิน ทัท เจ้า แข่ช เข่า ใช่ เจ้ แข่ช ท่อส ขิด ฐอช แม่น มี้ ส ซึ่ว เจ้า ซึ่ โขง เณ์ ทิน ทัท
เวิ้น ทาส. โฒด ส ท่อส ทาช เจ้า เสียง นี่ช มา ชาม ท่าน เจ้า ว่า "ชุ ให้ พ่ช น้อช ดา พาน ให้
ท่าน เจ้า ทิน ทัท ซึ่ ข่อน ใด?"

14:1 มี้ ทิน ทัท เวิ้น ทาส แม่น มี้ ส ซึ่ว นี้ นี้ เจ้า ข โ พ้า อรน พา ให้ โด้ ท้ ท่าช ออน ณ่อส ข้ เมช เอ้ ข่ข.

14:5 ขาม ข้อส เช็น ท่ เช็น เขช เขช ซึ่ ง ทรช ข้ ง.

13 เนื้อ เสียญ นี้ ใจ้ ขอ ฮ ทง โผล ท่อฮ ทาง ท่าน เนื้อ นั่น จ่ แข้ว ข้ง เระ ว่า "พี้ น้อง เนื้อ
จ่ ทง เมง แข้ว ทาท ฉ้ พี้ ฉู้ ดาฮ ฮ แงท จ่ท นี้ มา. ที่ ท่อฮ ทู้ง มน จ่. 14 มน เนื้อ จ่ เขน
ทาง ใด พี้ น้อง นี้ เว้า ขู่ เนื้อ เขน นั่น ว่า 'จ่น ฮอท ให้ มา ดาม ว่า: ท้อง ขู้ แนท ฉ้ ให้
จ่น ทีง โผล ท่อฮ ทาง จ่น ทิน ทีท นั่น ฉู้ ฮ่อน ใด?' 15 เนื้อ เขน ฉ้ ฉี้ ให้ พี้ น้อง เท็น ท้อง
ใหญ่ ฮ ฉู้ ฉ้าน เท็ง มี ที่ง พาน ฉู้น ฉาง จ่ว เพี้ด แข้ว. นี้ง ดา พาน จ่ว ให้ ญุม เขา ฮ่อน นั่น."
16 ขอ ฮ ใจ้ นั่น นี้ง เนื้อ จ่ ท่า ทง เมง ฉี้ เท็น เขีน เนง ความ เนื้อ เสียญ จ่ด ข่ง เระ นั่น แท้.
เระ นี้ง เอา ทน ดา พาน ทีท เว้น ทาฮ จ่ว ฉ้า.
17 ฉี่ มา เนื้อ เสียญ ทีง โผล ข้ง ขอ ฮ่าม ใจ้ ฮ่าว ฮ่าว นั่น นี้ง มา ขอด. 18 เฉ้ เระ ดาง นี้ง ทิน
เนื้อ ฮู่ เนื้อ เสียญ เว้า ว่า "เขา เว้า นี่ ให้ พี้ น้อง ขู้ มี ฉู้ ฮ ทง พี้ น้อง นี้ง ทิน ท่อฮ เขา นี้ ฉ้
ฉี้ เขา ให้ เข่า ฮ่ด."
19 จ่ด ใน เนง นั่น ฉู่ ฮ ใฮ ฉี้ ฉี่ พจน. ฉู้ ใด ฉู้ นั่น นี้ง ดาม ท่าน เนื้อ เท่ ฮ ว่า "ฉ้ เฮ่า แม่น
น้อง ดวา?"
20 เนื้อ เสียญ ตอฮ เระ ว่า "แม่น ฉู้ ฮ ทง ข้ง ขอ ฮ พี้ น้อง ฉู้ นี้ เนื้อ เข่ ฉู้ง ฮ เขา. 21 เขา
เขีน ยุท ฉู้ ฮ นี้ ฉ้ ฉี้ ทาฮ เนง ความ เนื้อ ฮจ พี้ เจ้ จ่ด แท้ม ฉ้น จ่ว. ทาท ว่า เนี้ฮ ขนท ฉ้ โทท ใฮ่
ฉู้ ฉี้ เขา ให้ เข่า ฮ่ด. แขง แน่ มน ทา ออท มา เขีน ฮ แวน ก้."
22 เฉ้ เระ ดาง ทิน นั่น เนื้อ เสียญ นี่ เอา แง่ง จ่ท มา ท่าว ความ ข้อง ทู จ่ด ฮ้อน เนื้อ ฮจ พี้
แข้ว ฮ้ด ออท แขง่ ให้ โผล ฮ ท่อฮ ทาง ท่าน เนื้อ เท็ง เว้า ว่า "เอา ฉ้ อน นี้ แม่น มี่ ฉี้ง เขา."
23 แข้ว เนื้อ เสียญ นี่ เอา โทท เข้า มา ท่าว ความ ข้อง ทู จ่ด ฮ้อน เนื้อ ฮจ พี้ แข้ว แขง่ ให้ เระ
เระ จ่ด ทิน ขนี้ง โทท นั่น เพี้ด ฉู่ ฮ. 24 เนื้อ เสียญ เว้า ขู่ เระ ว่า "อน นี้ แม่น เขด เขา ท่อฮ
ความ เนื้อ จ่ พี้ ขึ้น ฮ่าว เขด เขา จ่ท ออท เพ่ ฮ เท็ง ท่า. 25 เขา เว้า นี่ ให้ พี้ น้อง ขู้
เขา ฉ้ เฮ่า ทิน เข้า ฆาท อีด นี้ ใฮ่ เท้า ขอด มี้ ใด เขา ฉ้ ทิน เข้า ฆาท อีด ใฮ่ ทง แด่น โฮ่ม
เฉ เนื้อ จ่ พี้."
26 เระ นี่ง ข้อง ทู เนื้อ จ่ พี้ แข้ว ฉี้ เอา ทน ออท จ่ ทา พุ เอ็ฉาฮ โอน. 27 เนื้อ เสียญ เว้า ขู่
โผล ฮ ท่อฮ ทาง ท่าน เนื้อ ว่า "พี้ น้อง ฉู่ ฮ ฉ้ วาง เขา ข้ เพ่ ความ เนื้อ จ่ พี้ จ่ด แท้ม ฉ้น
จ่ว ท่อน ว่า:

เนื้อ จ่ พี้ ฉ้ ทีง ทาฮ ฉู้ ขี้ง ฮี่

แต่นี้ไปจะแทนนาทนาฬิกา.

28 ความจริงเราเล่านี้ ทราบว่าเจ้าใดเขาได้ตีนแพะมาแล้ว เขาก็จะโปรดเมตตาเจ้าพี่น้อง."

29 เปโตรเอ่ยทูลเนื้อเสียงว่า "ถ้าว่าท่านเห็นท่าจะวางท่านเนื้อไว้ น้องทั้งจะเป็นวาง."

30 เนื้อเสียงสั่นเอ่ยทูลเปโตรว่า "เขาเอ่ยนี้ให้น้องทุกคนตามนี้ก็ ท่อนโท่นนี้ขอเรา น้องจะจดจำไว้เขาขามเท่า."

31 ทราบว่าเปโตรนั้นเอ่ยแพะนั้นว่า "ถ้าว่าจำตายท่อยท่านเนื้อก็ น้องก็จะเป็นจำไว้ท่านเนื้อท่าใด." โผดท่อยทางท่านเนื้อใช้ก็เอ่ยเล่าเดียว.

เนื้อเสียงแต่ไปเนื้อปฏิพาน

32 เนื้อเสียงทูลโผดท่อยทางท่านเนื้อนั้นจบขอดป่อนบาตรเวียกเดินมาเนี้. ท่านเนื้อปอทเขาว่า "พี่น้องนั่งชั่วนี้จ้า เขาแต่ไปเนื้อปฏิพานท่อน."

33 เอ่ยแล้วเนื้อเสียงนั่งเอาเปโตรจาโทโปแท่งโชคนจบท่อย. ท่านเนื้อโททพรนนัดในทาย 34 นั่งเอ่ยทูลขามท่านเขาว่า "เขาตีโดมพีจะตาย. พี่น้องท้าตีนจ้าชั่วนี้."

35 เนื้อเสียงทูงออทจบลักน้อยบแล้วหมูบหน้าโขงดินแต่ไปเนื้อปฏิพานว่าพีเป็นได้ไปให้เจ้าปาปมั่เวิ้นทายจบไปให้. 36 ท่านเนื้อแต่ไปว่า "อาปาพี่เทอยพี่เสียไปได้เหมืด. ไปให้บุทนันทเวิ้นไปอัทปาปมั่นี่ในนี้. ทราบว่าไปทูาให้ท่อยในบุท ให้ท่อยในพี่โดย."

37 แล้วเนื้อเสียงได้ตีนมาเห็นขามท่านเขานอนทับชั่วนั่งเอ่ยทูลเปโตรว่า "ซีโมน เทอย,* น้องนอนทับอา อัดนอนทรงเจ้าโขงโขดัวก็เป็นได้ซีน. 38 พาทนท้าตีนแต่ไปเนื้อปฏิพานนั่งจิเป็นโทตความเขจบท่อยขรงสัด. ทรงในนี้แต่ท่อยขรงก็ ทราบว่ามั่สัดทั้อ่อนแพะเป็นท้ได้."

39 เนื้อเสียงจบแต่ไปเท่บาตรใหม่ก็เอ่ยเล่าเท่า. 40 แล้วท่านเนื้อตีนมาเห็นขามท่านเขานอนทับชั่วเล่าเท่า มันตาเป็นได้ นั่งเป็นนึทเอาความใดมาตอบท่านเนื้อ. 41 เนื้อเสียงจบแต่ไปเท่จุ่งขามแล้วตีนมาเอ่ยให้เขาว่า "พี่น้องทูงนอนทาแพะใหม่เนี่. พีก็เจ้

14:37 เปโตรทับซีโมนจุ่งชั่วก็.

มา ทอด แข้ว เขา เป็น ขุท ตู้ ฮ นี้ ดาง ๆ นี้ง ข้าว ให้ ตู้ ขาง ไม้ช มา ปิด. 42 ต้น ๆ ตู้ ๆ ๆ
เขา ให้ เล่า ปิด นั้น มา ทอด แข้ว เจ้. เขา เอา ทน ไป ทา มน นี้."

วัท ปิด เน้า เจ้ญ

43 เจ้ เน้า เจ้ญ ตู้ง เว้า ตู้ ๆ เห็น ตุดา แม่น ตู้ ฮ ทง โฆด ๆ ข้าม ใจ้ ป้าว น่าว
ท่าน เน้า พ้อม ทั้ง ทาช ฮ นี่ ดาง นี่ ท่อน มา ทอด แม่น พ้ง ฆ์ โทท พ้ง ไณ้ ขอท ขาด ขาง
ทั้ง พ้ง เจ้า แท่ ใจ้ มา. 44 ตุดา ตู้ ๆ ๆ ท่าน เน้า ให้ เขา ปิด นั้น ได้ ขอท ทั้ง เขา ไว้ ว่า "น้อช
นุ้ง ตู้ ใด ๆ แม่น ตู้ นั้น นี่ง ปิด เอา แนง ไป ให้ ๆ เน้."

45 เณง นั้น ตุดา มา ทอด แข้ว ขึ้น เน้า มา นั้ เน้า เจ้ญ แข้ว เว้า ว่า "ไณ พี่ เท็ช" แข้ว นุ้ง ท่าน
เน้า เณง ท้อท แพง. 46 พ้ง ฮ มา ท่อช ตุดา เห็น แข้ว ๆ ขึ้น ปิด เอา เน้า เจ้ญ. 47 ทง โฆด เน้า
เจ้ญ ตู้ ท้น มี ตู้ ฮ ๆอด ดาง ออท พนั ใช้ ฮ เขน ฆ์ ทง ทุ ณาด ไป.

48 เน้า เจ้ญ เว้า ให้ แดน ฮ มา ปิด ท่าน เน้า นั้น ว่า "พ้ง เน้า นี่ง นี่ ดาง นี่ ท่อน มา ปิด เขา
เณง ฮ เทง นี้น เจ้. 49 ๆ มี้ เขา ตู้ ทั้ง พ้ง เน้า ขอท ขอน ขึ้ง ทง ต่ง เขน ไขว้ เณ เน้า ปี ฟ้า
พ้ง เน้า นี่ง เป่า ปิด เขา. ทาท ว่า วัท นี้ เพ่ ให้ เป็น ออท แท้ ท่อช ความ เน้า ปี ฟ้า ได้ แต้ม
ไว้ ขึ้ง พี้ง ๆ้น แต่ง."

50 เจ้ นั้น โฆด ฮ ท่อช ทาง เน้า เจ้ญ ใด ๆ้ วาง แข่น ฟ่าช ๆ้ ท่าน เน้า เฆ็ด. 51 มี ดาช ท่อม
ตู้ ฮ นุ่ง ๆ้ ต้าช แนว ๆ้ ต้น ด้ว ท่อช ทุ้ง เน้า เจ้ญ ไป. พ้ง ฮ ปิด ท่าน เน้า นั้น ๆ้ ๆ้ ปิด เท็ง ท่า
ดาช ท่อม ตู้ นั้น แอ่. 52 มน ๆ้ ๆ้ว วาง ๆ้ นั้น ๆ้ พา มี่ เป็ช แข่น ฟ่าช ไป.

เน้า เจ้ญ ตู้ ต่ ท้น โฆด แขด วาน ๆ้ง ๆ้ด

53 แดน ฮ มา ปิด เน้า เจ้ญ ๆ้ ได้ แนง ท่าน เน้า ไป ทา ฆ์ ทง. เฆ็ด เท็ง ท่า ฆ์ โทท เจ้า
แท่ แท่ง ไณ้ ขอท ขาด ขาง นั้น ๆ้ ได้ มา ณุ่ม ทน. 54 เป็ โท ๆ้ ตู้ ถท ๆ ทุ่าง ท่อช ทุ้ง เน้า เจ้ญ ไป
ทอด ทาง ณ่ง เขน ฆ์ ทง แข้ว นี่ง ๆ้ง ไฟ ตู้ ท่อช โฆด ฮ ทาท.

55 ทง เจ้ นั้น พ้ง ฆ์ โทท เท็ง ท่า โฆด ฮ แขด วาน ทา เอา นี่ง มา ท่าว ไท้ช ใช้ เน้า เจ้ญ เพ่ ให้
ฟ้า ท่าน เน้า. ทาท เป่า มี ขง ใด ทา ได้ 56 ๆ้ ว่า มี ทาช ฮ มา เจ็ด นี่ง แข้ว ขึ้ท ความ ใช้
ท่าน เน้า ทาท ว่า ความ เขา เว้า นั้น เป่า แป้ท ทน. 57 แข้ว ๆ้ มี ณาน ฮ ต้น นั้น ขึ้ท ความ ใช้

ท่านเนี้าว่า 58 "ญุมฆ้อยได้ยินชู้นี้ว่า ฉุ้แป่เขนโขว้เณ์ทาง ชู้ฆ้ทั้งนั้นนั้น แข้วทรง
ขามมี้ฉุ้ทั้งทางใหม่นั้น ทาทเป่าแม่นฆ้ทั้งว่านั้น." 59 เป็นเส่นั้นความเขาเว้าสี้
เป่าแป่ทนั.

60 หม่ทรงนี่งทั่นนั้นทางโผดฆ้แขดวานแข้วถามเนี้าเชื้ญุว่า "เขาสี้นเนี้าเณ็งนั้นเนี้า
นี่งเป่าตอบข้งนั้นเข้."

61 เนี้าเชื้ญุสี้ท่ามชู้ เป่าตอบข้ทณอด. หม่ทรงนี่งถามท่านเนี้าใหม่ว่า "เนี้าแม่นเนี้า
ขาขิดขุทเนี้าปรีหั้าชู้ด่างข้อง ตู้แม่นเป่า?"

62 เนี้าเชื้ญุตอบว่า "เขาแม่นชู้นั้นด. แข้วพั้งเนี้าฉุ้เห็นเขาเป็นขุทชู้ฆ้นี้นี่งชู้เพั้ง
ณวาเนี้าปรีหั้าชู้มีแดปคว้นขุ้งขุด โขงมาท่อยขี่งชู้าทางหั้านั้นด."

63 หม่ทรงได้ยินเณ็งนั้นหั้งเป่าได้ ขึ้นนิทเข้เนี้าแข้วเว้าว่า "ญุมเขาเป่าจ้าทาเอา
นี่งข้งทั่มใหม่. 64 ญุมเนี้าสี้ได้ยินความมนเว้าดุง่ายเนี้าปรีหั้านี้แข้ว ญุมเนี้าหนี่
แนวใด?"

โผดฆ้แขดวานใดสี้พ้อมทนโง่นโท้ยใข่ว่า เชื้ญุโท้ยชี้ณ้า. 65 ณานฆ้โจ่มนี้
ณาขายใข่เนี้าเชื้ญุ. เขาเอาชั้าฟนตาท่านเนี้า ทั้ขึ้นทั้งแข้วเว้าใข่ท่านเนี้าว่า "เว้า
เขี่งดุ่แม่นใดทั้ง." แข้วฆ้ทาทสี้ได้โคงใข่หั้าท่านเนี้าใหม่.

เขี้โท ชู้งข้เนี้าเชื้ญุ

66 เจ้เขี้โทตู้งชู้ท่าทางณ่ขงเขนหม่ทรงนั้น สี้มีขาวใจ้ชู้ณ ณอดหม่ทรงมา 67 เห็นน
เขี้โทชั้งโหนชู้. ขาวใจ้ขึ้นตาเขี่งเขี้โทเว้าว่า "มั้งสี้ทินชู้ท่อยเชื้ญุฆ้ขีานนาณาเข้ด."
68 เขี้โทชู้งข้ว่า "ทุเป่าขู้นิท อนมั้งเว้านั้นทุเป่าขู้" เว้าแข้วสี้ท้าชโงชู้ตั่หั้าขึ้นทุ
ตู้ขงง. เจ้นั้นโท่สี้ณนั้น.

69 ขาวใจ้นั้นเห็นเขี้โทสี้เว้านี้ขุ่พั้งฆ้ชู้ท้นใหม่ว่า "ชู้นี้ดเขี้นโผดด้วเชื้ญุ."
70 เขี้โทขึ้นชู้งข้ใหม่.

โจ้งณใหม่ พั้งฆ้ชู้ท้นได้เว้าใข่เขี้โทว่า "มั้งเขี้นโผดด้วเขาแท้ด มั้งสี้แม่นฆ้
เมงขาขิเข้เณ็งด้ว."

71 เปโตรจึงเริ่มนึกขึ้นได้ว่าพระเจ้าตรัสว่า "ก่อนไก่ขันสองครั้ง
เจ้าจะปฏิเสธเราสามครั้ง" เขาจึงร้องไห้ออกมาด้วยความเสียใจ

แสดงเรื่องราวเยซูต่อหน้าอัยการปีลาต

15 1 ทุกเช้ามืดวันรุ่งขึ้นพวกหัวหน้าปุโรหิตกับพวกผู้เฒ่าและ
พวกธรรมาจารย์ตลอดจนสภาทั้งสิ้นได้ปรึกษาหารือกันแล้วมัดตัวพระ
เยซูนำไปมอบให้อัยการปีลาต 2 อัยการถามพระเยซูว่า "ท่านเป็นกษัตริย์
ของชาวยิวหรือไม่?"
พระเยซูตอบว่า "ใช่แล้วตามที่ท่านว่านั่นแหละ"
3 พวกหัวหน้าปุโรหิตได้ทูลฟ้องข้อกล่าวหาต่างๆ มากมายต่อพระเยซู
4 อัยการถามพระเยซูอีกว่า "ท่านไม่ตอบคำฟ้องเลยหรือ ดูซิมีกี่
ข้อกล่าวหาที่ต่อท่านนี้" 5 แต่พระเยซูก็มิได้ตอบคำฟ้องใดๆ อีกเลย
จนอัยการประหลาดใจมาก

6 ในเทศกาลปัสกาทุกปีนั้นอัยการจะปล่อยนักโทษคนหนึ่งให้ตามที่
ประชาชนร้องขอ 7 มีชายคนหนึ่งชื่อบาราบัสถูกจำคุกอยู่ด้วยข้อหาก่อ
การกบฏและฆ่าคนตายในเหตุการณ์ครั้งนั้น 8 ฝูงชนจึงพากันไปขอร้อง
อัยการให้ปล่อยตัวบาราบัสตามธรรมเนียมปฏิบัติ 9–10 อัยการถามฝูงชนว่า
"พวกท่านต้องการให้ปล่อยกษัตริย์ของชาวยิวดีไหม" อัยการรู้ดีว่าพวก
หัวหน้าปุโรหิตจับตัวพระเยซูมาด้วยความอิจฉาริษยา 11 พวกหัวหน้า
ปุโรหิตได้ชักชวนให้ฝูงชนขอให้ปล่อยบาราบัสแทนพระเยซู 12 อัยการ
ถามฝูงชนอีกว่า "แล้วจะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไรกับชายที่พวกท่านเรียกว่า
กษัตริย์ของชาวยิวนี้" 13 ฝูงชนตะโกนขึ้นว่า "ตรึงมันให้ตายบนไม้กางเขน"
14 อัยการถามว่า "ตรึงกางเขนทำไม มันมีความผิดอย่างไร?"
ฝูงชนตะโกนขึ้นอีกว่า "ตรึงมันให้ตายบนไม้กางเขน"
15 อัยการต้องการให้ฝูงชนพอใจ จึงปล่อยบาราบัสให้ และสั่งให้ทหาร
ลงโทษเฆี่ยนพระเยซูก่อนตรึงกางเขน

พัง ที่ แนง ดู ถ่าย เนื้า เสื้อ

16 พัง ที่ แนง เนื้า เสื้อ เนื้า จึง ทรง ส่รง เขน อ่าน ฎา เขน นั้น แนท ว่า ฟาโรโตขั้น แข้ว
ได้ แนท ที่ เท็ง ท่า มา โขม ทน. 17 เรา ได้ เอา เร้ เม้า ตี่ม มา นุ่ง ให้ เนื้า เสื้อ แข้ว ลี้
เอา เดุ หนาม มา โนด โล้ง เป็น มู้ ฟรี ทรม ใจ่ ทรี ท่าน เนื้า. 18 แข้ว เรา ดาว ฮ้ด ท่าน เนื้า ว่า
"แฝง ฟรี ฮ ฮี่ว." 19 เรา เอา ไม้ อี้ ทีง ทรี ท่าน เนื้า โดุ่ม นี้ ณาราช ใจ่ หน้า ท่าน เนื้า แข้ว ลี้
เท้า เน่า โรง ไข้ ฮ้ด ท่าน เนื้า.

20 เรา ฎอน ขูน เนื้า เสื้อ แข้ว นี่ง แท้ เร้ เม้า ตี่ม นั้น ออน เอา เร้ ท่าน เนื้า มา นุ่ง ค้น ให้ ใหม่
แข้ว แนง ท่าน เนื้า ออน จึง ฎอน แน่ง เท็ท ใจ่ ไม้ ดุ่ง แนน. 21 มี ฮู้ ฮ ฮู้ ณีโมน ฮ เมง
ณีเข้เน เป็น อ้าช ท่าน อูเข้ทณนโด แท่ง ท่าน ขูโฟ ดาง มา แต่ ข้าน นา จึง ทาช ทาง นั้น.
โฟด ที่ ฮีน ฟัด ท่าน ณีโมน ให้ แขท ไม้ ดุ่ง แนน ทาง เนื้า เสื้อ.

วัท ฎอน แน่ง เท็ท ใจ่ เนื้า เสื้อ เท็ง ไม้ ดุ่ง แนน

22 โฟด ที่ เอา เนื้า เสื้อ จึง ขอด ว่อน ฮ แนท ว่า โวราโวฎา แท้ ออท ว่า ว่อน มี ทาง ทรี.
23 เรา เอา เท้า ศวา ฮาง ไม้ ทอม มา ให้ ท่าน เนื้า ทิน [เพ่ เง่า ให้ เนื้ง ทาช] ทาท ว่า ท่าน เนื้า
เง่า ทิน.

24–25 เดุ นั้น ที้ แม่น เท้า เดุ ตั่น เด้า โฟด ที่ ฎอน แน่ง เท็ท ใจ่ เนื้า เสื้อ เท็ง ไม้ ดุ่ง แนน.
เรา โนท ฮ้ง ฟน เอา เดุ่ง นุ่ง ท่าน เนื้า ใช ฉี ได้ ฮ่ง. 26 มี ฮ แต้ม ใจ่ ข้าง ท่าว โท้ช ท่าน เนื้า ว่า
"ฟรี ฟนี ฮ ฮี่ว." 27 โฟด ที่ เอา ของ ฮ เทง มา ฟ้อช ฮ ลี้ ฎอน แน่ง เท็ท ใจ่ ไม้ ดุ่ง แนน
ฮู้ ขึ้ง ของ ฮ้าง เนื้า เสื้อ เฟ้ง ณวา ฮู้ ฮ เฟ้ง ณีาช ฮู้ ฮ. 29 พัง ฮ จึง มา ทาช ว่อน นั้น เท็น ลี้
ฮ่น ทรี เท็ง เร้า ดู ถ่าย เนื้า เสื้อ ว่า "เอ๊ มัง ว่า ฉี แง่ เขน โขง เณ เนื้า ฟรี ฟ้า ฮ แข้ว ทรง ขาม
มี้ ฉี ตี้ง นั้น ใหม่ 30 ไว้ ให้ มัง ฮ่อช เนื้า มี่ โรง มา น่อช ฮ ไม้ ดุ่ง แนน เง่ง ดู่."

31 พัง ฟ โทท ทีง พัง ไณ ฟอท ขรด ขาง ลี้ ได้ เอา ทน ฎอน ขูน เนื้า เสื้อ ว่า "มน ฮ่อช ฮ
อั่น ได้ ทาท ฮ่อช เนื้า มี่ มน เง่า ได้. 32 มน ฟ้ท ว่า เป็น เนื้า ฉาฉิด ฟรี ฮ อูณาเอ็น. ไว้ ให้
มน โรง มา น่อช ฮ ไม้ ดุ่ง แนน เง่ง ดู่ เท็น เณง นั้น เขา นี่ง ฉี เดุ่ มน."

ของ ฮ ฎอน ดุ่ง ไว้ ท่อช เนื้า เสื้อ ลี้ เร้า ดู ถ่าย ท่าน เนื้า ใหม่.

เนื้า เสื้อผ้า ในคูหา

33 ขอด ชั่ว ชอง เจ้า ทาง เวิน พื้า ลี้ มัด ท่ง ลิน เมง เท้า ขอด ขาม เจ้า เท็ง ลี่. 34 เจ้า นั้น เนื้า
เสื้อผ้า นี่ง แนท ซ้ง ใหญ่ นั้น ปาท ความ ชื่อ ว่า "เอ๊โลฮ เอ๊โลฮ ขามา ณาปัทยานี" แท้ ออท ว่า
"เนื้า ปุ่ พื้า เนื้า นอม น้อง เนื้า ปุ่ พื้า เนื้า นอม น้อง เปิน ซ้ง นี่ง วาง ซ้ น้อง?"
35 ส ชิน ชู่ ท้น คูหา ส โก้ ลิน ลี้ เว้า ว่า "พี่ง อู้ มน แนท ทา ปู่ เอ๊ขี่ ชา ปาง เจ้า."
36 มี ชู่ ง แข่น โป เอา ทอง ช้าง นุ่ม เท้า โซ้ม ให้ อัน แข้ว เอา โม้ อี้ ปัท ใช่ แขง ใช่ ซิม โซป
เนื้า เสื้อผ้า ให้ ทิน เท็ง เว้า ว่า "ค้า เขี่ง ท่อน ปู่ เอ๊ขี่ ชา ชู่ มา โปด มน โบง ซ้ เข่า."
37 เนื้า เสื้อผ้า แนท ซ้ง ใหญ่ นั้น แข้ว ชิน ใน คูหา.
38 เจ้า นั้น ช้า ม่าน หนี้ง ทง เขน โขว้ เณ เนื้า ปุ่ พื้า ทาท นิท เปิน ของ ทอน ออท แท่ เขน
ขอด ใต้. 39 แข้ว ทวาน ที่ง ชิน ชู่ ก่ หน้า เนื้า เสื้อผ้า เท็น ท่าน เนื้า ก็ด ใน แนว ใด นี่ง เว้า ว่า
"ชู่ นี้ แม่น ขุท เนื้า ปุ่ พื้า แท้ ล."
40 ก็ง มี ชู่ ก็ง คูหา ส ชู่ ลท ส ชี่ เขี่ง เนื้า เสื้อผ้า. ทง พี่ง เขา นั้น มี:
นาง มาขี่อา ส ขี่าน มีทดาขา
นาง มาขี่อา เอ๊ม ท่าน โซเณ แท่ง ท่าน ชาโทโป น้อง
นาง ณาโขเม่ แอ่.
41 พี่ง ชู่ ก็ง นั้น โล้ โป มา ใช้ ชอง เนื้า เสื้อผ้า เม่ เจ้า ชู่ เมง ซาขี่เขี่.. แข้ว ก็ง มี ทาง ชู่ ก็ง อั่น ใหม่
มา ท่อง ท่าน เนื้า ขอด เมง เขี่ขุณาเขี่ม ลี้ ชู่ ท่อง เขา.

วัท โป มี้น เนื้า เสื้อผ้า

42 ลี่ มา แข้ว มี้ นั้น แม่น มี้ เซ่ง โว้ ท่อน ชู่ ขอด มี้ ชี้ง ลี่. 43 ชิน มี ชู่ ง ชู่ โซเณ ปี ส ขี่าน
อาขี่มาทาง เปิน ชู่ มี ชู่ ซ้ง ทง โพด ส แขด วาน ท่าน ลี้ ตอง ค้า แต่น โท่ม เอา เนื้า ปุ่ พื้า
มา ให้ เท็น. เจ้า นั้น ท่าน มี ใน งาน โป ทา อ่าน ทา ขี่ขาด ซ เอา ณอน เนื้า เสื้อผ้า โป โป มี้ น.
44 อ่าน ทา โล้ โน เว้า เนื้า เสื้อผ้า ตาง วน ลี้ ว่า ทาท ทาง นี่ง แนท ทวาน ที่ง นั้น มา ถาม เขี่ง ว่า
เสื้อผ้า ตาง เท็ง แข้ว อา. 45 เม่ โล้ ความ ทวาน ที่ง เว้า แข้ว อ่าน ทา นี่ง ชาว ณอน เนื้า เสื้อผ้า
ให้ ท่าน โซเณ ปี. 46 ท่าน โซเณ ปี นี่ง นี้ เอา ช้า แนว ลิ มา แข้ว โป โป มี่ เนื้า เสื้อผ้า โบง น้อง

จึงดูแลแน่ เอาผ้าป่านห่อศพไว้ แล้วเอาไปไว้ในที่ถ้ำอันหนึ่งที่ถูกสกัดไว้ท่อนหิน. ท่านนี้ก็ทิ้งท่อนหินปิดปากถ้ำไว้. 47 นางมารีอาชาวมักดาลาและนางมารีอาแม่ท่านโยเสสเห็นว่าที่ไหนที่ท่านโยเสปิดไปนอนเนินเขานี้.

เนินเขาศักดิ์สิทธิ์ของมาร

16 1 มื้อที่สี่ผ่านไปแล้ว นางมารีอาชาวมักดาลา นางมารีอาแม่ท่านยาโกโบ ได้ซื้อน้ำหอมเพื่อจะเอาไปพอกให้นอนเนินเขานี้. 2 มื้อนี้เช้าตรู่ วันที่หนึ่งของสัปดาห์ พวกเขาเห็นตาเวันออก ขามถึงเขาพาทนี้ไปที่ถ้ำอันไปนอนเนินเขานี้. 3 เขาโอ้ทนี้ว่า "ใครเขี่ยจะทิ้งท่อนหินปากถ้ำนั้นออกให้เขา?"

4 เขาจะแบนนั้นเห็นท่อนหินนั้นก็ได้ทิ้งออกแล้ว ท่อนหินนั้นใหญ่ทาง. 5 เขาเนินไปทางถ้ำ ขึ้นเห็นชายหนอมคนนั่งขี่เพื่อนขวา นุ่งเสื้อขาวก่อน. ขามถึงเขาก็ตื่นตุ้งโตกใน. 6 ชายหนอมนั้นขึ้นเว้าใส่เขาว่า "ทาขึ้นเขาอย่าตุ้วว่าพี่นางมาหาเนินเขาศักดิ์สิทธิ์ของนาสเรศ ผู้นไปตอนแน่นเขี่ยใส่ไม้ดูแลแน่. ท่านเนินศักดิ์สิทธิ์แล้วเข่าขึ้นที่ท่าใด. เขี่นอีกอันนี้ก็เข่าไปนี้ท่านเนิน. 7 ไปบอกให้พี่นางไปบอกโผดสิทธิ์ทางท่านเนินเห็นท่าเขี่ไปตุ้วว่า ท่านเนินจะไปท่าเมนกาลิลีก่อนพี่นาง จะเห็นท่านเนินขึ้นท่าพื้น เนี่นท่านเนินได้บอกพี่นางไว้นั่น."

8 ขามถึงเขาในทางทั้ม ขึ้นจ่นเข่านิทจะเสียดแนวใด นี่นเนื้าวพ่าชออกจะขึ้น เข่าไปจะไปใส่เพื่อว่าขึ้น.

เนินเขาศักดิ์สิทธิ์ออกให้โผดสิทธิ์ท่านเนินเห็น

9 เนินเขาศักดิ์สิทธิ์ของมาร แม่นวันที่หนึ่งของสัปดาห์ ท่านเนินให้นางมารีอาชาวมักดาลาเห็นก่อน นางมารีอาแม่นผู้ท่านเนินได้ขับเนิดโตผีก็ออกให้นั่น. 10 นางนี่นไปบอกโผดสิทธิ์ขึ้นเนินแต่ก่อนนั่น เขาดาวขึ้นโทกโก้ขึ้น. 11 เขาได้ตุ้วว่าเนินเขาศักดิ์สิทธิ์ของมาร ก็ได้ในนางเว้าว่าได้เห็นท่านเนินแล้ว เขาก็เข่าเจ่.

12 ทุกแห่งมา เนื้อเรื่องนี้มีคือแนวใหม่ออกให้ขอแห่งสองคนที่ท่านเนื้อได้พี่เจ้าเขาถาง
ทางทั่วทางออกไปบ้านนอก. 13 ขอแห่งนั้นนี้แล้วคนมาบอกให้โผล่เขาหู่ใหม่ เขาก็ทุกแห่ง
เป่าเจ้า.

14 ทุกแห่งนั้นใหม่ เนื้อเรื่องได้ออกมาให้โผล่ขึ้นเอ็กสิบห้าม่ใจ้ป่าวน่าวท่านเนื้อนั้นทรง
เจ้าเขาถางนี้แล้วทันเนื้อชี่. ท่านเนื้อมีความเนื้ใพ้เขาในแผ่นเป่าเจ้าพี่แห่งได้เห็นท่าน
เนื้อคนแรกมา.

15 เนื้อเรื่องบอกพี่แห่งห้ามใจ้นั้นว่า "ให้พี่นี้อกออกไปป่าวน่าวถึงทเขาให้เหมือนกู่สิ
ทรแต่นถึนเมกขุ่ม. 16 ชี่ใดเจ้าแข้วเรื่องเชื่อมั่นขึ้นที่ขาเมา เนื้อปรีพี้ก็ใจ้จ่อชี่นั้นได้
น่อชี่ขึ้นปาปใน้ช. ชี่ใดเป่าเจ้า เนื้อปรีพี้ก็ใจ้ให้ช่ชี่นั้น. 17 พี่แห่งชี่เจ้าทาทใจ้หู่เชื่อ
หมาชี่ทาทที่ม่ แผ่นเอาจี่ขึ้นเขาขึ้นสิ่ทีออกพ่าชี่ขึ้นสิ่ แข้วก็หู่ปาทความทาทเป่าเข้แห่
ได้ถึน. 18 ว่าทุอนได้ณี่ใจ้ทั่ว่าทันเจ้แห่จี่เป่ เขาก็เป่าเป็นขึ้แห่ ใปแห่มีใช่ชี่ใดเนื้ป ชี่
นั้นก็ท่อมใน้."

19 เชื่อมั่นชี่เป็นเนื้อนอมขึ้แห่พี่แห่งห้ามใจ้ป่าวน่าวท่านเนื้อแข้ว เนื้อปรีพี้นี้แล้วเอาท่านเนื้อ
นี้นเมเมแห่พี้ นี้แล้วขึ้าแห่เพี้แห่ณวาเนื้อปรีพี้. 20 พี่แห่งห้ามใจ้นั้นนี้แล้วออกไปป่าวน่าวเนื้อ
เชื่อมั่นกู่ป่อนกู่ที่ ท่านเนื้อก็ได้ช่ชมเชื่อกท่อชเขา ให้เขามีแผ่นเชื่อได้แนวทาทเป็น
ทุทเป็นหมาชให้ความป่าวนั้น.